

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากองค์กรอาจารย์ ดร.พรพิพิชญ์ อุดมสิน อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และคณาจารย์สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ที่กรุณาย腾เวลาในการให้คำปรึกษาแนะนำ ถ่ายทอดความรู้และแนวความคิดทางด้านวิชาการอันมีคุณค่า ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องสมบูรณ์ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์อื่นๆ ซึ่งสุวรรณ รองผู้จัดการ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ผู้ทรงคุณวุฒิ และประธานกรรมการสอนวิทยานิพนธ์ หลักสูตรบัณฑิตศึกษาสาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ที่ได้ให้แนวคิดและคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณทุกท่านที่กล่าวมาข้างต้น เป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณนายกรัฐมนตรี บ.ก.ส. สาขาวิชาสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ที่ได้ให้แนวคิดและคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณทุกท่านที่กล่าวมาข้างต้น เป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับกำลังใจและแรงผลักดันอันยิ่งใหญ่และมีค่ายิ่งจากบุคคล บุคลากร และทุกท่านในครอบครัว รวมทั้ง คุณจิระศักดิ์ สาโนเทศ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ถือว่ามีค่ามาก หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์และสามารถใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน คุณค่าและความคืออันเพิ่มมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณและบุคคล บุคลากร อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ไว้ ณ ที่นี่

**พุทธชาด สาโนเทศ
สิงหาคม 2550**

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
 การเกษตร สาขาสมุทรสงคราม
ชื่อและนามสกุล นางพุทธชาด สามิเกศ
แขนงวิชา ส่งเสริมการเกษตร
สาขาวิชา ส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ อุดมสิน
 2. รองศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ อยู่่ประเสริฐ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

ประธานกรรมการ

(อาจารย์เอ็น奴 ชื่อสุวรรณ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ อยู่่ประเสริฐ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ อยู่่ประเสริฐ)

คณะกรรมการบันทึกคำมาย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
 ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริณญาณเกษตรศาสตร์มหาบันทิต แขนงวิชา
 ส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ประธานกรรมการบันทึกคำมาย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรัตน์ ศรีพหล)

วันที่ 22 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

**ชื่อวิทยานิพนธ์ การชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สาขาวัสดุทรัพย์สิน**

**ผู้วิจัย นางพุทธชาด สามิเกศ ปริญญา เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพิช อุดมสิน (2) รองศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ อุยู่ประเสริฐ
ปีการศึกษา 2549**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม ดังนี้ (1) สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ (2) การชำระคืนเงินกู้ และ (3) ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้

ประชากรที่ศึกษาคือเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม จำนวน 2,109 ราย ส่วนใหญ่ตัวอย่างแบบมีระบบ จำนวน 146 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างได้ครบถ้วนราย และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) เกษตรกรมีอายุเฉลี่ย 54.5 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา อาศัยอยู่ในพื้นที่นี้มาแล้วเฉลี่ย 49.6 ปี มีสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดเฉลี่ย 4.2 ราย เกษตรกรเกือบหนึ่งในสามมีอาชีพหลักในการเดิมพันอยู่ เกษตรกรเกินครึ่งมีอาชีพเสริมในการรับจ้างแรงงาน มีจำนวนแรงงานเฉลี่ย 3.3 ราย มีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 9.7 ไร่ ในรอบปีบัญชี 2549 มีรายได้เฉลี่ย 255,595.90 บาท และรายจ่ายเฉลี่ย 188,774.00 บาท เกษตรกรเกือบทั้งหมดมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย เกษตรกรเกินครึ่งใช้เหล่งเงินทุนจาก ธ.ก.ส. และกองทุนหมู่บ้าน เกษตรกรเกือบสามในห้ามีแรงจูงใจที่ขอภัยเงินจาก ธ.ก.ส. เพราะต้องการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพการเกษตรเฉลี่ย 93,333.30 บาท เงินกู้ที่เพื่อเป็นค่าลงทุนในการประกอบอาชีพการเกษตรเฉลี่ย 130,270.30 บาท เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับอนุมัติเงินกู้ในปีบัญชี 2549 เพียงพอต่อการผลิต เกษตรกรเกือบทั้งหมดใช้เงินกู้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การขอ แต่เกษตรกรมากกว่าสองในห้ามีรายได้จากการประกอบอาชีพการเกษตร และรายได้อ่อนๆ นอกภาคการเกษตร (2) เกษตรกรส่วนใหญ่ชำระคืนเงินกู้จากการติดตามห่วงดรามของพนักงาน และแรงจูงใจสำคัญที่สุดในการชำระคืน คือ ต้องการรักษาประวัติในการชำระหนี้ เกษตรกรเกือบสองในสาม เป็นหนี้ปกติ บุคลากรที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดนัดออกจากปัจจัยการผลิตและค่าจ้างแรงงานมีราคาสูงขึ้น โรคระบาด ราคายาลดลงและพนักงานการเงินให้บริการ โดยไม่เข้มแข็งและไม่ใส่ใจ เกษตรกรเกือบหนึ่งในห้ามีปัญหาเกี่ยวกับการภัยเงิน ได้น้อຍก่าวความต้องการขอ แต่เกษตรกรเสนอแนะให้ลดดอกเบี้ยเงินกู้และลดหย่อนหลักประกันในการขอภัยเงิน ส่งเสริมการรวมกลุ่มในการขายผลผลิตและเพิ่มเติมความรู้ให้กับพนักงานอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง เพื่อให้คำแนะนำในการเลือกประกอบอาชีพที่เหมาะสมแก่เกษตรกรลูกค้า ควรให้อำนาจหัวหน้ากลุ่มในการกำหนดวงเงินกู้ของคนในกลุ่มและควบคุมการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับรายได้ของครัวเรือน และมีการออมเงินไว้ส่วนหนึ่ง เพื่อสำรองไว้เมื่อมีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินในครัวเรือน

คำสำคัญ การชำระคืนเงินกู้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธ.ก.ส. จังหวัดสมุทรสงคราม

Thesis title: Loan Repayment by the Clients of Bank of Agriculture and Agricultural Cooperatives in Samut Songkhram Branch

Researcher: Mrs. Puttachart Sanithet; **Degree:** Master of Agriculture (Agricultural Extension);

Thesis advisors: (1) Dr. Porntip Udomsin, Associate Professor; (2) Dr. Benchamas Yooprasert, Associate Professor;

Academic year: 2006.

ABSTRACT

The objectives of this research were to study :the Bank of Agriculture and Agricultural Cooperatives (BAAC) Samut Songkhram branch clients as follows (1) socio-economic background; (2) payback ability ; and (3) problems and recommendation

The population was 2,109 BAAC Samut Songkhram branch clients. The sample by systematic sampling was 146 Clients. Data were collected by interview and analyzed in term of frequency, percentage, minimum, maximum, mean and standard deviation.

Results showed that (1) the average of clients age was 54.5 years and primary education. The number of person in household average was 4.2 persons. The main income of nearly one of third clients was shell farm production. More than half of clients worked as part time labor. Average household labor was 3.3 persons. Average of again more 9.7 rai, average income was 255,595.90 baht and average expenditure was 188,774.00 baht. Almost clients earned enough to expense. Source funds of more than half of clients came from BAAC and Village Funds. Low interest rates motivated three of fifth clients to apply loan from BAAC. Average loan for agricultural expenditure was 93,333.30 baht. Loan for agricultural investment was 130,270.30 baht and most of them got enough loan for production in year 2006 and spent their fund according to loan objective. More than two of fifth clients were able to payback loan farm agricultural income and non-agricultural income. Mainly repayment reason was officer monitoring. The significant motivation of loan repayment was to keep good repayment data. Nearly two-third of clients were normal debt. Cause of loan in arrears were higher of raw materials and labor costs, low cost products, other source of finds repayment, household emergency cost, un service mind of BAAC officers. Almost one-five of clients could borrow less than their needs. Clients, therefore, suggested BAAC to decrease loan interest rates and credit guarantee. BAAC staff should promote group stradive and also acknowledge themselves continually. Clients group leaders should be able to limit loan ceiling. Clients also need efficiency expenditure plans according to household incomes and saving money for emergency expends.

Keywords: Loan repayment, Bank Agriculture and Agricultural Cooperatives, BAAC, Samut Songkhram Province

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๒
กรอบแนวคิดการวิจัย	๓
ขอบเขตของการวิจัย	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๗
ความหมายของสินเชื่อและสินเชื่อการเกษตร	๗
ความสำคัญของสินเชื่อการเกษตร	๘
ระเบียบการให้กู้ยืมของ ธ.ก.ส.	๙
ปัญหาการให้กู้ยืมเงินและการชำระคืนเงินกู้	๑๒
สภาพทั่วไปของอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม	๑๖
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๑๘
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๒๓
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๓๑
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๓๑
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๓๒
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๓๓
การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๓

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร	34
ตอนที่ 2 การชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกร	41
ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับการดำเนินงาน	55
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
สรุปการวิจัย	61
อภิปรายผล	65
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก	80
ก ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์)	81
ข แบบสัมภาษณ์	83
ประวัติผู้วิจัย	93

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1	จำนวนเกย์ตระกรลูกค้าและต้นเงินกู้คงเป็นหนี้ด้านเกย์ตระกร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2549	15
ตารางที่ 4.1	สภาพทางสังคมของเกย์ตระกร	34
ตารางที่ 4.2	สภาพทางเศรษฐกิจของเกย์ตระกร	37
ตารางที่ 4.3	จำนวนแรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในการประกอบอาชีพเกย์ตระกร	38
ตารางที่ 4.4	ลักษณะการถือครองที่ดินของเกย์ตระกร	39
ตารางที่ 4.5	รายได้ในรอบปีบัญชี 2549 ของเกย์ตระกร	39
ตารางที่ 4.6	รายจ่ายในรอบปีบัญชี 2549 ของเกย์ตระกร	40
ตารางที่ 4.7	ความเพียงพอของรายได้ต่อค่าใช้จ่ายของเกย์ตระกร	41
ตารางที่ 4.8	การใช้สินเชื่อของเกย์ตระกร	42
ตารางที่ 4.9	วัตถุประสงค์ในการกู้เงินของเกย์ตระกร	43
ตารางที่ 4.10	จำนวนเงินกู้และการใช้เงินกู้ของเกย์ตระกร	45
ตารางที่ 4.11	การรับรู้และเข้าใจเรื่องราวของ ช.ก.ส. ของเกย์ตระกร	46
ตารางที่ 4.12	การดำเนินการก่อนการชำระคืนเงินกู้ ช.ก.ส. ของเกย์ตระกร	47
ตารางที่ 4.13	การชำระคืนเงินกู้ ช.ก.ส. ของเกย์ตระกร	48
ตารางที่ 4.14	สถานะหนี้ของเกย์ตระกร	50
ตารางที่ 4.15	มูลเหตุที่เกย์ตระกรไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด	51
ตารางที่ 4.16	แนวทางแก้ไขกรณีที่เกย์ตระกรไม่สามารถชำระหนี้ได้	55
ตารางที่ 4.17	ปัญหาของเกย์ตระกรเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้	56
ตารางที่ 4.18	ข้อเสนอแนะของเกย์ตระกรเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้	57

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประชาชนคนไทยและประเทศไทยมาเป็นเวลาช้านาน การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มนิยมแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-9 มีจุดมุ่งเน้นไปที่ภาคการเกษตรและให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ การส่งเสริมเรื่องโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เช่น การชลประทาน ถนนหนทางเพื่อการคมนาคมขนส่ง การคันค้ำวิถีทางด้านการเกษตร ซึ่งมีส่วนช่วยให้ประเทศไทยเจริญก้าวหน้าตามลำดับ แต่ทั้งนี้อาชีพเกษตรกรรมก็มีข้อจำกัดอยู่หลายประการ เช่น การดำเนินการผลิตจำเป็นต้องพึ่งพาธรรมชาติ ไม่สามารถกำหนดปริมาณผลผลิตได้อย่างแน่นอน ราคัสินค้าขึ้นอยู่กับความต้องการและปริมาณผลผลิต จึงเป็นผลให้รายได้ของเกษตรกรมีความไม่แน่นอน แหล่งเงินทุนก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการประกอบอาชีพของเกษตรกร ดังนั้น เกษตรกรจึงมีความต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากแหล่งเงินทุนต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ก็เป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่งของเกษตรกร ที่ภาครัฐจัดตั้งขึ้น เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านเงินทุนเกี่ยวกับการเกษตร

ธ.ก.ส. ได้จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2509 มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงคลัง โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อให้ความช่วยเหลือทางการเงินในการประกอบอาชีพการเกษตรแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร ต่อมา ธ.ก.ส. ได้ปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. ธ.ก.ส. ใหม่ (ฉบับที่ 5) มีผลใช้บังคับเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2542 โดยเพิ่มบทบาทและหน้าที่ของ ธ.ก.ส. ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรสร้างรายได้เพิ่มขึ้นและลดภาระความเสี่ยงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมให้ต่ำลง ด้วยการขยายการให้สินเชื่อเพิ่มเติมจากเดิมที่สามารถให้สินเชื่อได้เฉพาะสินเชื่อการเกษตรและสินเชื่อเกี่ยวนโยบาย การเกษตรให้กับเกษตรกรเท่านั้น โดย พ.ร.บ. ฉบับใหม่ ได้ขยายเพิ่มเติมในการให้สินเชื่อเพื่ออาชีพอื่นๆ นอกภาคการเกษตร ได้แก่ สินเชื่อเพื่ออุตสาหกรรม สินเชื่อพาณิชยกรรม และสินเชื่อเพื่อการบริการ โดยสามารถให้สินเชื่อกับเกษตรกรลูกค้าบุตร บิความรุคของลูกค้าได้ (คำร้องข้อ ๑๖๗ ค.๔๔๔: ๑)

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (2549 ก: 6) ระบุไว้ว่า ธ.ก.ส. ได้มีการขยายการให้สินเชื่อได้หลากหลายเพิ่มขึ้น ณ วันสิ้นปีบัญชี 2548 (วันที่ 31 มีนาคม 2549) มีเกษตรกรได้รับบริการสินเชื่อจาก ธ.ก.ส. ทั้งสิ้น 5.38 ล้านครัวเรือน ซึ่งจากปริมาณสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นจึงเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ ธ.ก.ส.

ประสบกับปัญหานี้ค้างชำระที่เพิ่มสูงขึ้นในขณะที่ประเทศไทยประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหานี้ค้างชำระมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของ ธ.ก.ส. เนื่องจากการที่เกษตรกรไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดทำให้ธนาคารต้องขยายการดำเนินงานโดยการระดมเงินฝากเพิ่มขึ้น ปัจจุบัน ธ.ก.ส. มีสำนักงาน ธ.ก.ส. ระดับจังหวัด 75 แห่ง มีเครือข่ายบริการทั้งประเทศ 848 สาขา 938 หน่วยอำเภอ

ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม ให้บริการด้านสินเชื่อแก่เกษตรกรลูกค้ารายคนในเขตอำเภอเมือง สมุทรสงคราม ผลการดำเนินงาน ณ 31 มีนาคม 2549 มีเกษตรกรลูกค้าจำนวน 2,109 ราย มีต้นเงินกู้คงเป็นหนี้ 497.25 ล้านบาท หนี้ดังกล่าวเป็นหนี้ค้างชำระถึง 65.04 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 13.08 (ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร 2549 ข: 1) ปัญหานี้ค้างชำระดังกล่าวส่วนใหญ่ มีสาเหตุมาจากการเกษตรลูกค้าประสบปัญหาด้านการผลิตและด้านการตลาด ธนาคารจึงได้จัดให้ ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม อยู่ในกลุ่ม stabilizing คือ กลุ่มนี้มุ่งเน้นการรักษาสถานะการดำเนินงาน โดยถือว่าเป็นสาขาที่มีปัญหาคุณภาพหนี้พอดีควร ซึ่งพิจารณาการมีต้นเงินค้างชำระด้านเกษตรกรเกินกว่าร้อยละ 10 แต่ไม่เกินร้อยละ 20 (ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร 2540: 2)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม เพื่อการทราบพฤติกรรมการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า จะทำให้สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ค้างชำระ ได้อย่างแท้จริง มีความยั่งยืนและได้ประโยชน์ร่วมกัน ทั้งเกษตรกรลูกค้าและธนาคาร นอกจากนี้ ผลการวิจัยจะสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดผลิตภัณฑ์ และเครื่องมือในการควบคุมคุณภาพของสินเชื่อเกษตรที่มีคุณภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

- 2.1 เพื่อศึกษาสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม
- 2.2 เพื่อศึกษาการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม
- 2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส.

สาขาสมุทรสงคราม

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

3.1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร ประกอบด้วยตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

3.1.1 สภาพทางสังคมของเกษตรกร ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับการศึกษา
- 4) การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร (นอกจาก ธ.ก.ส.)
- 5) การอาชีพอยู่ในพื้นที่
- 6) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน
- 7) จำนวนแรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในการประกอบอาชีพเกษตร

3.1.2 สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

- 1) อาชีพหลัก
- 2) อาชีพเสริม
- 3) พื้นที่ทำการเกษตรและลักษณะการถือครองที่ดิน
- 4) รายได้ในรอบปีบัญชี 2549
- 5) รายจ่ายในรอบปีบัญชี 2549
- 6) ความเพียงพอของรายได้ต่อค่าใช้จ่าย

3.2 การชำระเงินกู้ของเกษตรกร ประกอบด้วยตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

3.2.1 การใช้สินเชื่อ ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

- 1) แหล่งเงินทุน ได้แก่ ในระบบสถาบันการเงิน นอกระบบสถาบันการเงินและเงินทุนตนเอง
- 2) แรงจูงใจที่ขอกู้เงินจาก ธ.ก.ส.
- 3) วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน
- 4) จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ
- 5) การเก็บปัญหาในการผูกพันที่ไม่สามารถกู้เงินจาก ธ.ก.ส. หรือกู้ได้น้อยกว่าความต้องการ
- 6) การใช้เงินกู้
- 7) การเข้าร่วมประชุมกลุ่มลูกค้า

8) การรับรู้และเข้าใจการซื้อขายของพนักงาน ธ.ก.ส.

9) แหล่งในการรับรู้ข่าวสารหรือข้อมูลจาก ธ.ก.ส.

3.2.2 การชำระคืนเงินกู้ ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

1) บุคคลที่ส่งหนังสือเตือนให้ชำระหนี้เงินกู้ของ ธ.ก.ส.

2) ที่นาของแหล่งรายได้ในการชำระหนี้

3) วิธีการในการชำระคืนเงินกู้ที่ลังกำหนด

4) แนวทางในการชำระหนี้ ธ.ก.ส.

5) เหตุผลในการชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส.

6) สถานะหนี้

7) แรงจูงใจในการชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส.

8) บุลเลกูที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด

9) แนวทางการแก้ไขที่ไม่สามารถชำระหนี้

3.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ ประกอบด้วยตัวแปร ที่ศึกษา ดังนี้

3.3.1 ปัญหาเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

1) ปัญหาในการถูกจ่ายเงินจาก ธ.ก.ส.

2) ความเห็นชอบของวงเงินกู้ หลักประกันและประเภทของเงินกู้

3) อื่น ๆ

3.3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

1) ด้านองค์กร

2) ด้านพนักงาน

3) ด้านเกษตรกร

4) อื่น ๆ

4. ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาเฉพาะเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่ได้รับสินเชื่อจาก ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม เพื่อนำไปใช้ในการผลิตหรือการลงทุนในการประกอบอาชีพทางการเกษตรและนอกรากการเกษตร ณ วันสิ้นปีบัญชี 2548 (31 มีนาคม 2549) จำนวน 2,109 รายเท่านั้น

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ธ.ก.ส. หรือ ธนาคาร หมายถึง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

5.2 สาขาสมุทรสงคราม หมายถึง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสมุทรสงคราม ซึ่งมีพื้นที่ดำเนินงานอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีสำนักงาน 11 สำนัก ได้แก่ ต.คลองโคน ต.บางขันแทก ต.บางจะเกริง ต.แม่กลอง ต.แหลมใหญ่ ต.บางแห้ว ต.ลาดใหญ่ ต.บ้านป่าก ต.ท้าขหาด ต.นางตะเตียน และ ต.คลองเงิน

5.3 เกษตรกรลูกค้า หมายถึง บุคคลที่มีอาชีพทางการเกษตรและได้รับขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้าของ ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขอรับความช่วยเหลือทางด้านการเงินจากธนาคาร

5.4 สินเชื่อ หมายถึง เงินกู้ที่ ธ.ก.ส. ให้เกษตรกรลูกค้ากู้ไปเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าลงทุนในการประกอบอาชีพ หรือพื้นฟูการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อาชีพที่เกี่ยวเนื่องกับเกษตรกรรมหรืออาชีพอร่อยอื่นๆ ที่มีผลต่ออาชีพเกษตรกรรม เพื่อเพิ่มรายได้ การพัฒนาความรู้หรือการพัฒนาคุณภาพชีวิตหรือการขายผลิตผลและจำหน่ายสินค้า รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมตามโครงการที่เป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม

5.5 หนี้ค้างชำระ หมายถึง หนี้ค้างชำระที่เกษตรกรรับสินเชื่อ ธ.ก.ส. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตหรือลงทุนในการประกอบอาชีพหรือพื้นฟูการประกอบอาชีพ แต่ไม่สามารถส่งชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาภัยเงิน

5.6 รายได้จากการเกษตร หมายถึง รายได้จากการขายผลิตผลทางการเกษตรทุกชนิด

5.7 ค่าใช้จ่ายการเกษตร หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินสดในการผลิตพืช และสัตว์ทุกชนิด ของฟาร์ม ได้แก่ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าพันธุ์พืช - สัตว์ ค่าแรงงานและอื่นๆ โดยไม่รวมค่าใช้จ่ายในครัวเรือน

5.8 พนักงานพัฒนาธุรกิจ หมายถึง พนักงาน ธ.ก.ส. ที่ปฏิบัติงานด้านสินเชื่อ

5.9 พนักงานการเงิน หมายถึง พนักงาน ธ.ก.ส. ที่ปฏิบัติงานด้านบัญชีการเงิน

5.10 ในรอบปีบัญชี หมายถึง ระยะเวลาในการปิดบัญชีเป็นรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่วันที่ 1 เมษายนถึง 31 มีนาคม ของปีถัดไป

5.11 จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ หมายถึง จำนวนเงินกู้ที่เกษตรกรได้รับอนุมัติสินเชื่อจาก ธ.ก.ส. ตามแผนการผลิต

5.12 ความสามารถในการชำระคืนเงินกู้ หมายถึง การที่เกษตรกรนำเงินมาชำระคืนให้แก่ ธ.ก.ส. ตามกำหนดระยะเวลาในหนังสือภัยเงิน

5.13 การใช้สินเชื่อ หมายถึง เกณฑ์การมีแผนการลงทุนประกอบอาชีพทางการเกษตรและกิจกรรมอื่น และได้รับอนุมัติสินเชื่อพร้อมนำเงินที่ได้รับไปใช้จ่ายในการประกอบอาชีพทางการเกษตรและกิจกรรมอื่นตามระเบียบการให้กู้ยืมของ ธ.ก.ส.

5.14 การชำระคืนเงินกู้ หมายถึง การที่เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส.สาขาสมุทรสงคราม นำเงินสดมาชำระคืนเงินกู้กับธนาคาร ภายในระยะเวลาที่ธนาคารกำหนด

5.15 สินเชื่อนิคุณภาพ หมายถึง การให้สินเชื่อคงกับความต้องการของเกษตรกรและเกษตรกรสามารถนำไปดำเนินการประกอบอาชีพทางการเกษตร จนกระทั่งสามารถมีรายได้ที่เพียงพอ กับการชำระคืนเงินกู้ได้ครบถ้วนตามระยะเวลาที่กำหนด

5.16 ความเพียงพอของเงินกู้ หมายถึง การที่เกษตรกรลูกค้าได้รับอนุมัติเงินกู้ตามแผนการผลิต เพียงพอและเหมาะสมกับแผนการผลิตของเกษตรกรลูกค้า

5.17 การใช้เงินกู้ลูกต้องตามวัตถุประสงค์ หมายถึง การที่เกษตรกรลูกค้าใช้เงินกู้ลูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ตามหนังสือกู้เงินหรือรายงานเบิกเงินกู้ตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป หากเกษตรกรลูกค้าใช้เงินกู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในอยกว่าร้อยละ 70 แต่ยังคงนำเงินกู้ส่วนที่เหลือไปใช้ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรืออาชีพอื่นๆ อื่น ซึ่งเมื่อร่วมการใช้เงินกู้ทั้งหมดแล้วเกษตรกรลูกค้ายังคงใช้เงินกู้ตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป ให้ถือว่าใช้เงินกู้ลูกต้อง โดยให้เปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์การใช้เงินกู้ให้เป็นไปตามการใช้เงินกู้ที่แท้จริง

5.18 การใช้เงินกู้ไม่ลูกต้องตามวัตถุประสงค์ หมายถึง การที่เกษตรกรลูกค้าใช้เงินกู้น้อยกว่าร้อยละ 70 ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในหนังสือกู้เงินหรือรายงานเบิกเงินกู้ ซึ่งจะต้องให้เกษตรกรลูกค้าชำระหนี้ในส่วนที่มิได้นำไปประกอบอาชีพทั้งหมด และให้เปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ของการใช้เงินกู้ให้เป็นไปตามการใช้เงินกู้ที่แท้จริง

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาเรื่อง “การชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร สาขาสมุทรสงคราม” คาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

6.1 สาขาสมุทรสงคราม สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระของเกษตรกรลูกค้า

6.2 ธ.ก.ส. สามารถนำผลการวิจัยมากำหนดกรอบการพิจารณาการให้สินเชื่อแก่เกษตรกรลูกค้า อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดค่าธรรมเนียมในการป้องกันการเกิดปัญหาหนี้ค้างชำระและใช้เป็นข้อสังเกตในการดำเนินงานด้านสินเชื่อของธนาคารต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัยเพื่อเป็นการปูพื้นฐานหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่จะวิจัย เพื่อนำการทบทวนวรรณกรรมมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ตัวแปรของ การศึกษา และการกำหนดประเด็นคำถามในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย รวมทั้งเพื่อการวิเคราะห์และการอภิปรายผลการศึกษาต่อไป ทั้งนี้ การวิจัยเรื่อง การชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสมุทรสงคราม มีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นประเด็นๆ ได้ทั้งหมด 7 ประเด็นดังนี้

1. ความหมายของสินเชื่อและสินเชื่อการเกษตร
2. ความสำคัญของสินเชื่อการเกษตร
3. ระบบการให้กู้ยืมของ ธ.ก.ส.
4. ปัญหาการให้กู้ยืมเงินและการชำระคืนเงินกู้
5. สภาพทั่วไปของอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
6. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
7. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของสินเชื่อและสินเชื่อการเกษตร

นักวิชาการหลายท่านให้คำจำกัดความของสินเชื่อและสินเชื่อการเกษตร ไว้ดังนี้ ประเสริฐ โฉมจันทร์ (2527: 43) ให้แนวคิดเกี่ยวกับเครดิตหรือสินเชื่อว่า มีความหมายเช่นเดียวกับการกู้ยืม ซึ่งทางการเงินมักใช้สองคำนี้พร้อมๆ กันเสมอแล้วแต่ใจจะชอบใช้มากกว่ากัน แต่ว่าเครดิตจะเป็นเชิงวิชาการที่สั้นและง่ายในการใช้มากกว่า

สุณี ศักกรนันทน์ (2540: 25) กล่าวถึงความหมายของสินเชื่อว่า สินเชื่อมากจากคำว่าเครดิต (credit) มาจากภาษาละติน ราคัพท์เดิมคือ credere แปลว่า ความไว้วางใจ (to trust) ดังนั้น สินเชื่อจึงหมายถึง ความสามารถในการกู้ยืมเงินหรือความสามารถในการซื้อสินค้าเป็นเงินโดยมีคำมั่นสัญญาว่าจะชำระคืนในอนาคต

กลุ่มพัฒนาสินเชื่อการเกษตร (2523: 47) ให้ความหมายของสินเชื่อการเกษตรว่า หมายถึง การให้กู้ยืมและให้เครดิตแก่เกษตรกรผู้ประกอบกิจกรรม การประมงและการเลี้ยงสัตว์ โดยให้ผู้ที่จะได้รับสินเชื่อ คือ เกษตรกรทั้งที่เป็นเอกชนและนิติบุคคล กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ ที่มีสมาชิกทั้งหมดเป็นเกษตรกร

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า สินเชื่อ หมายถึง ความสามารถในการกู้ยืมเงิน โดยมีกำหนดชำระคืนในอนาคตที่แน่นอนตามตัญญางานกู้ และสินเชื่อการเกษตร หมายถึง ความสามารถในการกู้ยืมเงินเพื่อนำไปลงทุนสำหรับการประกอบการเกษตร

2. ความสำคัญของสินเชื่อการเกษตร

รัฐ ไทยนันท์ และคนอื่น (ม.ป.ป: 28) กล่าวถึง ความสำคัญของสินเชื่อการเกษตรว่า การทำการเกษตรก็เหมือนกับธุรกิจอื่นๆ ที่ต้องอาศัยเงินทุน นอกเหนือจากที่ดิน แรงงานและปัจจัยการผลิตอื่นๆ แต่ส่วนใหญ่เกษตรกรในประเทศไทยเป็นเกษตรกรที่มีฐานะยากจนและขาดแคลนเงินทุน ซึ่งการขาดแคลนเงินทุนนี้ย่อมจะส่งผลทำให้ผลตอบแทนในการเกษตรต่ำ เพราะผลผลิตต่อไร่ของเกษตรกรต่ำนั้นเอง ทั้งนี้ เนื่องจากเกษตรกรไม่มีเงินทุนหรือมีเงินทุนไม่เพียงพอที่จะซื้อปัจจัยการผลิตใหม่มาใช้ เช่น เมล็ดพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ยาปราบศัตรูพืช และอื่นๆ ซึ่งปัจจัยการผลิตสมัยใหม่และเทคนิคการผลิตใหม่เหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการกระบวนการผลิต การขาดแคลนเงินทุนสามารถแก้ไขได้โดยการให้สินเชื่อการเกษตรแก่เกษตรกรเหล่านี้ การให้สินเชื่อแก่เกษตรกรเป็นสิ่งที่จำเป็นเพราะเป็นทางหนึ่งที่จะชดเชยเงินทุนที่ขาดแคลนของเกษตรกร และทำให้เกิดการเพิ่มผลผลิตในหมู่เกษตรกร เมื่อเกษตรกรทุกคนเพิ่มผลผลิตของตน ก็จะทำให้ผลผลิตมวลรวมของประเทศไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางพัฒนาการเกษตรให้อีกทางและยังเป็นตัวกระตุ้นให้เกษตรกรหันมาใช้เทคนิคการผลิตใหม่ๆ มากขึ้นด้วย

กลุ่มพัฒนาสินเชื่อการเกษตร (2523: 49) กล่าวถึงบทบาทของสินเชื่อการเกษตรต่อการพัฒนาเศรษฐกิจว่า ในประเทศไทยกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ภาคการเกษตรออกจากจะเป็นแหล่งที่มาของรายได้ของประชาชาติที่สำคัญแล้ว ยังเป็นแหล่งที่ประชากรกว่า 2 ใน 3 ของประเทศไทยดำรงอยู่ อีกด้วย ดังนั้น ในการพัฒนาประเทศไทยสิ่งที่ได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรกก็คือการเกษตร ซึ่งจะเป็นไปได้โดยการพัฒนามาเป็นระบบการผลิตจากแบบดั้งเดิมมาเป็นแบบใหม่แทน ในการทำการเกษตรแบบใหม่ก็เช่นเดียวกับธุรกิจอื่นๆ กล่าวคือ สิ่งสำคัญในการให้ได้มาซึ่งรายได้ที่เพียงพอต้านทานนี้จะต้องประกอบด้วยสัดส่วนของปัจจัยในการผลิตที่เหมาะสม เช่น ที่ดิน ปศุสัตว์

เครื่องมือกล แรงงานและความสามารถในการจัดการสำหรับเงินทุน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้ ทุนในที่นี้หมายถึงทั้งเงินสดและสิ่งของ เช่น ปุ๋ย ยาปาราสัตtruพืชและเมล็ดพันธุ์ เกษตรรายได้ที่ต้องการเพิ่มผลผลิตของตนให้มากขึ้นด้วยการผลิตแบบใหม่จะต้องใช้ทุนเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทุนนี้จะหาได้ 2 ทาง คือ จากเงินออมและการกู้ยืมในกรณีที่เกษตรกรไม่มีเงินทุนเพียงพอหรือขาดแคลนเงินทุน การเพิ่มผลผลิตก็อาจไม่บรรลุผลตามที่ต้องการได้ ซึ่งวิธีแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเงินทุนคือการจัดระบบการให้กู้ยืมเงินหรือสินเชื่อการเกษตร ให้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ เมื่อทำได้ดังนี้แล้วการพัฒนาการเกษตรก็สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ฉะนั้นสินเชื่อการเกษตรจึงเป็นปัจจัยสำคัญมากอย่างหนึ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า สินเชื่อการเกษตร เป็นปัจจัยสำคัญในการกระบวนการผลิตทางการเกษตร เพราะการให้สินเชื่อแก่เกษตรกรจะเป็นหนทางหนึ่งที่จะชดเชยเงินทุนที่ขาดแคลนของเกษตรกร ซึ่งเงินทุนนี้จะหาได้ 2 ทาง คือ จากเงินออมและการกู้ยืม

3. ระเบียบการให้กู้ยืมของ ธ.ก.ส.

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (2547: 1-15) กำหนดระเบียบการให้กู้ยืม ตามข้อบังคับธนาคาร ในคู่มือการปฏิบัติงานสินเชื่อด้านเกษตรกร เล่ม 2 ว่าด้วยการให้กู้เงิน สรุปได้ ดังนี้

3.1 วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน ต้องเป็นวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

3.1.1 เป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพหรือที่นฟุการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อาชีพที่เกี่ยวเนื่องกับเกษตรกรรม หรืออาชีพอย่างอื่นเพื่อเพิ่มรายได้ การพัฒนาความรู้ หรือการพัฒนาคุณภาพชีวิต

3.1.2 เป็นค่าลงทุนในการประกอบอาชีพหรือที่นฟุการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อาชีพที่เกี่ยวเนื่องกับเกษตรกรรม หรืออาชีพอย่างอื่นเพื่อเพิ่มรายได้ การพัฒนาความรู้ หรือการพัฒนาคุณภาพชีวิต

3.1.3 รองการขายผลิตผล

3.1.4 ชำระหนี้ภายนอก

3.1.5 เป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าลงทุนในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการที่เป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม ซึ่งเป็นการดำเนินการร่วมกับผู้ประกอบการ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ช.ก.ส.

3.2 ระยะเวลาของการชำระเงินกู้ จะพิจารณากำหนดระยะเวลาการชำระเงินกู้ขึ้นของผู้กู้ดังนี้

3.2.1 เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ให้กำหนดชำระคืนต้นเงินและดอกเบี้ย เป็นไปตามที่มาแห่งรายได้ โดยคำนึงถึงรอบการผลิตหรือรอบการบริการ รายได้ จำนวนของเงินกู้ และความสามารถชำระหนี้ของผู้กู้ โดยปกติให้ชำระ剩็จภายในสิบสองเดือนนับแต่วันกู้ เว้นแต่มีเหตุพิเศษ ไม่เกินสิบแปดเดือนนับแต่วันกู้

3.2.2 เงินกู้เพื่อเป็นค่าลงทุน ให้กำหนดชำระคืนต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นรายวัตรายตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงอาชญาการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์ที่ใช้เงินกู้ จำนวนของเงินกู้ รายได้และความสามารถชำระหนี้ของผู้กู้ โดยปกติให้ชำระ剩็จไม่เกินสิบห้าปีนับแต่วันกู้ เว้นแต่มีเหตุพิเศษ ไม่เกินยี่สิบปีนับแต่วันกู้ ทั้งนี้ จะกำหนดให้มีระยะเวลาที่ผู้กู้ยังไม่ต้องชำระต้นเงินก็ได้ตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปีแรก

3.2.3 เงินกู้เพื่อรองการขายผลิตผล กำหนดให้ชำระคืนต้นเงินและดอกเบี้ยให้剩็จภายในหกเดือนนับแต่วันกู้

3.2.4 เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินภายนอก กำหนดชำระคืนต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นรายวัตรายตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงจำนวนเงินกู้ รายได้ และความสามารถชำระหนี้ของผู้กู้ โดยปกติให้ชำระ剩็จไม่เกินสิบปีนับแต่วันกู้ เว้นแต่มีเหตุพิเศษ ไม่เกินสิบสองปีนับแต่วันกู้

3.3 จำนวนขั้นสูงของเงินกู้ จะพิจารณากำหนดจำนวนเงินกู้ขึ้นของผู้กู้แต่ละราย ตามวัตถุประสงค์ของการกู้ โดยคำนึงถึงความต้องการใช้เงินกู้ตามแผนงาน รายได้ ความสามารถชำระหนี้ การชำระหนี้เงินกู้งวดก่อนๆ ของผู้กู้ และหลักประกันเงินกู้ โดยจำนวนเงินกู้ขึ้นของผู้กู้ แต่ละราย ในเวลาใดเวลาหนึ่งรวมกันต้องไม่เกินสิบห้าล้านบาท เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ช.ก.ส. เป็นรายๆ ไป

3.4 หลักประกันเงินกู้ มีดังต่อไปนี้

3.4.1 มีอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ได้จำนำองค์ต่อเจ้าหน้าที่อื่นจำนำองเป็นประกัน โดยได้รับการสอบถามและพิจารณาเป็นที่พอใจว่า อสังหาริมทรัพย์นั้นมีราคาตลาดตามที่ประเมินไว้ไม่น้อยกว่าสองเท่าของจำนวนเงินกู้

3.4.2 มีหลักทรัพย์รัฐบาลไทยหรือเงินฝากในธนาคารนี้เป็นประกัน โดยจำนวนเงินกู้ต้องไม่เกินร้อยละแปดสิบแห่งค่าของหลักทรัพย์ หรือเงินฝากที่เป็นประกัน

3.4.3 มีลูกค้าประจำสาขาหรือบุคคลอื่นซึ่งได้รับการสอบถามและพิจารณาแล้วเห็นสมควรทำหนังสือรับรองรับผิดชอบย่างถูกหนี้ร่วม โดยจำนวนเงินกู้ของผู้กู้แต่ละรายต้องไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

3.4.4 มีลูกค้าประจำสาขาหรือบุคคลอื่นซึ่งได้รับการสอบถามและพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้เป็นผู้ค้ำประกันอย่างน้อยสองคน โดยจำนวนเงินกู้ที่ใช้บุคคลค้ำประกัน ดังกล่าวของผู้กู้แต่ละรายในเวลาใดเวลาหนึ่งต้องไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

3.4.5 มีหลักประกันอื่นตามที่ผู้จัดการกำหนดเป็นประกัน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ช.ก.ส.

3.5 บุลเดตุหนี้ค้างชำระ

การที่ลูกค้าไม่ชำระหนี้เงินกู้แก่ธนาคารตามกำหนดชำระคืน อาจมีบุลเดตุแตกต่างกันโดยธนาคารกำหนดบุลเดตุที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระที่สำคัญๆ ไว้ดังนี้

3.5.1 บุลเดตุจากบังจัยภายนอก ผลผลิตได้รับความเสียหายเนื่องจากภัยธรรมชาติ หรือภัยพิบัติ ได้แก่ ฝนແಡັ່ງ น้ำท่วม เกิดโรคระบาด ราคายอดตกต่ำ

3.5.2 บุลเดตุจากบังจัยภัยในตัวลูกค้า ได้แก่ การมีหนี้สินภายนอก มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินในครัวเรือน เช่น ค่าวัสดุอาหาร ภูกหลวงกลางไปทำงานต่างประเทศ หรือมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ เป็นต้น

3.6 มาตรการช่วยเหลือเกณฑ์ครกสูกค้า

3.6.1 การเลื่อนชำระหนี้ กำหนดให้ชำระหนี้ในปีถัดไปและคิดดอกเบี้ยในอัตราปกติสำหรับกรณีเกณฑ์การประสนภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม ฝนແಡັ່ງ) หรือภัยพิบัติ ต้องดำเนินการก่อนถึงกำหนดชำระ

3.6.2 การผัดผ่อนเวลาชำระหนี้ ผัดผ่อนให้ชำระหนี้ในปีถัดไป ผัดผ่อนได้ 5 ครั้ง (5 ปี) คิดดอกเบี้ยค่าปรับเพิ่มอีกเพียงร้อยละ 1 สำหรับกรณีเกณฑ์การประสนภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม ฝนແດ້ງ) หรือภัยพิบัติหรือราคายอดตกต่ำ มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินในครัวเรือน ดำเนินการภายใน 90 วันหลังวันถึงกำหนดชำระ

3.6.3 โกรงการนาทีทอง เกณฑ์การที่มีหนี้ค้างชำระเดิมแล้วสามารถชำระหนี้ได้เสร็จสิ้นภัยในระยะเวลาที่กำหนด ธนาคารจะคืนดอกเบี้ยค่าปรับให้ทุกราย

3.6.4 โกรงการให้สินเชื่อพื้นที่ กรณีที่เกณฑ์การประเมินแผนการผลิตไม่เป็นไปตามแผนเดิม หรือประสบปัญหาภาวะเศรษฐกิจ รายได้จากการอาชีพอื่นๆ ลดลง ทำให้ไม่สามารถชำระหนี้ธนาคารได้ตามกำหนดเดิม เมื่อชำระหนี้ธนาคารแล้ว ธนาคารจะให้สินเชื่อใหม่โดยมีการขยายเวลาชำระหนี้ให้สอดคล้องกับความสามารถชำระหนี้ของเกณฑ์การประเมิน 15 ปี

3.6.5 โครงการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ สำหรับกรณีเกย์ตกรับประทานภัยธรรมชาติ (น้ำท่วมหรือไฟไหม้) หรือภัยพิบัติ หรือประสบปัญหาภาวะเศรษฐกิจ ทำให้ไม่สามารถชำระหนี้ธนาคารได้ มีภาระหนักทั้งเรื่องต้นเงินค้างชำระและดอกเบี้ยค้างชำระ ธนาคารจะทำสัญญาเงินกู้ใหม่เป็น 2 สัญญา กือ สัญญาต้นเงินเดิม 1 สัญญา (โดยลดดอกเบี้ยลงมาเป็นดอกเบี้ยปกติ ไม่คิดดอกเบี้ยค่าปรับ) และ สัญญาดอกเบี้ยที่ค้างชำระ โดยไม่มีดอกเบี้ย (คิดดอกเบี้ยร้อยละ 0.00 บาท) กำหนดชำระหนี้ตาม ความสามารถของเกย์ตกร ไม่เกิน 20 ปี ทั้ง 2 สัญญา พร้อมกันให้เงินกู้เพิ่มเพื่อการผลิต (หากเกย์ตกร มีความจำเป็น)

4. ปัญหาการให้กู้ยืมเงินและการชำระคืนเงินกู้

4.1 สาเหตุของการไม่ชำระหนี้ของเกย์ตกร กลุ่มพัฒนาสินเชื่อการเกษตร (2523: 51) ศึกษาสาเหตุของการไม่ชำระหนี้ของเกย์ตกร พนวจ เกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

4.1.1 เกย์ตกรใช้เงินกู้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ขอ แต่นำไปใช้ในการบริโภค หรือค่าใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่คือให้เกิดผลิตผล

4.1.2 เกิดความล้มเหลวในการผลิต เนื่องจากภัยธรรมชาติและราคาผลผลิตตกต่ำ

4.1.3 การให้กู้เงินปริมาณมากกว่ารายได้ เนื่องจากขาดข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับ คุณสมบัติของผู้กู้

4.1.4 เกย์ตกรบิดพลิวไม่ชำระหนี้ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการ

- 1) เกย์ตกรเห็นว่า ธ.ก.ส. เป็นหน่วยงานของรัฐบาลมีหน้าที่ช่วยเหลืออยู่แล้ว
- 2) เกิดจากความบกพร่องในการทวงถามหนี้
- 3) อัตราดอกเบี้ยต่ำ เกย์ตกรจึงนำเงินไปชำระหนี้อ่อนๆ ก่อน
- 4) เกย์ตกรจัดการเงินไม่เป็น ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย

4.2 ปัญหาเกี่ยวกับการให้สินเชื่อแก่เกย์ตกร ทอง ใจนี้ อ่อนจันทร์ (2526: 38) ได้จำแนกปัญหาเกี่ยวกับการให้สินเชื่อแก่เกย์ตกร ดังนี้

4.2.1 สถาบันที่ให้สินเชื่อ เป็นปัญหาที่เกย์ตกรขาดแคลงเงินกู้ที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ โดยเฉพาะสถาบันการเงินต่างๆ นอกจากนั้นสถาบันการเงินต่างๆ ยังใช้วิธีการซับซ้อนและล่าช้า

4.2.2 ตัวเกย์ตกร ขาดหลักประกันในการกู้เงินจากสถาบันทางการเงิน ทำให้ ได้รับเงินไม่เพียงพอ กับการที่จะนำไปผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น เกย์ตกรซึ่งใช้เงินกู้ ในทางที่ผิด ทำให้ไม่สามารถใช้คืนเงินได้ตามกำหนด โดยนำเงินกู้ไปใช้ในทางที่ไม่เกิดผลประโยชน์ งอกเงย เช่น ถูม่าใช้บริโภค หรือนำมาใช้ประกอบพิธีกรรมต่างๆ

4.3 ปัญหาสินเชื่อการเกษตร พิชิต ฐานี (2527: 32) ได้สรุปปัญหาสินเชื่อการเกษตร ดังนี้

4.3.1 ปัญหาด้านการชำระคืนอันเนื่องจากการขยายตัวของสินเชื่อการเกษตร

4.3.2 ปัญหาด้านทุนการให้กู้ยืมสูง

4.3.3 ปัญหาการใช้เงินกู้อย่างไม่มีประสิทธิภาพหรือการใช้เงินกู้ไปในทางที่ไม่ก่อให้เพิ่มผลผลิต

4.3.4 ปัญหาการกระจายสินเชื่อ ซึ่งจะตกไปอยู่ในเกษตรกรที่มีฐานะดี

4.4 การชำระคืนเงินกู้ไม่ได้ตามกำหนด ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (2547: 39-43) ระบุในคู่มือการปฏิบัติงานสินเชื่อค้านเกษตรกรเล่ม 3 ว่าค่าวายการดำเนินงานหลังการให้กู้เงิน ระบุว่า การชำระคืนเงินกู้ไม่ได้ตามกำหนด เกิดขึ้นเนื่องจากมูลเหตุ ดังนี้

4.4.1 มูลเหตุจากตัวลูกค้าผู้กู้ ได้แก่

1) ลูกค้าตาย

2) ลูกค้าวิกฤติ ทุพพลภาพ หรือป่วยเรื้อรังจนเป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพการเกษตร

3) ลูกค้าเลิกประกอบอาชีพการเกษตร

4) ลูกค้าไปเสียจากภัยคุกคามใดๆ หรือข้อบังคับที่อยู่

5) ลูกค้าบวชแล้วไม่สึก

6) ลูกค้าต้องโทยจำคุก

7) ลูกค้ามีหนี้สินภายนอกมาก

8) ลูกค้าลูกค้าสั่งยืดทรัพย์ขาดทุนต่ำ

9) ลูกค้าโอนทรัพย์สินให้ผู้อื่น

10) ลูกค้าให้ผู้อื่นกู้ยืมเงิน

11) ลูกค้าไม่ได้ใช้เงินกู้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

12) ลูกค้ามีพฤติกรรมไม่ดีชอบเล่นการพนัน

13) ลูกค้ามีเจตนาบิดเบือน ไม่ยอมชำระหนี้

14) ลูกค้ามีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินเกิดขึ้นในครัวเรือน เช่น ค่ารักษาพยาบาล

15) ลูกค้าไม่พอใจพนักงานธนาคาร

16) ลูกค้าขายข้าวเปลือกที่จำหน่ายแล้วมีเงินเหลือไม่เพียงพอชำระหนี้เงินกู้

จำนวนข้าวเปลือก

17) ลูกค้าเก็บข้าวเปลือกที่จำหน่ายไว้บริโภคหรือทำพันธุ์ เนื่องจากการผลิตข้าว

ดูดใหม่เสียหาย

4.4.2 มูลเหตุจากบังจัดภายนอก ได้แก่

1) หลังจากภัยเงินแล้วไม่สามารถดำเนินการผลิตได้เนื่องจาก

- ลูกทางการเวนคืนที่ดิน
- เจ้าของที่ดินไม่ให้เช่าที่ดิน

2) ผลผลิตได้รับความเสียหายเนื่องจากภัยธรรมชาติหรือภัยพิบัติ คือ

- ฝนແಡັງ
- น้ำท่วม
- ลมพายุหรือวาตภัย
- ศัตรูพืชหรือสัตว์รบกวน
- เป็นโรคระบาด
- ลูกไฟไหม้
- ลูกโปรปล้นหรือลูกคลักขโนย
- ลูกกลั่นแกล้งทำลายผลผลิต

3) ขายผลผลิตไม่ได้หรือขายได้น้อย เนื่องจาก

- ไม่สามารถนำไปขายได้
- ไม่มีผู้รับซื้อ
- ราคาก็ตต่ำ

4) ทรัพย์สินได้รับความเสียหาย เนื่องจาก

- ลูกไฟไหม้
- ลูกโปรปล้นหรือลูกคลักขโนย
- กัยสังเคราะห์

4.4.3 มูลเหตุจากพนักงานচนาการ ได้แก่

1) พนักงานচนาการทุจริตโดยไม่อยู่ในความรับผิดชอบของচนาการ

2) พนักงานচนาการเบี้ยดเบี้ยนลูกค้าหรือภัยเงินลูกค้า

3) พนักงานচนาการประพฤติดนไม่เหมาะสม เช่น ใช้เวลาไม่สุภาพ

4) ลูกค้าไม่ได้รับความสำคัญในการชำระหนี้เงินกู้

4.5 สาเหตุที่สินเชื่อการเกษตรที่ไม่สามารถรายไปถึงมือเกษตรกรอย่างทั่วถึง

กองนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร (2534: 29) ระบุว่า สินเชื่อการเกษตรไม่สามารถรายไปถึงมือเกษตรกรอย่างทั่วถึง เนื่องจากประสบปัญหาต่างๆ ดังนี้

4.5.1 ปัญหาระเบียนกฎหมายที่ข้อบังคับ

4.5.2 ปัญหาการให้บริการของสถาบันการเงิน ไม่ทั่วถึง

4.5.3 ปัญหาสถาบันการเงินขาดแคลนเงินทุนดำเนินการศักดิ์ด้านทุนต่อ

4.5.4 ปัญหาความเสี่ยงของสถาบันการเงิน เพราะการให้สินเชื่อการเกษตรเป็นธุรกิจที่เสี่ยง เนื่องจากผู้ประกอบการคือตัวเกษตรกรเองส่วนใหญ่จะขาดความรู้ขั้นพื้นฐาน จนไม่สามารถนำความรู้และวิทยาการสมัยใหม่มาใช้ในการประกอบอาชีพ และที่สำคัญผลผลิตไม่คงที่ เนื่องจากพื้นฐานการเพาะปลูกพืชเกษตรของไทยขึ้นอยู่กับธรรมชาติ

4.6 รายละเอียดจำนวนเกษตรกรลูกค้าและต้นเงินกู้คงเป็นหนี้ด้านเกษตรกร

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสมุทรสงคราม “รายงานผลการดำเนินงานจำนวนเกษตรกรลูกค้าและต้นเงินกู้คงเป็นหนี้ด้านเกษตรกร ปีบัญชี 2548” (รายงาน CIS ณ วันที่ 31 มีนาคม 2549)

ตารางที่ 2.1 จำนวนเกษตรกรลูกค้าและต้นเงินกู้คงเป็นหนี้ด้านเกษตรกร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2549

ตำแหน่ง	จำนวนเกษตรกรลูกค้า (ราย)			ต้นเงินกู้คงเป็นหนี้ (ล้านบาท)		
	ปกติ	ค้างชำระ	รวม	ปกติ	ค้างชำระ	รวม
1. คลองโคน	225	70	295	74.23	7.59	81.82
2. บางขันเตก	67	25	92	19.71	1.43	21.14
3. บางจะเกร็ง	68	39	107	37.28	3.41	40.69
4. แม่กลอง	117	155	272	42.07	9.05	51.12
5. แหลมใหญ่	115	97	212	30.87	4.71	35.58
6. บางแก้ว	309	305	614	105.54	14.86	120.40
7. ลาดใหญ่	109	156	265	70.52	15.03	85.55
8. บ้านปรง	34	11	45	3.65	0.32	3.97
9. ท้ายหาด	5	4	9	4.83	0.09	4.92
10. นางตะเคียน	54	95	149	32.30	7.99	40.29
11. คลองเขิน	31	18	49	11.21	0.56	11.77
รวม	1,134	975	2,109	432.21	65.04	497.25

ที่มา : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสมุทรสงคราม (2549) รายงานผลการ

ดำเนินงานจำนวนเกษตรกรลูกค้าและต้นเงินกู้คงเป็นหนี้ด้านเกษตรกร ปีบัญชี 2548

ณ วันที่ 31 มีนาคม 2549

ผลการดำเนินงานด้านสินเชื่อของ ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม ปีปัจจุบันและย้อนหลัง 3 ปีบัญชี ตั้งแต่ปีบัญชี 2545 ปีบัญชี 2546 ปีบัญชี 2547 และปีบัญชี 2548 สัดส่วนของหนี้ค้างชำระ ต่อต้นเงินกู้คงเป็นหนี้รวมคิดเป็นร้อยละ 18.95 15.29 17.62 และ 13.08 ตามลำดับ ซึ่งจากสัดส่วน ของหนี้ค้างชำระดังกล่าวเป็นเหตุให้ ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม ยังต้องให้ความสำคัญในการ แก้ไขปัญหานี้ค้างชำระอยู่ โดยจะต้องดำเนินการให้มีสัดส่วนหนี้ค้างชำระลดลงกว่าเดิม

5. สภาพทั่วไปของอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

5.1 ความเป็นมา สภาพทั่ว อาณาเขต ลักษณะภูมิประเทศและเขตการปกครอง จังหวัดสมุทรสงคราม (www.samutsongkhram.go.th) ระบุถึง ความเป็นมา อาณาเขต ลักษณะภูมิประเทศและเขตการปกครอง สรุปได้ดังนี้

5.1.1 ความเป็นมา จังหวัดสมุทรสงครามแต่เดิมเรียกเมืองแม่กลอง มีข้อสันนิษฐานว่า ตนกลุ่มแรกที่เข้ามาเป็นชาวแม่กลอง (เดิม) จากจังหวัดอุทัยธานี อพยพมาตั้งบ้านเรือนในถิ่นนี้ เนื่องจากแม่น้ำกำแพงเพชรดีน้ำใส การทำนาหากินของรายภูมิฝิดเคือง จึงพา กันอพยพ มาทำนา ที่อยู่ใหม่ เรียกหมู่บ้านที่ตั้งขึ้นใหม่ว่าบ้านแม่กลองตามชื่อบ้านเดิมของตน หรืออีกคำนាន名ว่าด้วย เรื่องกลองใหญ่ซึ่งชาวบ้านเล่าขานกันว่ามีกลองใบใหญ่ถือมามาติดหน้าวัดใหญ่และชาวบ้านช่วยกัน เก็บไว้ทั่ว ดังนั้นจึงมีปราสาทให้เห็นอยู่ที่วัดใหญ่จนปัจจุบัน กลองใบใหญ่เป็นกลองขนาดใหญ่มาก จึงเรียกว่าแม่กลอง

5.1.2 อาณาเขต จังหวัดสมุทรสงครามมีอาณาเขตทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดราชบูรี และจังหวัดสมุทรสาคร ทิศใต้ ติดทะเลอ่าวไทยและจังหวัดเพชรบูรี ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดสมุทรสาคร และทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดเพชรบูรีและจังหวัดราชบูรี

5.1.3 ลักษณะภูมิประเทศและเขตการปกครอง พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มริมทะเล สภาพของดินเป็นดินเหนียวปนทราย เดิมเคยมีป่าโกรก ไม้แสมตามชายฝั่งทะเลและมีป่าจาก ตามปากแม่น้ำ แต่ได้มีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ดังกล่าวในการเลี้ยงกุ้งกุลาดำเกือบทั้งหมด มีแม่น้ำ สำคัญที่ไหลผ่าน คือ แม่น้ำแม่กลอง และมีลำคลองใหญ่กระจายอยู่ทั่วพื้นที่ จึงทำให้เกิดความ สะ蹴กในด้านการคมนาคมทางน้ำ และการประกอบอาชีพด้านกิจกรรม จังหวัดสมุทรสงคราม แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 3 อำเภอ ได้แก่ อําเภอเมืองสมุทรสงคราม อําเภออัมพวา และ อําเภอบางคนที มี 5 เทศบาล 36 ตำบล และ 284 หมู่บ้าน มีพื้นที่ทั้งสิ้น 416,707 ตารางกิโลเมตร คิดเป็น ร้อยละ 0.08 ของพื้นที่ทั่วประเทศ มีประชากรทั้งสิ้น 204,406 คน ลักษณะการประกอบอาชีพ คือ

ประเมณ และเกณฑ์กรรม โดยมีพิชผลักที่สำคัญ ได้แก่ ส้มโอ มะพร้าว กล้วย และถินจี เป็นต้น รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี เมื่อปี 2544 ชาวสมุทรสงครามมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี 44,392 บาท (ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

5.2 การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม (SWOT analysis) ได้มีการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในและภายนอกของจังหวัดสมุทรสงคราม (www.samutsongkhram.go.th) ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์ภายใน (inside out)

1) จุดแข็ง (strength)

(1) อยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร มีสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ดี และวิถีชีวิตสงบเรียบง่าย

(2) เป็นเมืองศูนย์กลางอาหารทะเลสด

(3) เป็นเมืองผลไม้ปลодสารพิษ

(4) ลำคลองเป็นแนวน้ำต่อเนื่องติดกันต่อเนื่องไปทั่วประเทศ

(5) มีค่อนข.openConnectionที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย

2) จุดอ่อน (weakness)

(1) ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม

(2) การคุณนาค (ถนน) ทึ้งภายในและภายนอกไม่สะดวก

(3) ขาดแคลนแรงงานในภาคประเมณ

(4) ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคที่มีคุณภาพดี

5.2.2 การวิเคราะห์ภายนอก (outside in)

1) โอกาส (opportunity)

(1) ทรัพยากรธรรมชาติที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศไทย ครัวโลก และการท่องเที่ยว

(2) โลกอนาคตมีความสนใจในสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

(3) เป็นจังหวัดที่การพัฒนาและความเจริญสามารถกระหายทั่วถึงครอบคลุม ทั้งจังหวัด เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็ก

2) อุปสรรค (threat)

(1) มีแรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้จดทะเบียน ครอบครุณภาคประเมณและ อุตสาหกรรมแปรรูป ก่อปัญหาด้านความมั่นคงปลอดภัยและโรคติดต่อ

(2) มีผลกระทบทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง

(3) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของกลุ่มน้ำไม่สอดคล้องกับระบบนิเวศ

6. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

6.1 ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (structural-functional theory) สาระสำคัญของทฤษฎี มีดังนี้ (สัญญา สัญญาวิพัฒน์ 2549: 16)

6.1.1 สังคมทุกสังคมจะต้องมีโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วยหน่วยต่างๆ

6.1.2 แต่ละหน่วยต่างทำหน้าที่ประสานกัน

6.1.3 แต่ละหน่วยต่างปฏิบัติหน้าที่เพื่อความคงอยู่ของสังคม

6.1.4 แต่ละหน่วยต่างมีระบบค่านิยมเป็นแนวในการปฏิบัติหน้าที่

สัญญา สัญญาวิพัฒน์ (2536: 51) ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม ดังนี้

1. สมมติฐานของทฤษฎี คือ สังคมเป็นเสมือนสิ่งมีชีวิตอย่างหนึ่ง สิ่งมีชีวิตนี้

จะมีส่วนประกอบหลากหลาย แต่ละอย่างมีหน้าที่เฉพาะที่จะต้องปฏิบัติเพื่อการคงอยู่ของส่วนรวม ก็อตัวสิ่งมีชีวิตนั้น สังคมมุขย์ก็เป็นเช่นนั้น ทุกส่วนของสังคมมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ ส่วนต่างๆ เหล่านี้ของสังคมรวมกันเป็นโครงสร้างของสังคม จึงได้เรียกว่าทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่ วิพัฒนาการของทฤษฎีต่อมาความคาดหวังของระบบเข้าไปด้วย โดยระบุว่าโครงสร้างของสังคม อาจจัดเป็นระบบได้หลายระบบ แต่ละระบบก็จะมีหน้าที่ต่างๆ กัน แล้วรวมເเอกสารความคิดเกี่ยวกับ สมดุล (equilibrium) เข้ามาด้วย โดยระบบต่างๆ ของสังคมจะปฏิบัติหน้าที่อย่างสอดคล้องกัน ทำให้เกิดคุณภาพหรือสังคมเกิดความมั่นคงอยู่ได้ แต่สังคมก็ไม่ได้อยู่นิ่งหรือคงอยู่กันที่ มีการ เติบโต เจริญก้าวหน้าหรือยุบหดเดื่องโถรมลงได้ ทั้งที่ยังมีคุณภาพอยู่ คุณภาพอย่างนี้ เรียกว่า คุณภาพเคลื่อนที่ (moving equilibrium)

2. ความเจริญหรือความเสื่อมของสังคม ขึ้นอยู่กับหน้าที่และโครงสร้าง ถ้าโครงสร้าง เพิ่มส่วนประกอบมากขึ้น ส่วนประกอบเหล่านี้จะปฏิบัติหน้าที่แตกต่างหรือเฉพาะเรื่องเฉพาะด้าน ไม่เหมือนกับส่วนที่แยกออกจาก ก็เรียกว่าสังคมมีความเจริญเติบโต ถ้าส่วนต่างๆ ของโครงสร้าง หลดหายไปโดยไม่ปฏิบัติหน้าที่อันจำเป็น สังคมนั้นก็เสื่อมลง

ตามทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ จะเห็นได้ว่า ธ.ก.ส. มีบทบาทหน้าที่สำคัญต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของเกษตรกรและมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของสมาชิกในสังคมโดยรวม เกษตรกร ในฐานะผู้ผลิตหากไม่สามารถอยู่ได้ สมาชิกในสังคมหรือในส่วนอื่นๆ ในสังคมก็จะถูกผลกระทบและ ไม่สามารถอยู่ได้ ก่อให้เสียความสมดุล (equilibrium) การปรับตัว (adaptation) เพื่อการอยู่รอดและ บรรลุจุดมุ่งหมาย (goal attainment) ในเรื่องความสุขอันเกิดจากการบูรณาการ (integration) ในสังคมได้ การที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายนี้จึงต้องเริ่มดูที่บทบาทของ ธ.ก.ส. ว่า ธ.ก.ส. ได้มีบทบาท ในการช่วยเหลือสนับสนุนเกษตรกรในด้านการผลิตหรือไม่ นอกจากนี้จากการนำบทบาทหน้าที่

ทางด้านการให้กู้เงิน เพื่อเป็นต้นทุนการผลิตแก่เกษตรกรแล้ว การดำเนินกิจกรรมแทรกแซงเพื่อพัฒนาปรับปรุงและหาแนวทางลดหนี้ค้างของเกษตรกร จึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาปรับปรุงระบบของธนาคาร ให้ทำหน้าที่ทั้งสนับสนุนเกษตรกรและในส่วนการบริหารจัดการของธนาคารให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดความสมดุลของทุกฝ่ายอันนำไปสู่การอยู่รอดของสมาชิกสังคม

6.2 ทฤษฎีปริวรรตินิยม (exchange theory) สาระสำคัญของทฤษฎีนี้ ดังนี้ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์ 2549: 25)

6.2.1 มนุษย์แต่ละคนมีความต้องการจำเป็น (need) หลายอย่างในการดำรงชีวิต

6.2.2 มนุษย์ติดต่อสัมพันธ์กัน เพื่อสนองความต้องการจำเป็นของตน

6.2.3 การแลกเปลี่ยนสิ่งของกัน แต่ละคนต้องการมูลค่าสูงสุด สำหรับสิ่งของของตนเอง

6.2.4 ความสัมพันธ์แลกเปลี่ยน จะดำรงอยู่ตราบใด้สัมพันธ์คิดว่าตนได้กำไรหรือการแลกเปลี่ยนมีความสำคัญ

Homans อ้างถึงใน ชนพรณ ชาณี (2540: 48) ได้อธิบายทฤษฎีการแลกเปลี่ยน เพื่อที่จะอธิบายการจัดระเบียบทางสังคม ขององค์กร ซึ่งมีแนวคิดค่างๆ เกี่ยวกับทฤษฎีนี้ ดังนี้

1. กิจกรรม หมายถึง พฤติกรรมที่มีเป้าหมายจะได้รับรางวัล
2. รางวัล หมายถึง สิ่งใดๆ ที่บุคคลได้รับหรือการกระทำใดๆ ที่จะไปสู่การได้รับรางวัลโดยตรง ซึ่งบุคคลเห็นว่ามีคุณค่าและประโภชน์
3. ค่านิยม หมายถึง คิริ อำนาจความสามารถหรือการตอบสนองที่จะสู่การกระทำซึ่งบุคคลต้องการไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมของตนหรือการกระทำที่นำไปสู่บุคคลโดยตรง
4. ความรู้สึก หมายถึง การกระทำที่บุคคลมีความรู้สึก ต่อในลักษณะที่ชอบไม่ชอบหรือยอมรับไม่ยอมรับ
5. การกระทำระหว่างกัน หมายถึง พฤติกรรมต่างๆ ที่บุคคลกระทำการต่อกัน เพื่อจะได้มาซึ่งรางวัลและหลีกเลี่ยงการลงโทษ
6. บรรทัดฐาน หมายถึง ความมีบุคคล ใช้ติดต่อสื่อสารนิยมต่างๆ ในกิจกรรมต่างๆ ที่ควรจะเกิดขึ้นหรือไม่ควรเกิดขึ้นในสถานการณ์หนึ่งๆ
7. ปริมาณ หมายถึง จำนวนหน่วยต่างๆ ของกิจกรรมหนึ่งๆ (ไม่ว่าจะได้รับรางวัลหรือการลงโทษ) ได้แสดงออกและหรือได้รับชั่วระยะเวลาเฉพาะเวลาใดเวลาหนึ่ง
8. ต้นทุน หมายถึง กิจกรรมที่กำลังจะได้รับรางวัล หรือได้รับการลงโทษ

9. การลงทุน หมายถึง กิจกรรมในอดีตของบุคคล ซึ่งมีความจำเป็น ในการศึกษา ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและลักษณะทางสังคม อาทิ เพศ อาชีพ ซึ่งถูกนำไปใช้ในสถานการณ์ และถูกประเมินผล โดยบุคคลหนึ่งๆ กับคนที่เข้ากระทำการต่อ กันด้วย

10. กำไร หมายถึง รางวัลโดยผลต้นทุนและการลงทุนสำหรับการจัดการกับ กิจกรรมหนึ่งๆ

11. การกระจายอย่างยุติธรรม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณ ต้นทุนและการลงทุน ว่ามีกำไรที่ยุติธรรมจากบุคคลต่างๆ ใน การแลกเปลี่ยนระหว่างกันหรือไม่

สัญญา สัญญาไว้วัฒน์ (2536: 53) ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีปริวรรตินิยม ดังนี้

1. สมมติฐานของทฤษฎี คือ มนุษย์แต่ละคนมีความต้องการหลายอย่างในชีวิต แต่ตัวเองไม่สามารถที่จะสนองความต้องการของตนด้วยตนเอง ได้ทั้งหมด จะต้องอาศัยผู้อื่นมาช่วย สนองความต้องการเหล่านี้ด้วยเชิงজีนรูป นอกจากนั้นมนุษย์แต่ละคนยังต้องการผลตอบแทนจาก การแลกเปลี่ยนสิ่งต่างๆ ระหว่างกันให้มากที่สุดที่จะมากได้ เมื่อมนุษย์ต้องการสิ่งต่างๆ จากผู้อื่น จึงต้องเข้าสู่สัมพันธ์หรือติดต่อกับผู้อื่น และเนื่องจากแต่ละคนต้องการผลประโยชน์ตอบแทน มากที่สุดจากสิ่งที่ตนนำไปแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น จึงจำต้องสร้างกฎเกณฑ์หรือระเบียบแบบแผนในการ แลกเปลี่ยนที่คุ้มกัน ความต้องการกันและกันจึงทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างกัน กฎระเบียบที่อำนวย ประโยชน์สูงสุด จะช่วยรักษาสัมพันธภาพให้ดำเนินอยู่ได้นานและมั่นคง

2. สิ่งที่ใช้ในการแลกเปลี่ยน อาจเป็นวัตถุสิ่งของ เช่น ข้าวปลาอาหาร ของใช้ เครื่องมือ เครื่องอำนวยความสะดวก เครื่องประดับ หรือเครื่องกีฬานันทนาการ และสิ่งที่ไม่เป็น วัตถุสิ่งของ เช่น ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ ความห่วงใย ความปรารถนาดี มิตรภาพ ความสุข ทางกายภาพ ใจ ความสนับสนุนสนับสนุน ใจ และสนับสนุน ความรู้ความคิด ข่าวสาร ข้อมูลและ คำปรึกษา มนุษย์ทุกคนต้องการสิ่งเหล่านี้ทุกอย่าง ของที่เป็นวัตถุและไม่ใช่วัตถุเหล่านี้ มีความสำคัญ ต่อมนุษย์ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน จึงเป็นสิ่งที่บังคับให้มนุษย์ต้องติดต่อกันและดำรงความสัมพันธ์เอาไว้ ตราบเท่าที่ความสัมพันธ์ยังอำนวยประโยชน์มากที่สุด

3. ความสัมพันธ์ทางสังคม ตามแนวทางทฤษฎีนี้ได้ตั้งแต่ระหว่างมนุษย์สองคนซึ่งให้ และรับผลตอบแทนต่อกันโดยตรง ไปจนถึงระหว่างคนหลายคน ซึ่งการให้และรับเป็นไปโดยอ้อม ความสัมพันธ์ซับซ้อนและเข้าใจได้ยาก แต่บุคคลที่อยู่ในความสัมพันธ์ก็มีความเชื่อศรัทธา จึงได้ คงอยู่ในความสัมพันธ์และปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เพราะคาดว่าจะได้รับผลตอบแทน จากความสัมพันธ์นั้น สังคมจึงดำรงอยู่ได้

ตามทฤษฎีปริวรรตินิยม จะเห็นได้ว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่าง ร.ก.ส. กับเกษตรกรลูกค้า อุปทานรูปแบบความสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยนสิ่งของกัน ระหว่างผู้ให้บริการ คือ ร.ก.ส. และผู้รับบริการ คือ เกษตรกรลูกค้า ซึ่ง แต่ละฝ่ายก็ต้องการประโยชน์สูงสุดในการแลกเปลี่ยนกัน ด้านเกษตรกรลูกค้าต้องการกู้เงินให้ได้ จำนวนมากและเสียดอกเบี้ยน้อยที่สุด ส่วน ร.ก.ส. ต้องยืดหยุ่นในการปล่อยเงินกู้ โดยต้อง พิจารณาจากหลักประกัน ประวัติการชำระหนี้ และกำหนดอัตราดอกเบี้ย ให้ธนาคารมีรายได้ที่จะ ดำเนินธุรกิจต่อไป ซึ่งต่างฝ่ายต่างก็รักษาผลประโยชน์ของตนเอง แต่ทั้ง 2 ฝ่าย ต่างก็มีเป้าหมาย และความพอใจร่วมกัน คือ เกษตรกรลูกค้ามีแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ และ ร.ก.ส. มีรายได้จากการคอกเบี้ย ที่เกษตรกรลูกค้ากู้เงินไป

2. การพัฒนาปรับปรุงลดหนี้ค้างชำระของเกษตรกร จะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ ร่วมกันทั้งสองฝ่ายจะได้ผลเดิมที่สามารถดำเนินการไปได้ด้วยดี การดำเนินการโดยให้ เกษตรกรเสียผลประโยชน์ หรือแม้กระทั่งไม่ทราบหรือไม่เห็นประโยชน์จากการชำระหนี้ ย่อม เป็นไปได้หากกว่าการทำให้ทั้งสองฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ ธนาคารและเกษตรกรต่างสามารถแลกเปลี่ยน ผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน กิจกรรมหลักที่ทางธนาคารได้ทำตามทฤษฎีปริวรรตินิยม คือ การ สนับสนุนส่งเสริมทางการผลิต แนะนำการตลาด การให้ความรู้ด้านต่างๆ และอื่นๆ

6.3 ทฤษฎีศักยภาพการพัฒนาและการแพร่กระจาย (development potential diffusion theory) ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ 1) ศักยภาพการพัฒนา ซึ่งเป็นส่วนที่อธิบายว่า ทำให้ เกิดการพัฒนาสังคม ในส่วนนี้ประกอบด้วย ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ องค์กรสังคม และภาวะผู้นำ และ 2) การแพร่กระจายในวัฒนธรรม คือ การติดต่อกับโลกภายนอก ซึ่งอธิบาย การพัฒนาว่าเกิดจากการติดต่อกันระหว่างสังคม โดยเฉพาะสังคมด้อยพัฒนาที่ติดต่อกับสังคมพัฒนา จะทำให้สังคมด้อยพัฒนามีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้น ทฤษฎีศักยภาพการพัฒนาและการแพร่กระจาย มีตัวเรื่อง คือ การฝึกอบรม (สัญญา สัญญาวิวัฒน์ 2539: 10)

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2539: 56) ได้สรุปทฤษฎีศักยภาพการพัฒนาและการแพร่กระจายว่า สังคมจะพัฒนาได้ ต้องมีเหตุปัจจัย 6 ประการ ดังนี้

1. ทรัพยากรธรรมชาติทำให้เกิดการพัฒนา เมื่อมีทรัพยากรธรรมชาติมาก จะทำให้ เกิดทรัพย์สินเงินทอง ที่สามารถนำไปใช้จ่ายกระดับคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้นได้

2. ทรัพยากรมนุษย์ทำให้เกิดการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะมนุษย์ ในวัย แรงงานก่อให้เกิดการพัฒนา ยิ่งมีคนในวัยแรงงานมากเพียงใด ก็ยิ่งทำให้ระดับการพัฒนาสูงมากขึ้น เพียงนั้น เหตุผลก็คือ คนในวัยแรงงานมีกำลังแรงงานที่สามารถใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตได้

เช่น เพิ่มการศึกษา ทำให้สุขภาพอนามัยแข็งแรง จิตใจมั่นคงเข้มแข็ง เป็นต้น ปัจจัยนี้จึงเป็นเหตุให้เกิดการพัฒนาได้

3. องค์การสังคมทำให้เกิดการพัฒนา การร่วมแรงร่วมใจกันทำให้สามารถทำงานใหญ่ได้ การรวมกันเป็นองค์กรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะได้ช่วยกันคิด จึงเกิดความรอบคอบ ไม่บกพร่องหรือบกพร่องน้อยที่สุด จึงเป็นเหตุให้เกิดการพัฒนาได้อีกทางหนึ่ง

4. ภาวะผู้นำทำให้เกิดการพัฒนา ผู้นำสามารถรวมคนได้จำนวนมาก กล้ายืนเป็นกลุ่มคนจำนวนมาก จึงทำงานใหญ่หรืองานปริมาณมากได้ นอกจากนั้นด้วยการมีผู้นำ ทำให้คนที่มาร่วมตัวทำงาน ทำงานอย่างทุ่มเทเพื่อผู้นำ จึงทำให้เกิดผลดีแก่การพัฒนา

5. การติดต่อทำให้เกิดการพัฒนา การติดต่อ หมายถึง การติดต่อระหว่างชุมชนเมือง และชุมชนที่ด้อยพัฒนา จะทำให้ชุมชนที่ด้อยพัฒนา ได้รับประโยชน์จากชุมชนที่พัฒนาแล้ว เพราะการติดต่อทำให้เกิดการถ่ายทอด การเรียนรู้ การรับเข้าความรู้ ความชำนาญ สินค้า และเทคโนโลยี จากสังคมที่เจริญมาใช้หรือมาผลิตเครื่องมือ เครื่องใช้ สินค้าขึ้นมาในสังคมด้อยพัฒนา ทำให้สังคมด้อยพัฒนามีความเจริญก้าวหน้าตามไปด้วย

6. การฝึกอบรมทำให้เกิดการพัฒนา การฝึกอบรมทำให้เกิดความรู้ ความชำนาญ ในด้านต่างๆ สรุปเป็น ทรัพยากรมนุษย์ที่มีการศึกษา ย้อนเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพและก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนา

ตามทฤษฎีศักยภาพการพัฒนาและการแพร่กระจาย จะเห็นว่า

1. เกษตรกรลูกค้า จะมีความรู้ความเข้าใจในงาน ธ.ก.ส. ตลอดจนความรู้ทางการตลาด การผลิตและการเกษตร เกษตรกรลูกค้าจะต้องมีการติดต่อกัน ระหว่างหมู่บ้านและระหว่างกลุ่มเกษตรกรลูกค้าด้วยกัน เช่น การศึกษาดูงานเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากพนักงาน ธ.ก.ส. ที่ออกไปประชุมกลุ่มลูกค้าหรือจากเอกสารเผยแพร่ความรู้ที่ทางธนาคารจัดทำขึ้น

2. กลุ่มเกษตรกรลูกค้า มีหัวหน้ากลุ่มโดยประมาณงานระหว่าง ธ.ก.ส. กับลูกค้า และประมาณงานระหว่างลูกค้าในกลุ่มเอง หากหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้นำที่ดีจะช่วยกันแก้ไขปัญหา ต่างๆ ภายในกลุ่มได้ดี และถ้าสามารถภายในกลุ่มร่วมแรงร่วมใจกันด้วยแล้ว ผลดีจะเกิดกับตัวเกษตรกรลูกค้าเอง เมื่อเกษตรกรลูกค้ามีความรู้ความเข้าใจ มีการติดต่อประมาณงาน มีความร่วมมือ ช่วยเหลือกัน จะสามารถพัฒนาการผลิตให้ได้ผลดี มีการวางแผนการตลาดที่ดี ส่งผลให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น และผลที่ตามมาคือ สามารถชำระหนี้ ธ.ก.ส. ได้ตามกำหนด ซึ่งจะเกิดประโยชน์กับเกษตรกรลูกค้าเอง คือจะเสียค่าเบี้ยในอัตราที่ต่ำ

3. ช.ก.ส. ได้ดำเนินการโดยตรงภายใต้กรอบแนวคิดนี้ ได้แก่ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเอกสารและความรู้ต่างๆ ไปสู่เกย์ตระกร เพื่อให้เกิดการแพร่กระจายของข้อมูลองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางการผลิต รวมทั้งการตลาด

7. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรลูกค้า ช.ก.ส.

7.1.1 ศรัทธา อินทรพรหม (2542: 51-52) ได้ศึกษาบทบาทของ ช.ก.ส. ค้านการให้สินเชื่อแก่เกย์ตระกร : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 100 ราย พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.0) เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4-5 คน มีแรงงานในการประกอบอาชีพในครัวเรือน 1-2 คน สมาชิกในครัวเรือนมีรายได้จากการอาชีพหลักของครัวเรือนถึงร้อยละ 46.6 อาศัยอยู่ในพื้นที่ทำการเป็นเวลาต่ำกว่า 10 ปี และมีรายได้อยู่ระหว่าง 100,000 - 200,000 บาทต่อปี

7.1.2 คำรงชัย เดชาธิคม และคณะ (2544: 36) ได้ศึกษาปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกษตรกรลูกค้ามีหนี้สั่งชำระกับ ช.ก.ส. : กรณีศึกษาเกษตรกรลูกค้า ช.ก.ส. สาขาสูไห์ทัย จำนวน 250 ราย พบว่า เกษตรกรลูกค้าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 40-59 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีสมาชิกในครัวเรือน 3-5 คน มีเครื่องจักรกลการเกษตรพื้นฐานในการเตรียมดินและyanพาหนะ มีดินเงินคงเป็นหนี้ต่ำกว่า 50,000 บาท หลักประกันเงินกู้ที่ใช้มากคือ การรับรองรับผิดชอบลูกหนี้ร่วม โดยมีวัตถุประสงค์ในการขอกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตและเพื่อการลงทุนในการประกอบอาชีพ

7.1.3 จิรศักดิ์ สาโนเทศา (2546: 42-45) ได้ศึกษาการประเมินผลการดำเนินงานโครงการปรับปรุงโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีเกษตรกรลูกค้า ช.ก.ส. อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 96 ราย พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 77.1) เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 50-59 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพระหว่าง 30-39 ปี มีลักษณะการผลิตเป็นการผลิตเพื่อจำหน่าย โดยมีการประกอบอาชีพบนที่ดินของตนเองร้อยละ 54.2 มีขนาดพื้นที่เฉลี่ย 34.9 ไร่ มีที่ดินของตนเองต่ำสุด 5 ไร่และสูงสุด 100 ไร่ ไม่มีเกษตรกรรายใดที่เข้าที่ดินผู้อื่นเพียงอย่างเดียว

7.1.4 สำนักส่งเสริมและบริการวิชาการพระจอมเกล้าลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (2550: 68-129) ได้ศึกษาการติดตามผลและการศึกษาแนวทางการพัฒนาผู้เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนใน 4 ภูมิภาคหลักของประเทศไทย ได้แก่

ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ รวมจำนวน 5,000 ราย พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทุกภูมิภาคมากกว่าครึ่งเป็นเพศชาย มีอายุประมาณ 45-48 ปี มีการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด อาร์ทีพหลักของผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่จะเป็นเกษตรกร ผู้เข้าร่วมโครงการมีความต้องการสร้างเครือข่ายสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 75.5 สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการคิดเป็นร้อยละ 79 ไม่ต้องการสร้างเครือข่ายสมาชิกมาจากการปัจจัยส่วนตัว ได้แก่ มีอายุมาก สุขภาพไม่แข็งแรง และมีโรคประจำตัว เป็นต้น ข้อเสนอในการพัฒนาผู้เข้าร่วมโครงการควรพัฒนาในด้านการส่งเสริมความรู้ ด้านการตลาด ด้านการขอสินเชื่อ และด้านการรวมกลุ่มของผู้เข้าร่วมโครงการ เช่น การสร้างเครือข่ายพัฒนาตนเองจะเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและมีโอกาสพัฒนาเพื่อนสมาชิกในกลุ่มอาชีพเดียวกัน ซึ่งการจัดให้มีการรวมกลุ่มด้วยวิธีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรมจะก่อให้เกิดความเข้มแข็งและความสามัคคีในชุมชน ส่วนข้อเสนอในการสร้างเครือข่ายควรมีการพัฒนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันโดยการจัดประชุม สัมมนา จัดฝึกอบรม และเปลี่ยนศึกษาดูงานระหว่างกัน ตั้งสภาพแผลเพื่อเป็นแหล่งที่ให้ความรู้แก่เกษตรกร ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการประสบความสำเร็จ ได้แก่ ตั้งใจทำงานที่รับผิดชอบอยู่ให้สำเร็จ ศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา มีความมุ่นหมาย ขยันหมั่นเพียร อดทน ประหยัด ไม่ยุ่งเกี่ยวอย่างมุหะ ทำกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อลดความเสี่ยง มีการบริหารจัดการที่ดี พึงพาคนเองเป็นหลักก่อน และมีใจรักในการอาชีพที่ทำอยู่

7.2 การใช้เงินกู้

7.2.1 ขุวดี พุตระกูล (2539: 103) ได้ศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สินเชื่อของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่ปลูกข้าวในจังหวัดบุรีรัมย์และร้อยเอ็ด จำนวน 79 ครัวเรือน พบว่า

1) ครัวเรือนเกษตรกรตัวอย่างในจังหวัดบุรีรัมย์ และร้อยเอ็ด ประมาณร้อยละ 61.90 และ 82.76 ตามลำดับ มีวัตถุประสงค์ในการกู้เงินเพื่อซื้อปัจจัยการผลิต ได้แก่ ปุ๋ยเคมี ยาปesticide เมล็ดพันธุ์ เป็นต้น ในสัดส่วนมากที่สุด สำหรับวัตถุประสงค์ในการกู้เงินเพื่อซื้อเครื่องมือ และอุปกรณ์การเกษตรมีสัดส่วนรองลงมา ประมาณร้อยละ 28.57 และ 8.62 ตามลำดับ ส่วนวัตถุประสงค์อื่นๆ ได้แก่ เพื่อซื้อปศุสัตว์ และจ้างแรงงานในการเกษตร มีสัดส่วนไม่มากนัก

2) ครัวเรือนเกษตรกรในจังหวัดบุรีรัมย์ และร้อยเอ็ด คิดเป็นร้อยละ 47.62 และ 68.97 ตามลำดับ มีการนำเงินกู้ไปใช้กู้ต้องตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน โดยมีการนำเงินกู้ในจำนวนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 70 ของจำนวนเงินกู้ทั้งหมดไปซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร ซึ่งที่ดิน ซื้อปศุสัตว์ ซื้อปัจจัยการผลิตและจ้างแรงงานในการเกษตร ในขณะเดียวกัน มีครัวเรือนเกษตรกรในจังหวัดบุรีรัมย์ และร้อยเอ็ด คิดเป็นร้อยละ 52.38 และ 31.04 ตามลำดับ ที่มีการนำเงินกู้จำนวนน้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนเงินกู้ทั้งหมดไปใช้ในกิจกรรมต่างๆ ที่มิใช่

การผลิต โดยมีพฤติกรรมให้เงินกู้ไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การกู้ ได้แก่ ใช้จ่ายในครอบครัว ชำระบนีเก่า และซ่อนแซมท่ออย่างลับ เป็นต้น

7.2.2 ศรัทธา อินทรพรหม (2542: 36-53) ได้ศึกษาบทบาทของ ธ.ก.ส. ด้านการให้สินเชื่อแก่เกษตรกร : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 100 ราย ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ว่า

1) บทบาทของ ธ.ก.ส. ด้านการให้สินเชื่อ พบว่า ในปี 2541 การกู้เงินของเกษตรกรเปลี่ยนแปลงไป คือ เกษตรกรร้อยละ 62.1 กู้เงินนอกระบบ และร้อยละ 37.9 เกษตรกรกู้เงินในระบบเพิ่มขึ้น โดยแหล่งเงินกู้ในระบบสัดส่วนการกู้เงินของ ธ.ก.ส. เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 21.0 รองลงมาเป็นร้อยละ 15.0 กู้เงินจากญาติพี่น้อง ส่วนธนาคารพาณิชย์ บริษัทขายสินค้าเงินผ่อน มีเกษตรกรกู้เงินเพียงร้อยละ 1.0 เท่านั้น

2) คุณลักษณะของผู้กู้ตามแหล่งเงินกู้ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ที่กู้เงินมีรายได้ต่ำกว่า 50,000 บาท จะกู้เงินจาก ธ.ก.ส. (ร้อยละ 48.0) และรายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไปจะกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ (ร้อยละ 52.0)

3) คุณลักษณะของสินเชื่อ พบว่า คุณลักษณะของสินเชื่อที่เกษตรกรกู้เงินได้ร้อยละ 46.1 ส่วนใหญ่กู้เงินต่ำกว่า 50,000 บาท โดยร้อยละ 85.1 เป็นการกู้เงินจากญาติพี่น้อง และร้อยละ 12.8 เป็นเงินกู้จาก ธ.ก.ส. แต่หากจำนวนเงินกู้ตั้งแต่ 50,000 - 100,000 บาท ร้อยละ 65.6 เป็นวงเงินจาก ธ.ก.ส. สำหรับวัตถุประสงค์การกู้เงิน ร้อยละ 57.8 กู้เงินเพื่อทำนา ในสัดส่วนวัตถุประสงค์การทำทาร้อยละ 25.4 เกษตรกรกู้จาก ธ.ก.ส. และร้อยละ 48.0 เกษตรกรเลือกดอกเบี้ยให้แหล่งเงินกู้อยู่ระหว่างร้อยละ 10.00 - 16.00 บาทต่อปี เนื่องจากดอกเบี้ยของ ธ.ก.ส. อยู่ที่ 12.96 บาทต่อปีอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับธนาคารพาณิชย์อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยร้อยละ 16.50 บาทต่อปี ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยต่ำสุดจะอยู่ระหว่าง 0.00 - 4.96 บาทต่อปี เป็นแหล่งเงินกู้จากญาติพี่น้อง

7.3 การชำระคืน

7.3.1 วิทูร วัชชพันธ์ (2542: 60-62) ได้ศึกษาการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกร อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 100 ครัวเรือน พบว่า

1) เกษตรกรบางรายเป็นลูกหนี้หลายแห่ง โดยเป็นลูกหนี้ร้านค้าในหมู่บ้านสหกรณ์การเกษตร ธ.ก.ส. และอื่นๆ ซึ่งส่วนใหญ่ชำระบนีได้ตามกำหนด

2) คุณลักษณะของผู้กู้กับการชำระคืนพบว่าเกษตรกรมีแหล่งเงินกู้หลายแห่ง โดยส่วนใหญ่สามารถชำระคืนได้ตามกำหนด

3) คุณลักษณะของเงินกู้กับการชำระคืนพบว่าส่วนใหญ่เกษตรกร จะกู้เงินไม่เกิน 30,000 บาท และส่วนใหญ่สามารถชำระคืนได้เกือบทั้งหมด

7.3.2 เศรษฐกิจ สุร โชค (2546: 65) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการชาระหนี้คืนของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขางargent จำนวน 444 คน พบว่า ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการชาระหนี้คืนของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ผลต่างระหว่างรายได้สุทธิจากการเกษตรและรายได้สุทธิจากการเกษตรกับหนี้ถึงกำหนดชำระและขนาดการผลิต

7.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการใช้เงินกู้และการชำระคืนเงินกู้

7.4.1 ยุวดี พุตราภูต (2539: 103) ได้ศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สินเชื่อของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่ปลูกข้าวในจังหวัดบุรีรัมย์และร้อยเอ็ด จำนวน 79 ครัวเรือน พบว่า

1) ปัจจัยที่มีผลกระทำต่อการใช้เงินกู้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของครัวเรือนเกษตรกร ได้แก่ เมื่อที่เพาะปลูก และสัดส่วนของรายได้จากการเกษตรต่อรายได้ทั้งหมด ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์ของครัวเรือนเกษตรกร ได้แก่ อายุของหัวหน้าครัวเรือน และอัตราส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในวัยทำงาน

2) การที่ ธ.ก.ส. มีนโยบายให้ลูกค้าใช้เงินกู้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาเงินกู้จากจำนวนเนื้อที่เพาะปลูก ในกรณี เช่นนี้ ถ้าครัวเรือนเกษตรกรมีเมื่อที่เพาะปลูกมาก ก็จะกู้เงินไปลงทุนเพื่อการเกษตรได้มาก ดังนั้น จากผลการศึกษานี้จึงเป็นเครื่องยืนยันว่าการพิจารณาพื้นที่เพาะปลูกได้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าว

3) การที่เกษตรกรใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์ ซึ่งสัมพันธ์กับอายุของหัวหน้าครัวเรือน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในครัวเรือน ได้สะท้อนให้เห็นว่าเกษตรกรต้องการกู้เงินไปใช้ในกิจกรรมอื่นๆ ที่จำเป็น ดังนั้น ธ.ก.ส. ควรมีนโยบายการให้สินเชื่อให้ครอบคลุมกิจกรรมอื่นๆ ของครัวเรือน นอกจากนี้จากกิจกรรมทางการเกษตรให้มากยิ่งขึ้น เช่น การให้สินเชื่อเพื่อลงทุนค้าขาย การทำหัตถศิลปสถานกรรมในครัวเรือน และการทำธุรกิจด้านบริการ เป็นต้น

7.4.2 วิทูร วัชพันธ์ (2542: 60-65) ได้ศึกษาการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกร อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 100 ครัวเรือน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า

1) ธ.ก.ส. ควรคงมาตรการติดตามหนี้ไว้ และให้พนักงานไปติดตามหนี้ถึงบ้านลูกค้าให้มากยิ่งขึ้น

2) การให้เงินกู้แก่ลูกค้าควรพิจารณาช่วงการชำระหนี้ให้สอดคล้องกับช่วงที่มีรายได้ เพื่อป้องกันลูกค้านำรายได้ไปใช้ทางอื่นก่อน และกู้เงินจากบุคคลอื่นมาชำระหนี้พร้อมทั้งขอคืนใหม่ในจำนวนที่สูงขึ้น

3) ควรส่งเสริมให้เกษตรกรจัดทำประกันภัยพืชผลเพื่อบรรเทาปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำหรือเสียหายจากภัยธรรมชาติ

4) ช.ก.ส. ควรสนับสนุนสินเชื่อแก่เกษตรรายเล็กและมีรายได้ต่ำให้มากยิ่งขึ้น

5) ช.ก.ส. ควรขยายการให้สินเชื่อระยะปานกลางและระยะยาวให้มากขึ้น

7.4.3 ครรภารา อินทรพรหม (2542: 53-54) ได้ศึกษาบทบาทของ ช.ก.ส. ด้านการให้สินเชื่อแก่เกษตรกร : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 100 ราย พบร้า ปัญหาและอุปสรรคของการขอสินเชื่อจาก ช.ก.ส. เกษตรกรส่วนใหญ่เห็นว่ามีข้อตอนในการให้สินเชื่อค่อนข้างมาก ยุ่งยาก อัตราดอกเบี้ยสูง และวงเงินถูกกำหนดให้น้อยไม่เพียงพอทั่วประเทศและได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ช.ก.ส. ควรมีข้อมูลด้านอาชีพอื่นๆ ในครัวเรือนของเกษตรกรและด้านต่างๆ ให้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะเกษตรกรที่ใช้บริการเงินกู้จากแหล่งอื่นในราวดีกวันกัน ช.ก.ส.

2) ด้านคุณลักษณะสินเชื่อ ควรปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยให้เหมาะสมกับประเภทการผลิต สภาวะราคาและตลาดของผลผลิต รวมทั้งควรให้มีการลดดอกเบี้ยเมื่อสามารถชำระหนี้ตรงเวลาและมีการกำหนดวงเงินกู้ถูกเฉินให้แก่เกษตรรายที่มีประวัติการชำระหนี้ดีเป็นพิเศษให้สามารถเบิกเงินกู้ถูกเฉินได้ภายในวันเดียวกัน

3) ด้านการบริการ ช.ก.ส. ควรให้มีข้อมูลข่าวสารและให้บริการแบบเสมอภาค

4) ควรให้มีสมุดประจำตัวเกษตรกรผู้ถูกเงิน เพื่อเกษตรกรที่ถูกเงิน ช.ก.ส. จะได้ทราบจำนวนเงินกู้คงเหลือและระยะเวลาการชำระคืน

5) ควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการให้บริการเกษตร เช่น ATM

6) ช.ก.ส. ควรมีเงินเพิ่มเติมให้แก่เกษตรกรผู้ถูกแบบให้เปล่ากับเกษตรกรลูกค้าที่มีประวัติการชำระหนี้ดีและเป็นโครงการที่ธนาคารเห็นว่ามีศักยภาพ มีอนาคตดี โดยให้เกษตรกรนำไปใช้ในการอบรมพัฒนาคุณภาพสินค้าหรือพัฒนาตลาดให้แก่ครัวเรือนที่ถูก

7.4.4 สุทธินันท์ บุญมี (2543: 78-83) ได้ศึกษาแนวทางการลดหนี้ค้างของเกษตรกรลูกค้า ช.ก.ส. สาขาสตึก ที่มีหนี้ค้างชำระจำนวน 100 ราย พบร้า สาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ เนื่องจาก

1) ถูกเงินจากธนาคารหลายสัญญา

2) ถูกเงินจำนวนมากและใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์

3) ขาดความรู้ด้านการลงทุน การตลาดและการเกษตร

4) พนักงานไม่ติดตามอย่างต่อเนื่อง

5) ข้อมูลในการติดตามหนี้ไม่เป็นปัจจุบัน

ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการใส่กิจกรรมแทรกแซง เพื่อลดหนี้
ค้างชำระ ดังนี้

- 1) การประชุมกลุ่มเกษตรกรลูกค้าธนาคาร
- 2) ติดตามให้พบตัวลูกค้าที่ค้างชำระหนี้
- 3) การจัดทำสื่อเผยแพร่ข่าวสารให้ความรู้
- 4) การติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
- 5) ควบคุมวงเงินกู้
- 6) ปรับปรุงหนี้โดยการให้กู้เงินไปลงทุนทางการเกษตรเพิ่มหรือขยาย

ระยะเวลาชำระหนี้

- 7) พัฒนาระบบงานการติดตามหนี้ค้าง
- 8) จัดประชุมระดมสมองคณะกรรมการติดตามหนี้ค้างชำระ
- 9) จ่ายเงินกู้ในรูปวัสดุอุปกรณ์การเกษตร
- 10) จ่ายเงินกู้ตามความก้าวหน้าของโครงการ
- 11) ขอความร่วมมือหัวหน้ากลุ่มลูกค้าติดตามหนี้ค้าง

7.4.5 ธีรพงษ์ มารัرمย์ (2544: 107-113) ได้ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. อำเภอหัวบราช จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 148 ราย พบร่วม

1) ปัญหาอุปสรรคการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้ามีสาเหตุ ดังนี้
(1) เกษตรกรลูกค้าเป็นปัญหาอุปสรรคมากในเรื่อง ค่าใช้จ่ายในการซื้อปัจจัยการผลิต และเป็นปัญหาอุปสรรคน้อยในเรื่องต้องนำเงินไปชำระหนี้แหล่งเงินกู้อื่นก่อน และค่าใช้จ่ายตามประเภทสังคม
(2) พนักงานธนาคาร เป็นปัญหาอุปสรรคน้อยในเรื่องการบริการชำระหนี้ช้า

(3) ผลผลิตไตรั้บความเสียหายเนื่องจากภัยธรรมชาติหรือภัยพิบัติ เป็นปัญหาอุปสรรคมากในเรื่องหนูและแมลงศัตรูรบกวน และเป็นปัญหาอุปสรรคน้อยในเรื่องฝนแล้ง โรคระบาดและน้ำท่วม

- (4) สาเหตุอื่นๆ ได้แก่ ราคaproductตลาด สถานที่รับชำระหนี้อยู่ไกล
- 2) ข้อเสนอแนะ

(1) การให้เงินกู้แก่เกษตรกรลูกค้า ควรวิเคราะห์รายได้ภาคการเกษตรรายจ่ายภาคการเกษตร รายจ่ายนอภาคการเกษตร จำนวนหนี้สินอื่นและจำนวนหนี้ที่คงเหลือชำระที่แท้จริงของเกษตรกรลูกค้า เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาให้เงินกู้

(2) ควรจัดให้มีการประกันภัยพืชผลทางการเกษตรและส่งเสริมการประกันอาชีพการเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อลดความเสี่ยงในการประกันอาชีพแก่เกษตรกรลูกค้า

7.4.6 เศรษฐกิจ สุรั卓迪 (2546: 65-69) ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำธุรกิจคือ คุณภาพของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาบางระจัน จำนวน 444 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ในการพิจารณาให้สินเชื่อควรให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำธุรกิจของเกษตรกร ได้แก่ อายุของเกษตรกร ค่าใช้จ่ายในการบริโภค ภาระหนี้สิน ความเสี่ยงจากขนาดการผลิตลดลง ความเสี่ยงจากภัยพิบัติหรือจากภัยธรรมชาติหรือความเสี่ยงจากการผลผลิตตกต่ำ เพื่อให้การให้สินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและหลีกเลี่ยงภาวะหนี้สูญได้มากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปเพื่อนำไปกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เรื่อง การทำธุรกิจคุณเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสมุทรสงคราม ดังนี้

1. สภาพสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

1.1 สภาพทางสังคม ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร (นอกจาก ธ.ก.ส.) การอาชีวอยู่ในพื้นที่ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และจำนวนแรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในการประกันอาชีพเกษตร

1.2. สภาพทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้ อาชีพหลัก อาชีพเสริม พื้นที่ทำการเกษตรและลักษณะการถือครองที่ดิน รายได้ในรอบปีบัญชี 2549 รายจ่ายในรอบปีบัญชี 2549 และความเพียงพอของรายได้ต่อค่าใช้จ่าย

2 การทำธุรกิจคุณเงินกู้ของเกษตรกร ประกอบด้วยตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

2.1 การใช้สินเชื่อ ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้ แหล่งเงินทุน แรงจูงใจที่ขอรับเงินจาก ธ.ก.ส. วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ การแก้ปัญหาในการผลิตไม่สามารถกู้เงินจาก ธ.ก.ส. หรือถ้าได้น้อยกว่าความต้องการ การใช้เงินกู้ การเข้าร่วมประชุมกลุ่มลูกค้า การรับรู้และเข้าใจการซื้อขายของพนักงาน ธ.ก.ส. และแหล่งเงินทุนอื่นๆ

2.2 การทำธุรกิจคุณเงินกู้ ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้ บุคคลที่ส่งหนังสือเดือนให้ทำธุรกิจคุณเงินกู้ของ ธ.ก.ส. ที่มาของแหล่งรายได้ในการทำธุรกิจ วิธีการในการทำธุรกิจคุณเงินกู้ที่ถูกกำหนดแนวทางในการทำธุรกิจ ธ.ก.ส. เหตุผลในการทำธุรกิจคุณเงินกู้ ธ.ก.ส. สถานะหนี้ แรงจูงใจในการทำธุรกิจคุณเงินกู้ ธ.ก.ส. บุคคลที่ไม่สามารถทำธุรกิจได้ตามกำหนดและแนวทางการแก้ไขที่ไม่สามารถทำธุรกิจ

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับการทำระดินเจนทุ่ง ประกอบด้วยตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

3.1 ปัญหาเกี่ยวกับการทำระดินเจนทุ่ง ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้ ปัญหาในการถ่ายเงินจาก ธ.ก.ส. ความเหมาะสมของวัสดุเจนทุ่ง หลักประกันและประเภทของเงินทุ่ง และ อื่นๆ

3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำระดินเจนทุ่ง ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้ ข้อเสนอแนะด้านองค์กร ด้านพนักงาน ด้านเกษตรกร และอื่นๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม จำนวน 2,109 ราย ซึ่งอยู่ในอำเภอเมืองสมุทรสงคราม จำนวน 11 ตำบล ประกอบด้วย ต.คลองโคน ต.บางบันแตก ต.บางจะเกรง ต.แม่กลอง ต.แหลมใหญ่ ต.บางแก้ว ต.ลาดใหญ่ ต.บ้านป Rak ต.ท้ายหาด ต.นางตะเคียน และ ต.คลองเงิน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการโดยการคัดเลือกกลุ่มแล้วกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane (1973: 725-727)

ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น

ในการวิจัยครั้งนี้ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนไว้ 8%

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{2,109}{1 + 2,109 (0.08)^2} \\ &= 145.47 \end{aligned}$$

จึงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 146 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.92 ของประชากรทั้งหมด

**1.2.2 การสู่มตัวอย่าง ให้บิชีสู่มตัวอย่างแบบมีระบบ โดยให้หมายเลขอประชากร
แล้วกำหนดห่วงในการเลือกตัวอย่าง ดังนี้**

$$\begin{aligned}
 \text{ห่วงในการเลือก} &= \frac{\text{จำนวนประชากร}}{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง}} \\
 \text{แทนค่า ห่วงในการเลือก} &= \frac{2,109}{146} \\
 &= 14.44 \quad \text{ปัดขึ้นเป็น 15}
 \end{aligned}$$

เลือกตัวอย่างอันดับแรกตัวบิชีการสู่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยบิชีจับสลากจากหมายเลขอประชากรที่ศึกษาทั้งหมด เมื่อได้อันดับที่เริ่มต้นแล้วเลือกตัวอย่างต่อไปทุก 15 ห่วงหมายเลขอบิชีสู่มแบบมีระบบ จนครบจำนวน 146 ราย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยกำหนดข้อมูลที่ต้องการในประเด็นต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วจึงกำหนดตัวชี้วัดและมาตรฐานแต่ละประเด็นตามกรอบแนวคิดการวิจัย และนำประเด็นตัวชี้วัดและมาตรฐานมาสร้างเป็นคำถามซึ่งประกอบด้วยคำถามทั้งแบบป้ายปิดและป้ายเปิด โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในการประกอบอาชีพเกษตร การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร อาชีพหลัก อาชีพเสริม พื้นที่ทำการเกษตรและลักษณะการถือครองที่ดิน รายได้ในรอบปีบัญชี 2549 รายจ่ายในรอบปีบัญชี 2549 และความพึงพอใจของรายได้ต่อค่าใช้จ่าย

ตอนที่ 2 การชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกร แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่

2.1 **การใช้สินเชื่อของเกษตรกร** ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับ แหล่งเงินทุน แรงจูงใจที่ขอรับเงินจาก ธ.ก.ส. วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ วิธีการเก็บปัจจัยการณ์ที่ไม่สามารถกู้เงินจาก ธ.ก.ส. การใช้เงินกู้ การเข้าร่วมประชุมกลุ่มลูกค้า การรับรู้และเข้าใจการซื้อขายของพนักงาน ธ.ก.ส. และแหล่งในการรับรู้ข่าวสารจาก ธ.ก.ส.

2.2 การชาร์คืนเงินกู้ของเกษตรกร ได้แก่ คำダメกี้วักบัน บุคคลที่ส่งหนังสือเดือนให้ชาร์คนี้เงินกู้ ที่มาของแหล่งรายได้ในการชาร์คนี้ วิธีการในการชาร์คืนเงินกู้ที่ถึงกำหนด แนวทางในการชาร์คนี้ เหตุผลในการชาร์คืนเงินกู้ สถานะหนี้ แรงจูงใจในการชาร์คืนเงินกู้ ร.ก.ส. บุคคลที่ไม่สามารถชาร์คนี้ได้ตามกำหนด และแนวทางการแก้ไขที่ไม่สามารถชาร์คนี้

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และสหศึกษา

3.1 ปัญหาเกี่ยวกับการนำร่องคืนเงินกู้ ได้แก่ คำถ้ามเกี่ยวกับ ปัญหาในการคืนเงินจาก ธ.ก.ส. ความเหมาะสมของวงเงินกู้ หลักประกันและประเภทของเงินกู้ และ อื่นๆ

3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ ได้แก่ คำแนะนำเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ
ด้านองค์กร ด้านพนักงาน ด้านกฎหมายและ อื่นๆ

3. การเก็บรวมรวมข้อมูล

ผู้จัดได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นตอนการออกเก็บรวมข้อมูลเกณฑ์กรุงศรีฯ ท.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม

3.2 ประสานงานผู้ขัดการ ช.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม เพื่อนัดหมายเกย์ตระกรรดูก็ค้าให้ผู้วิจัยออกไปสัมภาษณ์ตามแผน

3.3 ผู้วิจัยออกแบบสัมภาษณ์เกยตกรถลูกค้าตามที่ได้นัดหมายไว้

3.4 คำนวณการเก็บรวมข้อมูล ตั้งแต่ วันที่ 10 เมษายน 2550 ถึง วันที่ 30 เมษายน 2550

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาตรวจสอบความถูกต้อง จัดหมวดหมู่ และลงรหัส เพื่อประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับเพื่อหาความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร สาขาสมุทรสงคราม ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยจากการเก็บรวบรวมข้อมูลของเกษตรกร โดยการสัมภาษณ์เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม จำนวน 146 ราย ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 10 เมษายน ถึง 30 เมษายน 2550 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

ตอนที่ 2 การชำระคืนกู้ของเกษตรกร

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

1.1 สภาพทางสังคมของเกษตรกร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิก สถาบันเกษตรกร (นอกจาก ธ.ก.ส.) และการอาศัยอยู่ในพื้นที่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังตารางที่ 4.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 สภาพทางสังคมของเกษตรกร

n=146

	สภาพทางสังคม	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		91	62.3
หญิง		55	37.7
อายุ (ปี)			
< 40		5	3.4
40 - 49		35	24.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สภាពพทางสังคม	จำนวน (ราย)	n=146	ร้อยละ
50 - 59	67		45.9
60 - 69	31		21.2
> 69	8		5.5
Min. = 30 Max. = 77 Mean = 54.5 S.D. = 8.7			
ระดับการศึกษา			
ไม่ได้รับการศึกษา	15		10.3
ประถมศึกษา	100		68.5
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	21		14.4
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	8		5.5
ปริญญาตรี	2		1.4
การเป็นสมาชิกสถานบันกेयตกรกร (นอกจาก ช.ก.ส.)			
ไม่ได้เป็นสมาชิกสถานบันกेयตกรกร	45		30.8
เป็นสมาชิกสถานบันกेयตกรกร	101		69.2
กองทุนเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร	(14)		(9.6)
กองทุนหมู่บ้าน	(60)		(41.1)
กองทุนเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรและกองทุนหมู่บ้าน	(27)		(18.5)
การอาชัยอยู่ในพื้นที่ (ปี)			
< 30	6		4.1
30 - 39	19		13.0
40 - 49	39		26.7
50 - 59	54		37.0
60 - 69	22		15.1
> 69	6		4.1
Min. = 5 Max. = 77 Mean = 49.6 S.D. = 13.0			

จากตารางที่ 4.1 สภาพทางสังคมของเกษตรกร ปราจูผลดังนี้

เพศ ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรเกือบสองในสาม (ร้อยละ 62.3) เป็นเพศชาย และ ส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 37.7) เป็นเพศหญิง

อายุ เกษตรกรเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 45.9) มีอายุระหว่าง 50 – 59 ปี รองลงมา ร้อยละ 24.0 มีอายุระหว่าง 40 – 49 ปี และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 3.4) มีอายุน้อยกว่า 40 ปี อาชีวภาพ ของเกษตรกร คือ 54.5 ปี โดยเกษตรกรมีอายุน้อยที่สุด 30 ปี และอายุมากที่สุด 77 ปี

ระดับการศึกษา เกษตรกรมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 68.5) จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา รองลงมา ร้อยละ 14.4 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 1.4) จบการศึกษาชั้นปริญญาตรี

การเป็นสมาชิกสถานบันเกษตรกร (นอกจาก ธ.ก.ส.) เกษตรกรมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 69.2) เป็นสมาชิกสถานบันเกษตรกร โดยเกษตรกรมากกว่าสองในห้า (ร้อยละ 41.1) ระบุว่า เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน รองลงมา ร้อยละ 18.5 ระบุว่าเป็นสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและพัฒนา เกษตรกรและกองทุนหมู่บ้าน เกษตรกรส่วนน้อย (ร้อยละ 9.6) ระบุว่าเป็นสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและ พัฒนาเกษตรกร และเกษตรกรส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 30.8) ไม่ได้เป็นสมาชิกสถานบันเกษตรกร

การอาชีวอยู่ในพื้นที่ เกษตรกรมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 37.0) อาศัยอยู่ในพื้นที่นี้ มาแล้วระหว่าง 50 - 59 ปี รองลงมา ร้อยละ 26.7 อาศัยอยู่ในพื้นที่นี้มาแล้วระหว่าง 40 - 49 ปี และ มีส่วนน้อยในจำนวนที่เท่ากัน (ร้อยละ 4.1) อาศัยอยู่ในพื้นที่นี้มาแล้วน้อยกว่า 30 ปี และมากกว่า 69 ปี เกษตรกรอาศัยอยู่ในพื้นที่นี้มาแล้วเฉลี่ย 49.6 ปี โดยเกษตรกรอาศัยอยู่ในพื้นที่นี้มาแล้วน้อยที่สุด 5 ปี และมากที่สุด 77 ปี

1.2 สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดที่ทำกิน หรืออาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน จำนวนแรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในการประกอบอาชีพเกษตร อาชีพหลัก อาชีพเสริม พื้นที่ทำการเกษตร ลักษณะการถือครองที่ดิน รายได้ รายจ่าย และความ เพียงพอของรายได้ต่อค่าใช้จ่าย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปราจู ดังตารางที่ 4.2 และ 4.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร

n=146

สภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด (ราย)		
< 3	4	2.7
3 - 4	100	68.5
5 - 6	36	24.7
7 - 8	5	3.4
> 8	1	0.7
Min. = 2 Max. = 9 Mean = 4.2 S.D. = 1.0		
อาชีพหลัก		
ประมง (จับสัตว์น้ำ)	12	8.2
เลี้ยงกุ้ง	25	17.1
เลี้ยงปลา	7	4.8
เลี้ยง骚	47	32.2
นาเกลือ	8	5.5
สวนผลไม้ปืนตัน	23	15.8
สวนมะพร้าวเก็บลูก/น้ำตาลมะพร้าว	24	16.4
อาชีพเสริม		
ไม่มีอาชีพเสริม	27	18.5
มีอาชีพเสริม	119	81.5
รับจ้างแรงงาน	(74)	(50.7)
ค้าขาย	(39)	(26.7)
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	(6)	(4.1)

จากตารางที่ 4.2 สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด เกษตรกรมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 68.5) มีสมาชิกในครัวเรือนที่ทำกินหรืออาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกันระหว่าง 3-4 ราย รองลงมา ร้อยละ 24.7

มีสมาชิกในครัวเรือนที่ทำกินหรืออาชีพอยู่ในครัวเรือนเดียวกันระหว่าง 5-6 ราย และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 0.7) มีสมาชิกในครัวเรือนที่ทำกินหรืออาชีพอยู่ในครัวเรือนเดียวกันมากกว่า 8 ราย จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดเฉลี่ย คือ 4.2 ราย โดยมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดน้อยที่สุด 2 ราย และมากที่สุด 9 ราย

อาชีพหลัก เกษตรกรเกื้อหนี้ในสาม (ร้อยละ 32.2) มีอาชีพเดียงหอย รองลงมา ร้อยละ 17.1 มีอาชีพเดียงกุ้ง และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 4.8) มีอาชีพเดียงปลา

อาชีพเสริม เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81.5) มีอาชีพเสริม โดยเกษตรกรเกินครึ่ง (ร้อยละ 50.7) ระบุว่ามีอาชีพเสริมในการรับจ้างแรงงาน รองลงมา ร้อยละ 26.7 ระบุว่ามีอาชีพเสริมในการค้าขาย เกษตรกรที่เหลือ (ร้อยละ 4.1) ระบุว่ามีอาชีพเสริมในการทำการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเกษตรกรส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 18.5) ระบุว่าไม่มีอาชีพเสริม

ตารางที่ 4.3 จำนวนแรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในการประกอบอาชีพเกษตร

n=146

ประเภทแรงงาน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวนแรงงาน (ราย)			
			Min.	Max.	Mean	S.D.
ใช้แรงงานในครอบครัว	97	66.4	1	6	3.3	1.0
ใช้แรงงานในครอบครัวและแรงงาน	9	6.2	3	5	3.9	0.6
จ้างประจำ						
ใช้แรงงานในครอบครัวและแรงงาน	40	27.4	2	5	3.3	0.8
จ้างชั่วคราว						

จากตารางที่ 4.3 จำนวนแรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในการประกอบอาชีพเกษตร ปรากฏผลดังนี้ เกษตรกรส่องในสาม (ร้อยละ 66.4) ใช้แรงงานในครอบครัว โดยมีจำนวนแรงงานเฉลี่ย 3.3 ราย มีจำนวนแรงงานต่ำสุด 1 ราย และสูงสุด 6 ราย รองลงมา เกษตรกรมากกว่าหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 27.4) ใช้แรงงานในครอบครัวและแรงงานจ้างชั่วคราว โดยมีจำนวนแรงงานเฉลี่ย 3.3 ราย มีจำนวนแรงงานต่ำสุด 2 ราย และสูงสุด 5 ราย และเกษตรกรส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 6.2) ใช้แรงงานในครอบครัวและแรงงานจ้างประจำ โดยมีจำนวนแรงงานเฉลี่ย 3.9 ราย มีจำนวนแรงงานต่ำสุด 3 ราย และสูงสุด 5 ราย

1.3 ลักษณะการถือครองที่คืน ได้แก่ ที่คืนเป็นของตนเอง เช่าผู้อื่น และของคนของและเช่าผู้อื่น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังตารางที่ 4.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 ลักษณะการถือครองที่คืนของเกษตรกร

ลักษณะการถือครองที่คืน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)				n=146
			Min.	Max.	Mean	S.D.	
ของตนเอง	65	44.5	5	113	9.7	13.2	
เช่าผู้อื่น	49	33.6	3	100	19.8	16.8	
ของตนเองและเช่าผู้อื่น	32	21.9	6	255	21.8	43.6	

จากตารางที่ 4.4 ลักษณะการถือครองที่คืนของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้ เกษตรกรมากกว่าสองในห้า (ร้อยละ 44.5) มีที่คืนเป็นของตนเอง โดยมีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 9.7 ไร่ มีที่คืนของตนเองต่ำสุด 5 ไร่ และสูงสุด 113 ไร่ รองลงมา เกษตรกรหนึ่งในสาม (ร้อยละ 33.6) เช่าที่คืนผู้อื่น โดยมีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 19.8 ไร่ ที่คืนที่เช่าผู้อื่นต่ำสุด 3 ไร่ และสูงสุด 100 ไร่ และเกษตรกรมากกว่านึ่งในห้าเก็บน้อย (ร้อยละ 21.9) มีที่คืนเป็นของตนเองและเช่าผู้อื่น โดยมีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 21.8 ไร่ ซึ่งมีจำนวนที่คืนต่ำสุด 6 ไร่ และสูงสุด 255 ไร่

1.4 รายได้และรายจ่ายของเกษตรกรในรอบปีบัญชี 2549 ได้แก่ รายได้ รายจ่าย และความเพียงพอของรายได้ค่าใช้จ่าย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังตารางที่ 4.5 4.6 และ 4.7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 รายได้ในรอบปีบัญชี 2549 ของเกษตรกร

รายได้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวนเงิน (บาท)				n=146
			Min.	Max.	Mean	S.D.	
รายได้							
ในภาคการเกษตร	29	19.9	50,000	500,000	234,827.60	113,786.20	
ในและนอกภาคการเกษตร	117	80.1	58,000	1,200,000	260,743.60	170,315.60	
รวม	146	100.0	50,000	1,200,000	255,595.90	160,666.60	

จากตารางที่ 4.5 รายได้ในรอบปีบัญชี 2549 (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 ถึง 31 มีนาคม 2550) ของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้ โดยภาพรวม เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ย 255,595.90 บาท โดยมีรายได้ต่ำสุด 50,000 บาท และสูงสุด 1,200,000 บาท เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80.1) มีรายได้ในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร โดยมีรายได้เฉลี่ย 260,743.60 บาท มีรายได้ต่ำสุด 58,000 บาท และสูงสุด 1,200,000 บาท รองลงมา เกษตรกรหนึ่งในห้า (ร้อยละ 19.9) มีรายได้เฉพาะในภาคการเกษตรเพียงอย่างเดียว โดยมีรายได้เฉลี่ย 234,827.60 บาท มีรายได้ต่ำสุด 50,000 บาท และสูงสุด 500,000 บาท

ตารางที่ 4.6 รายจ่ายในรอบปีบัญชี 2549 ของเกษตรกร

n=146

รายจ่าย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวนเงิน (บาท)			
			Min.	Max.	Mean	S.D.
รายจ่าย						
ในภาคการเกษตร	146	100.0	25,000	600,000	130,856.20	83,808.80
นอกภาคการเกษตร	52	35.6	5,000	400,000	32,269.20	60,536.20
ในครัวเรือน	146	100.0	15,000	150,000	46,424.70	13,639.10
รวม	146	100.0	55,000	850,000	188,774.00	101,914.50

จากตารางที่ 4.6 รายจ่ายในรอบปีบัญชี 2549 (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 ถึง 31 มีนาคม 2550) ของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้ โดยภาพรวม เกษตรกรมีรายจ่ายเฉลี่ย 188,774.00 บาท โดยมีรายจ่ายต่ำสุด 55,000 บาท และสูงสุด 850,000 บาท เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า

รายจ่ายในภาคการเกษตร เกษตรกรทุกคน (ร้อยละ 100.0) มีรายจ่ายในภาคการเกษตร โดยมีรายจ่ายเฉลี่ย 130,856.20 บาท มีรายจ่ายต่ำสุด 25,000 บาท และสูงสุด 600,000 บาท

รายจ่ายนอกภาคการเกษตร เกษตรกรมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 35.6) มีรายจ่ายนอกภาคการเกษตร โดยมีรายจ่ายเฉลี่ย 32,269.20 บาท มีรายจ่ายต่ำสุด 5,000 บาท และสูงสุด 400,000 บาท

รายจ่ายในครัวเรือน เกษตรกรทุกคน (ร้อยละ 100.0) มีรายจ่ายในครัวเรือน โดยมีรายจ่ายเฉลี่ย 46,424.70 บาท มีรายจ่ายต่ำสุด 15,000 บาท และสูงสุด 150,000 บาท

ตารางที่ 4.7 ความเพียงพอของรายได้ต่อค่าใช้จ่ายของเกษตรกร

n=146

ความเพียงพอ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ความเพียงพอของรายได้ต่อค่าใช้จ่าย		
เพียงพอ	132	90.4
ไม่มีเงินเก็บออม	(55)	(37.7)
มีเงินเหลือเก็บออม	(77)	(52.7)
ไม่เพียงพอ	14	9.6

จากตารางที่ 4.7 ความเพียงพอของรายได้ต่อค่าใช้จ่ายของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้ เกษตรกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 90.4) มีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย โดยเกษตรกรเกินครึ่ง (ร้อยละ 52.7) ระบุว่ามีเงินเหลือเก็บออมและเกษตรกรประมาณสองในห้า (ร้อยละ 37.7) ระบุว่าไม่มีเงินเก็บออม และเกษตรกรส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 9.6) มีรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย

ตอนที่ 2 การชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกร

2.1 การใช้สินเชื่อของเกษตรกร ได้แก่ แหล่งเงินทุน ทั้งในระบบสถาบันการเงิน นอกระบบสถาบันการเงิน และเงินทุนตนเอง แรงจูงใจที่ขอภัยเงิน ธ.ก.ส. ดังตารางที่ 4.8 วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.9 จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ แนวทางการแก้ปัญหากรณีที่ไม่สามารถกู้เงินจาก ธ.ก.ส. หรือกู้ได้น้อยกว่าความต้องการ และการใช้เงินกู้ ดังตารางที่ 4.10 รวมทั้ง การเข้าร่วมประชุมกลุ่มลูกค้าเพื่อรับฟังคำชี้แจงเรื่องราวต่างๆ จาก ธ.ก.ส. การรับรู้และเข้าใจเรื่องราวของ ธ.ก.ส. ตามที่พนักงานชี้แจง และการได้รับข้อมูล/ข่าวสาร การประชาสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ของ ธ.ก.ส. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังตารางที่ 4.11 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 การใช้สินเชื่อของเกษตรกร

n=146

การใช้สินเชื่อ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
แหล่งเงินทุนของท่าน		
ในระบบสถาบันการเงิน		
ธ.ก.ส.	65	44.5
ธ.ก.ส. และกองทุนหมู่บ้าน	79	54.1
ธ.ก.ส. และธนาคารพาณิชย์	2	1.4
นอกระบบสถาบันการเงิน		
ไม่ได้กู้	63	43.2
กู้	83	56.8
นายทุนเงินกู้	(12)	(8.2)
ร้านค้า/พ่อค้า	(46)	(31.5)
บิดา/มารดา หรือ เครือญาติ	(5)	(3.4)
เพื่อนบ้าน	(20)	(13.7)
เงินทุนตนเอง		
ไม่ได้ใช้เงินทุนตนเอง	75	51.4
ใช้เงินทุนตนเอง	71	48.6
แรงจูงใจที่ขอรู้เงินจาก ธ.ก.ส.		
ไม่สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินอื่นได้ เนื่องจาก	15	10.3
ขาดหลักประกันหรือมีไม่เพียงพอ		
ต้องการเงินทุนที่เหมาะสมกับการผลิตไปประกอบ	42	28.8
อาชีวกรรม		
ต้องการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ	84	57.5
เพื่อนแนะนำ	5	3.4

จากตารางที่ 4.8 การใช้สินเชื่อของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้

แหล่งเงินทุนในระบบสถาบันการเงิน เกษตรกรเกินครึ่ง (ร้อยละ 54.1) ใช้แหล่งเงินทุนจาก ธ.ก.ส. และกองทุนหมู่บ้าน รองลงมา เกษตรกรเกือบครึ่ง (ร้อยละ 44.5) ใช้แหล่งเงินทุนจาก ธ.ก.ส. และส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 1.4) ใช้แหล่งเงินทุนจาก ธ.ก.ส. และธนาคารพาณิชย์

แหล่งเงินทุนนอกระบบสถาบันการเงิน เกษตรกรเกือบสามในห้า (ร้อยละ 56.8) ถูกเงินอกรอบสถาบันการเงิน โดยเกษตรกรเกือบหนึ่งในสาม (ร้อยละ 31.5) ถูกเงินจากร้านค้า/พ่อค้า รองลงมา ร้อยละ 13.7 ถูกเงินจากเพื่อนบ้าน และเกษตรกรส่วนน้อย (ร้อยละ 8.2 และ 3.4) ระบุว่า ถูกเงินจากนายทุนเงินกู้ และถูกเงินจากบิดา/มารดาหรือเครือญาติ ตามลำดับ และเกษตรกรส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 43.2) ไม่ได้ถูกเงินอกรอบสถาบันการเงิน

แหล่งเงินทุนตนเอง เกษตรกรเกินครึ่ง (ร้อยละ 51.4) ไม่ได้ใช้เงินทุนของตนเอง ส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 48.6) ใช้เงินทุนตนเอง

แรงจูงใจที่ขอกู้เงินจาก ธ.ก.ส. เกษตรกรเกือบสามในห้า (ร้อยละ 57.5) ต้องการสินเชื่อคอกบี้บ้ำ รองลงมา เกษตรกรเกือบหนึ่งในสาม (ร้อยละ 28.8) ต้องการเงินทุนที่เหมาะสมกับการผลิตไปประกอบอาชีพการเกษตร และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 3.4) เพื่อแน่นำ

ตารางที่ 4.9 วัตถุประสงค์ในการถูกเงินของเกษตรกร

n=146

วัตถุประสงค์ในการถูกเงิน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวนเงิน (บาท)			
			Min.	Max.	Mean	S.D.
เป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพการเกษตร						
ไม่ถูก	11	7.5	0	0	0	0
ถูก	135	92.5	30,000	2,700,000	93,333.30	229,392.40
ค่าลงทุนในการประกอบอาชีพการเกษตร						
ไม่ถูก	35	24.0	0	0	0	0
ถูก	111	76.0	20,000	2,300,000	130,270.30	220,415.80

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

n=146

วัตถุประสงค์ในการกู้เงิน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวนเงิน (บาท)				
			Min.	Max.	Mean	S.D.	
ชำระหนี้สินนอกระบบ							
ไม่กู้	135	92.5	0	0	0	0	0
กู้	11	7.5	40,000	70,000	56,363.60	10,269.10	
ใช้ในการศึกษาของคน							
ในครัวเรือน							
ไม่กู้	104	71.2	0	0	0	0	0
กู้	42	28.8	14,000	70,000	35,452.40	10,039.40	

จากตารางที่ 4.9 วัตถุประสงค์ในการกู้เงินของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้

การกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพการเกษตร เกษตรกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 92.5) กู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพการเกษตร โดยมีจำนวนเงินกู้เฉลี่ย 93,333.30 บาท เงินกู้ต่ำสุด 30,000 บาท และสูงสุด 2,700,000 บาท เกษตรกรส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 7.5) ไม่ได้กู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพการเกษตร

การกู้เพื่อเป็นค่าลงทุนในการประกอบอาชีพการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 76.0) กู้เงินเพื่อเป็นค่าลงทุนในการประกอบอาชีพการเกษตร โดยมีจำนวนเงินกู้เฉลี่ย 130,270.30 บาท เงินกู้ต่ำสุด 20,000 บาท และสูงสุด 2,300,000 บาท เกษตรกรส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 24.0) ไม่ได้กู้เงินเพื่อเป็นค่าลงทุนในการประกอบอาชีพการเกษตร

การกู้เพื่อชำระหนี้สินนอกระบบ เกษตรกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 92.5) ไม่ได้กู้เงินเพื่อชำระหนี้สินนอกระบบ เกษตรกรส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 7.5) กู้เงินเพื่อชำระหนี้สินนอกระบบ โดยมีจำนวนเงินกู้เฉลี่ย 56,363.60 บาท เงินกู้ต่ำสุด 40,000 บาท และสูงสุด 70,000 บาท

การกู้เพื่อใช้ในการศึกษาของคนในครัวเรือน เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.2) ไม่ได้กู้เงินเพื่อใช้ในการศึกษาของคนในครัวเรือน เกษตรกรส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 28.8) กู้เงินเพื่อใช้ในการศึกษาของคนในครัวเรือน โดยมีจำนวนเงินกู้เฉลี่ย 35,452.40 บาท เงินกู้ต่ำสุด 14,000 บาท และสูงสุด 70,000 บาท

ตารางที่ 4.10 จำนวนเงินกู้และการใช้เงินกู้ของเกษตรกร

n=146

จำนวนเงินกู้และการใช้เงินกู้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ความเพียงพอของจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติในปีบัญชี 2549		
ไม่เพียงพอ	33	22.6
อนุมัติงอกูต่ำกว่าที่ขอ	(8)	(5.5)
หลักประกันไม่เพียงพอ	(24)	(16.4)
มีค่าใช้จ่ายมาก	(1)	(0.7)
เพียงพอ	113	77.4
แนวทางการแก้ปัญหากรณีที่ไม่สามารถกู้เงินจาก ธ.ก.ส. หรือ กู้ได้น้อยกว่าความต้องการ มีดังนี้		
ลดขนาดการผลิตลง	6	4.1
กู้เงินจากสถาบันการเงินชุมชนเพิ่มเติม	3	2.1
กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบท่างๆ	18	12.3
ใช้เงินทุนของตนเองเพิ่มเติม	2	1.4
ทำการผลิตเท่าที่มีเงิน	4	2.7
การใช้เงินกู้		
ใช้เงินกู้ไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การขอ	13	8.9
ใช้เงินกู้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การขอ	133	91.1

จากตารางที่ 4.10 จำนวนเงินกู้และการใช้เงินกู้ของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้

จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติในปีบัญชี 2549 (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 ถึง 31 มีนาคม 2550) เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 77.4) ระบุว่าจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติในปีบัญชี 2549 เพียงพอ กับการผลิต และเกษตรกรประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 22.6) ระบุว่าไม่เพียงพอ กับการผลิต โดยเกษตรกรประมาณหนึ่งในห้า (ร้อยละ 16.4) ระบุว่า สถาบันการเงินหลักประจำ ไม่เพียงพอ และเกษตรกรส่วนน้อย (ร้อยละ 5.5 และ 0.7) ระบุว่า อนุมัติงอกูต่ำกว่าที่ขอ และมีค่าใช้จ่ายมาก ตามลำดับ

กรณีที่ไม่สามารถถูเงินจาก ธ.ก.ส. หรือถูกได้น้อยกว่าความต้องการ เกษตรกรส่วนน้อย (ร้อยละ 12.3 4.1 2.7 2.1 และ 1.4) ระบุว่ามีแนวทางแก้ปัญหา ดังนี้ ถูเงินจากแหล่งเงินกู้อื่นของระบบต่างๆ ลดขนาดการผลิตลง ทำการผลิตเท่าที่มีเงิน ถูเงินจากสถาบันการเงินชุมชนเพิ่มเติม และใช้เงินทุนของตนเองเพิ่มเติม ตามลำดับ

การใช้เงินถูก เกษตรกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 91.1) ใช้เงินถูกต้องตามวัตถุประสงค์ การขอถูก ส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 8.9) ใช้เงินถูกไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การขอถูก

ตารางที่ 4.11 การรับรู้และเข้าใจเรื่องราวของ ธ.ก.ส ของเกษตรกร

n=146

การรับรู้และเข้าใจเรื่องราวของ ธ.ก.ส	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
การเข้าร่วมประชุมกลุ่มลูกค้าในปีบัญชี 2549		
1 ครั้ง	16	11.0
2 ครั้ง	23	15.8
3 ครั้ง	98	67.0
4 ครั้ง	1	0.7
> 4 ครั้ง	8	5.5
Min. = 1 Max. = 7 Mean = 2.8 S.D. = 1.0		
การรับรู้และเข้าใจเรื่องราวของ ธ.ก.ส. ตามที่พนักงานชี้แจง		
ทราบและเข้าใจชัดเจน	54	37.0
ทราบแล้วเข้าใจพอสมควร	79	54.1
ทราบแต่ไม่เข้าใจ	13	8.9
การได้รับข้อมูล/ข่าวสารการประชาสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ของ ธ.ก.ส.		
พนักงาน ธ.ก.ส.	83	56.8
หัวหน้ากลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส.	17	11.6
ลูกค้า ธ.ก.ส.	5	3.4
พนักงาน ธ.ก.ส. และ หัวหน้ากลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส.	41	28.1

จากตารางที่ 4.11 การรับรู้และเข้าใจเรื่องราวของ ช.ก.ส ของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้

การเข้าร่วมประชุมกลุ่มลูกค้าในปีบัญชี 2549 เกษตรกรมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 67.0) เข้าร่วมประชุมปีละ 3 ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 15.8 เข้าร่วมประชุมปีละ 2 ครั้งและมีส่วนน้อย (ร้อยละ 0.7) เข้าร่วมประชุมปีละ 4 ครั้ง มีเกษตรกรเข้าร่วมประชุมเฉลี่ยปีละ 2.8 ครั้ง เกษตรกรเข้าร่วมประชุมน้อยที่สุด 1 ครั้ง และมากที่สุด 7 ครั้ง

การรับรู้และเข้าใจเรื่องราวของ ช.ก.ส. ตามที่พนักงานชี้แจง เกษตรกรเกินครึ่ง (ร้อยละ 54.1) ทราบและเข้าใจพอสมควร เกษตรกรประมาณสองในห้า (ร้อยละ 37.0) ทราบและเข้าใจชัดเจน และส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 8.9) ทราบแต่ไม่เข้าใจ

การรับข้อมูล/ข่าวสารการประชาสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ของ ช.ก.ส. เกษตรกรเกินครึ่ง (ร้อยละ 56.8) ได้รับข้อมูล/ข่าวสารการประชาสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ของ ช.ก.ส. จากพนักงาน ช.ก.ส. และหัวหน้ากลุ่มลูกค้า ช.ก.ส. และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 3.4) ได้รับข้อมูล/ข่าวสารการประชาสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ของ ช.ก.ส. จาก ลูกค้า ช.ก.ส.

2.2 การชำระคืนเงินกู้ ช.ก.ส. ของเกษตรกร ได้แก่ การตรวจสอบการใช้เงินกู้ภายหลัง การรับเงินกู้ และการ ได้รับหนังสือเดือนให้ชำระหนี้เงินกู้ ดังตารางที่ 4.12 แหล่งเงินในการชำระหนี้ ช.ก.ส. วิธีการในการชำระคืนเงินกู้ที่ถือกำหนด แนวทางในการชำระหนี้ ช.ก.ส. เหตุผลในการชำระคืนเงินกู้ ช.ก.ส. และแรงจูงใจสำคัญที่สุดในการชำระคืนเงินกู้จาก ช.ก.ส. ดังตารางที่ 4.13 สถานะหนี้ และในรอบระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดจำนวนกี่ครั้ง ดังตารางที่ 4.14 บุตรเหตุที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด ดังตารางที่ 4.15 รวมทั้ง แนวทางแก้ไขกรณีไม่สามารถชำระหนี้ได้ และเหตุผลที่เข้มเงินจากแหล่งอื่นมาชำระหนี้ ดังตารางที่ 4.16 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 การดำเนินการก่อนการชำระคืนเงินกู้ ช.ก.ส. ของเกษตรกร

n=146

การดำเนินการก่อนการชำระคืนเงินกู้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
การตรวจสอบการใช้เงินกู้		
มี	145	99.3
ไม่มี	1	0.7

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

การดำเนินการก่อนการชำระคืนเงินกู้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	n=146
การได้รับหนังสือเตือนให้ชำระหนี้เงินกู้			
พนักงาน ธ.ก.ส.	63	43.2	
หัวหน้ากลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส.	81	55.5	
ลูกค้าในกลุ่ม	2	1.4	

จากตารางที่ 4.12 การดำเนินการก่อนการชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. ของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้ การตรวจสอบการใช้เงินกู้ เกษตรกรเกือบทุกคน (ร้อยละ 99.3) แจ้งว่าไม่ทำการตรวจสอบการใช้เงินกู้จากพนักงานพัฒนาธุรกิจ/หัวหน้ากลุ่ม ส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 0.7) แจ้งว่าไม่มีการตรวจสอบการใช้เงินกู้ การได้รับหนังสือเตือนให้ชำระหนี้เงินกู้ เกษตรกรเกินครึ่ง (ร้อยละ 55.5) ได้รับหนังสือเตือนให้ชำระหนี้เงินกู้จากหัวหน้ากลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส. รองลงมา เกษตรกรเกินครึ่ง (ร้อยละ 43.2) ได้รับหนังสือเตือนจากพนักงาน ธ.ก.ส. และส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 1.4) ได้รับหนังสือเตือนจากลูกค้าในกลุ่ม

ตารางที่ 4.13 การชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. ของเกษตรกร

การชำระคืนเงินกู้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	n=146
แหล่งรายได้ในการชำระหนี้ ธ.ก.ส.			
รายได้จากการประกอบอาชีพการเกษตร	34	23.3	
รายได้จากการประกอบอาชีพการเกษตร และ	63	43.2	
รายได้อื่นๆ นอกภาคการเกษตร			
รายได้จากการประกอบอาชีพการเกษตรและรายได้จากบุตร	19	13.0	
รายได้จากการประกอบอาชีพการเกษตรและ	2	1.4	
บิดา/มารดา หรือ เครือญาติ			
รายได้จากการประกอบอาชีพการเกษตร รายได้อื่นๆ และรายได้จากบุตร	28	19.2	
นอกภาคการเกษตร และรายได้จากบุตร			

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n=146

การชำระคืนเงินกู้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
วิธีการในการชำระคืนเงินกู้ที่ถึงกำหนด		
ชำระหนี้จากแหล่งเงินกู้อื่นที่คิดดอกเบี้ยสูงก่อน	47	32.2
ชำระหนี้แก่พ่อค้าที่รับซื้อผลิตผลก่อน	26	17.8
ชำระหนี้ให้กับ ธ.ก.ส. ก่อนแหล่งเงินกู้อื่น	71	48.6
ชำระหนี้ตามแหล่งเงินกู้ที่ถึงกำหนดก่อน	1	0.7
ชำระหนี้ทุกที่แต่ชำระบางส่วน	1	0.7
แนวทางในการชำระหนี้ ธ.ก.ส.		
ชำระหนี้บางส่วนในทุกสัญญา โดยทยอยชำระแต่ไม่ครบ ตามจำนวนที่เป็นหนี้	59	40.4
ชำระหนี้บางส่วนในบางสัญญา โดยทยอยชำระแต่ไม่ครบ ตามจำนวนที่เป็นหนี้	3	2.1
ชำระหนี้ทุกสัญญาที่มีหนี้ถึงกำหนดชำระคืนเงินกู้	84	57.5
เหตุผลในการชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส.		
สามารถในกลุ่มแนะนำ	10	6.8
กู้สมรสแนะนำ	5	3.4
การติดตามทำงานของพนักงาน	108	74.0
เป็นความรับผิดชอบของตนเอง	23	15.8
แรงจูงใจสำคัญที่สุดในการชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส.		
ต้องการรักษาประวัติในการชำระหนี้เงินกู้ เนื่องจากจะทำ ให้เสียดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราที่สูงลงและกลัวเสียดอกเบี้ย ค่าปรับในอัตราที่สูงขึ้นจากการเป็นหนี้ค้างชำระ เกรงว่าจะไม่สามารถกู้เงินได้ตามความประสงค์ที่ต้องการขอ	108	74.0
	38	26.0

จากตารางที่ 4.13 การชำระคืนเงินกู้ ร.ก.ส. ของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้

แหล่งรายได้ในการชำระหนี้ ร.ก.ส. เกษตรกรรมมากกว่าสองในห้าเล็กน้อย (ร้อยละ 43.2) มีรายได้จากการประกอบอาชีพการเกษตรและรายได้อื่นๆ นอกภาคการเกษตร รองลงมา เกษตรกร ประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 23.3) มีรายได้จากการประกอบอาชีพการเกษตร และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 1.4) มีรายได้จากการประกอบอาชีพการเกษตรและบิค่า/มารดาหรือเครือญาติ

วิธีการในการชำระคืนกู้ที่ถึงกำหนด เกษตรกรเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 48.6) ชำระหนี้ให้ ร.ก.ส. ก่อนแหล่งเงินกู้อื่น รองลงมา เกษตรกรประมาณหนึ่งในสาม (ร้อยละ 32.2) ชำระหนี้จากแหล่งเงินกู้อื่นที่คิดดอกเบี้ยสูงก่อน และมีส่วนน้อยในจำนวนที่เท่ากัน (ร้อยละ 0.7) ชำระหนี้ตามแหล่งเงินกู้ที่ถึงกำหนดก่อนและชำระหนี้ทุกที่แต่ชำระบางส่วน

แนวทางในการชำระหนี้ ร.ก.ส. เกษตรกรประมาณสามในห้า (ร้อยละ 57.5) ชำระหนี้ทุกสัญญาที่มีหนี้ถึงกำหนดชำระคืนเงินกู้ รองลงมา เกษตรกรสองในห้า (ร้อยละ 40.4) ชำระหนี้บางส่วนในทุกสัญญา โดยทยอยชำระแต่ไม่ครบตามจำนวนที่เป็นหนี้ และส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 2.1) ชำระหนี้บางส่วนในบางสัญญาโดยทยอยชำระแต่ไม่ครบตามจำนวนที่เป็นหนี้

เหตุผลในการชำระคืนเงินกู้ ร.ก.ส. เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74.0) ชำระคืนเงินกู้ ร.ก.ส. จากการติดตามทางด้านของพนักงาน รองลงมา ร้อยละ 15.8 เป็นความรับผิดชอบของตนเอง และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 3.4) ชำระตามที่คู่สมรสแนะนำ

แรงจูงใจสำคัญที่สุดในการชำระคืนเงินกู้ ร.ก.ส. เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74.0) ต้องการรักษาประวัติในการชำระหนี้เงินกู้ เมื่อจากจะทำให้เสียดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราที่สูงลงและกลัวเสียดอกเบี้ยค่าปรับในอัตราที่สูงขึ้นจากการเป็นหนี้ก้างชำระ และส่วนที่เหลือ เกษตรกรรมมากกว่านึ่งในสี่เล็กน้อย (ร้อยละ 26.0) เกรงว่าจะไม่สามารถกู้เงินได้ตามความประสงค์ที่ต้องการขอ

ตารางที่ 4.14 สถานะหนี้ของเกษตรกร

n=146

สถานะหนี้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สถานะหนี้		
เป็นหนี้ปกติ (ชำระได้ตามกำหนดทุกสัญญา)	90	61.7
เป็นหนี้โอนคานในปีบัญชี	31	21.2
เป็นหนี้ก้างชำระ (หนี้โอนคานยกมาต้นปีบัญชี)	25	17.1

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

n=146

สถานะหนี้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
การชำระหนี้ไม่ได้ตามกำหนดในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา		
ชำระไม่ได้ตามกำหนด	56	38.4
1 ครั้ง	(29)	(19.9)
2 ครั้ง	(27)	(18.5)
ชำระได้ตามกำหนด	90	61.6

จากตารางที่ 4.14 สถานะหนี้ของเกย์ตระกร ปรากฏผลดังนี้

สถานะหนี้ เกย์ตระกรเกือบสองในสาม (ร้อยละ 61.7) เป็นหนี้ปกติ รองลงมา ร้อยละ 21.2 เป็นหนี้โอนค่าในปัจจุบัน และส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 17.1) เป็นหนี้ค้างชำระ

การชำระหนี้ไม่ได้ตามกำหนดในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา เกย์ตระกรประมาณสองในสาม (ร้อยละ 61.6) ระบุว่าชำระหนี้ได้ตามกำหนดในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา และเกย์ตระกรมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 38.4) ระบุว่าชำระหนี้ไม่ได้ตามกำหนดในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา โดยเกย์ตระกรเกือบหนึ่งในห้า (ร้อยละ 19.9 และ 18.5) ระบุว่าชำระหนี้ไม่ได้ตามกำหนดในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา จำนวน 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 นวัตกรรมที่เกย์ตระกร ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด

n=146

นวัตกรรมที่เกย์ตระกร ไม่สามารถชำระหนี้ได้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
นวัตกรรมที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด		
ปัญหาด้านการผลิต		
ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น	15	10.3
ประสบภัยแล้ง	3	2.1
ประสบโรคระบาด	10	6.9
น้ำเสีย	2	1.4

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n=146

มูลเหตุที่เกย์ตระกรไม่สามารถทำธุรกิจได้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น และ นำเข้า	5	3.4
ปัจจัยการผลิตและค่าจ้างแรงงานมีราคาสูงขึ้น	12	8.2
ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น และ ประสบโภคภาระ	4	2.7
ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น ค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น และนำเข้า	4	2.7
ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น ขาดเครื่องทุ่นแรง ในการผลิต และ ประสบโภคภาระ	1	0.7
ปัญหาด้านการตลาด		
ราคากลุ่มผลิตตกลงตัว	41	28.1
ถูกเอาเปรียบเรื่องราคา	2	1.4
ราคากลุ่มผลิตตกลงตัว และ ไม่มีตลาดรองรับผลผลิต	8	5.5
ราคากลุ่มผลิตตกลงตัว และ ถูกเอาเปรียบเรื่องราคา	5	3.4
ปัญหาจากตัวเกย์ตระกร		
ขาดความรู้เรื่องการจัดการผลผลิต	1	0.7
ต้องนำเงินไปชำระหนี้เหล่งอื่นก่อน	25	17.1
มีค่าใช้จ่ายคุกเจนในครัวเรือน	1	0.7
ต้องนำเงินไปชำระหนี้เหล่งอื่นก่อน และมีค่าใช้จ่าย คุกเจนในครัวเรือน	28	19.2
ขาดความรู้เรื่องการจัดการผลผลิต ต้องนำเงินไป ชำระหนี้เหล่งอื่นก่อนและมีค่าใช้จ่ายคุกเจนในครัวเรือน	1	0.7
ปัญหาจากตัวพนักงาน		
พนักงานพัฒนาธุรกิจ		
พูดจาไม่สุภาพ เรียบร้อย	12	8.2
ไม่เข้มแข็งแจ่มใส	14	9.6
บริการล่าช้า	10	6.8
ไม่ตรงต่อเวลา	2	1.4

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n=146

มูลเหตุที่เกย์ตระกร ไม่สามารถซื้อของได้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
พนักงานการเงิน		
พูดจาไม่สุภาพ เรียบร้อย	6	4.1
ไม่ยิ้มและแจ่มใส	21	14.4
บริการล่าช้า	11	7.5
ไม่ตรงต่อเวลา	0	0
ปัญหาอื่นๆ		
กลัวว่าซื้อของแล้วจะไม่ได้คืนกลับคืน	3	2.0
รอความช่วยเหลือจากรัฐบาลตามแนวทางการแก้ไข	1	0.7
ปัญหาความยากจน		
เข้าใจว่ารัฐบาลจะปลดหนี้ให้และเป็นสมาชิก	34	23.3
กองทุนเพื่อฯ		

จากตารางที่ 4.15 มูลเหตุที่เกย์ตระกร ไม่สามารถซื้อของได้ตามกำหนด ประกอบด้วย

ปัญหาด้านการผลิต เกย์ตระกรเกือบสองในห้า (ร้อยละ 38.4) ประสบปัญหาด้านการผลิต โดยเกย์ตระกรประมาณหนึ่งในสิบ (ร้อยละ 10.3 8.2 และ 6.9) แต่เป็นเกย์ตระกรส่วนใหญ่ที่ประสบ ปัญหา ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่สามารถซื้อของได้มีสาเหตุมาจากปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น ปัจจัยการผลิต และค่าจ้างแรงงานมีราคาสูงขึ้น และประสบโรคระบาด ตามลำดับ และเกย์ตระกรส่วนน้อยที่ประสบ ปัญหา (ร้อยละ 1.4 และ 0.7) ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่สามารถซื้อของได้มีสาเหตุมาจากการน้ำเสีย และ ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น ขาดเครื่องทุนแรงในการผลิตและประสบโรคระบาด ตามลำดับ

ปัญหาด้านการตลาด เกย์ตระกรเกือบสองในห้า (ร้อยละ 38.4) ประสบปัญหาด้านการตลาด โดยเกย์ตระกรมากกว่าหนึ่งในห้า (ร้อยละ 28.1) แต่เป็นเกย์ตระกรส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหา ระบุว่า มูลเหตุที่ไม่สามารถซื้อของได้มีสาเหตุมาจากการคาดผลผลิตตกต่ำ และเกย์ตระกรส่วนน้อย (ร้อยละ 5.5 3.4 และ 1.4) ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่สามารถซื้อของได้มีสาเหตุมาจากการคาดผลผลิตตกต่ำและไม่มี ตลาดรองรับผลผลิต ราคากลางต่ำและถูกเอาเปรียบเรื่องราคา และถูกเอาเปรียบเรื่องราคา ตามลำดับ

ปัญหาจากตัวเกณฑ์กร เกณฑ์กรเกือบสองในห้า (ร้อยละ 38.4) ประสบปัญหาจากตัวเกณฑ์กร โดยเกณฑ์กรเกือบหนึ่งในห้า (ร้อยละ 19.2 และ 17.1) แต่เป็นเกณฑ์กรส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหา ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่สามารถชาระหนี้ได้มีสาเหตุมาจากต้องนำเงินไปชาระหนี้แหล่งอื่นก่อน ตามลำดับ และเกณฑ์กรส่วนน้อยในจำนวนที่เท่ากัน (ร้อยละ 0.7) ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่สามารถชาระหนี้ได้มีสาเหตุมาจากความรู้เรื่องการจัดการผลผลิต มีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินในครัวเรือน และขาดความรู้เรื่องการจัดการผลผลิต ต้องการนำเงินไปชาระหนี้แหล่งอื่นก่อนและมีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินในครัวเรือน

ปัญหาจากพนักงานพัฒนาธุรกิจ เกณฑ์กรมากกว่าหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 26.0) ประสบปัญหาจากพนักงานพัฒนาธุรกิจ โดยเกณฑ์กรประมาณหนึ่งในสิบ (ร้อยละ 9.6 8.2 และ 6.8) แต่เป็นเกณฑ์กรส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหา ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่ชาระหนี้มีสาเหตุมาจากพนักงานพัฒนาธุรกิจไม่ยืมແขึ้นแล้วใส พุดใจไม่สุภาพเรียบร้อย และบริการล่าช้า ตามลำดับ เกณฑ์กรส่วนน้อย (ร้อยละ 1.4) ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่ชาระหนี้มีสาเหตุมาจากพนักงานพัฒนาธุรกิจไม่ตรงต่อเวลา

ปัญหาจากพนักงานการเงิน เกณฑ์กรมากกว่าหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 26.0) ประสบปัญหาจากพนักงานการเงิน โดยเกณฑ์กรประมาณหนึ่งในห้า (ร้อยละ 14.4) แต่เป็นเกณฑ์กรส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหา ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่ชาระหนี้มีสาเหตุมาจากพนักงานการเงินไม่ยืมແขึ้นแล้วใส และเกณฑ์กรส่วนน้อย (ร้อยละ 4.1) ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่ชาระหนี้มีสาเหตุมาจากพนักงานการเงินพูดใจไม่สุภาพเรียบร้อย

ปัญหาอื่นๆ เกณฑ์กรมากกว่าหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 26.0) ประสบปัญหาอื่นๆ โดยเกณฑ์กรเกือบหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 23.3) แต่เป็นเกณฑ์กรส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหา ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่ชาระหนี้มีสาเหตุจากการเข้าใจว่ารัฐบาลจะปลดหนี้ให้และเป็นสมาชิกกองทุนพื้นฟูและพัฒนาเกณฑ์กร และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 2.0 และ 0.7) ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่ชาระหนี้มีสาเหตุจากการกลัวว่าชาระหนี้แล้วจะไม่ได้กู้กลับคืน และ รอความช่วยเหลือจากรัฐบาลตามแนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แนวทางแก้ไขกรณีที่เกณฑ์ต่อไปนี้ไม่สามารถดำเนินการได้

n=146

แนวทางแก้ไข	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
กรณีไม่สามารถดำเนินการได้ มีแนวทางแก้ไขดังนี้		
แจ้งพนักงานขอผัด/ผ่อนชำระหนี้เงินกู้	19	13.0
ไม่ส่งคืน	1	0.7
ยืมเงินจากแหล่งการเงินอื่นไปส่งแล้วขอคืน	3	2.1
รอนำมาตรการช่วยเหลือของรัฐบาล	33	22.6
เหตุผลที่ยืมเงินจากแหล่งการเงินอื่นมาดำเนินการ		
ยังไม่สามารถจ้างหน่ายผลผลิตได้มีถึงงวดการชำระหนี้	1	0.7
ผลผลิตได้รับความเสียหาย	2	1.4

จากตารางที่ 4.16 แนวทางแก้ไขกรณีที่เกณฑ์ต่อไปนี้ไม่สามารถดำเนินการได้ ปรากฏผลดังนี้

แนวทางแก้ไขกรณีไม่สามารถดำเนินการได้ เกณฑ์ต่อไปนี้ไม่สามารถดำเนินการได้ เกณฑ์ต่อไปนี้เกือบสองในห้า (ร้อยละ 38.4) รองลงมา ร้อยละ 13.0 แจ้งพนักงานขอผัด/ผ่อนชำระหนี้เงินกู้ และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 2.1 และ 0.7) ยืมเงินจากแหล่งการเงินอื่นไปส่งแล้วขอคืน และไม่ส่งเงินคืน ตามลำดับ
 เหตุผลที่ยืมเงินจากแหล่งการเงินอื่นมาดำเนินการ ภัยต่อไปน้อยที่สุดเป็นปัญหา (ร้อยละ 1.4 และ 0.7) ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีสาเหตุมาจากผลผลิตได้รับความเสียหาย และยังไม่สามารถจ้างหน่ายผลผลิตได้มีถึงงวดการชำระหนี้ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกณฑ์ต่อไปนี้ที่เกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้

ความพึงพอใจในการให้บริการด้านต่างๆ ของธนาคาร ความเพียงพอของเงินกู้ ความเหมาะสมของหลักประกัน ขั้นตอนในการขอภัยเงิน ปัญหาเหล่านี้มีผลกระทบต่อการชำระคืนเงินกู้ ของเกณฑ์ต่อไปนี้ ดังนี้ การศึกษาวิจัยเรื่องนี้จึงต้องการทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การชำระคืนเงินกู้ของเกณฑ์ต่อไปนี้ ดังนี้

3.1 ปัญหาของเกษตรกรเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เกษตรกรในด้านปัญหาเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ ได้แก่ ปัญหาในการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ความเหมาะสมของวงเงินกู้/หลักประกัน/ประเภทเงินกู้ และการให้บริการของพนักงานพัฒนาชุมชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังตารางที่ 4.17 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 ปัญหาของเกษตรกรเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้

n=146

ปัญหาเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ปัญหาในการกู้เงินจาก ธ.ก.ส.		
กู้ได้น้อยกว่าความต้องการขอ	28	19.2
หลักทรัพย์การกู้เงินประเภทต่างๆ มีความยุ่งยาก	8	5.5
ต้องหากลุ่มเข้าจึงจะกู้เงินได้	2	1.4
มีหลายขั้นตอนมาก	9	6.1
ใช้เวลานานกว่าจะได้กู้เงิน	6	4.1
ความเหมาะสมของวงเงินกู้/หลักประกัน/ประเภทของเงินกู้		
เหมาะสมดีมาก	23	15.7
เหมาะสม	100	68.5
ไม่แน่ใจ	1	0.7
ผ่าจะปรับปรุงบ้างบางอย่าง เช่น การลดหนี้อ่อน	22	15.1
หลักประกันเงินกู้		
ไม่แน่น้ำถูกคำ	33	22.6
ไม่เอาใจใส่ถูกคำ	17	11.6
พนักงานแนะนำแล้วแต่ถูกคำไม่เข้าใจ	2	1.4
การให้บริการของพนักงานพัฒนาชุมชน		
ไม่แนะนำถูกคำ	33	22.6
ไม่เอาใจใส่ถูกคำ	17	11.6
พนักงานแนะนำแล้วแต่ถูกคำไม่เข้าใจ	2	1.4

จากตารางที่ 4.17 ปัญหาของเกษตรกรเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาในการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. เกษตรกรเกือบหนึ่งในห้า (ร้อยละ 19.2) ระบุว่าปัญหาในการกู้เงินเกิดจากกู้ได้น้อยกว่าความต้องการขอ และเกษตรกรส่วนน้อย (ร้อยละ 6.1 5.5 4.1 และ 1.4)

ระบุว่าปัญหาในการกู้เงินเกิดจาก การดำเนินงานมีหลายขั้นตอนมาก หลักเกณฑ์การกู้เงินประเภทต่างๆ มีความยุ่งยาก ใช้เวลานานกว่าจะได้กู้เงิน และต้องหากลุ่มเข้าจังจะกู้เงินได้ ตามลำดับ

ความเหมาะสมของวงเงินกู้/หลักประกัน/ประเภทของเงินกู้ เกษตรกรรมมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 68.5) เห็นว่าวงเงินกู้/หลักประกัน/ประเภทของเงินกู้มีความเหมาะสมดี รองลงมาในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 15.7 และ 15.1) เห็นว่าเหมาะสมค่อนข้าง และน่าจะปรับปรุงบ้างบางอย่าง เช่น การลดหย่อนหลักประกันเงินกู้ และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 0.7) "ไม่แน่ใจ"

การให้บริการของพนักงานพัฒนาธุรกิจ เกษตรกรรมมากกว่าหนึ่งในห้า (ร้อยละ 22.6) เห็นว่าพนักงานพัฒนาธุรกิจไม่แนะนำลูกค้า รองลงมา ร้อยละ 11.6 เห็นว่าพนักงานพัฒนาธุรกิจไม่เอาใจใส่ลูกค้า และส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 1.4) เห็นว่าพนักงานพัฒนาธุรกิจแนะนำแล้วแต่ลูกค้าไม่เข้าใจ

3.2 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เกษตรกรในด้านข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ ได้แก่ ข้อเสนอแนะด้านองค์กร ด้านพนักงาน และด้านเกษตรกร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังตารางที่ 4.18 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้

n=146

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ด้านองค์กร		
1.1 ควรลดหย่อนหลักประกันในการขอกู้เงิน เพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น	27	18.5
1.2 ควรลดขั้นตอนในการขอสินเชื่อประเภทต่างๆ จากธนาคารให้ง่ายและสะดวกมากยิ่งขึ้น	10	6.8
1.3 ธนาคารควรพิจารณาความต้องการใช้เงินกู้ที่เท็จจริงและ ความจำเป็นในการใช้เงินทุน	14	9.6
1.4 ธ.ก.ส. ควรกำหนดคืนที่และประเภทการผลิตในการให้สินเชื่อโดยคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เพิ่มสูงขึ้นตามความเสี่ยงของแต่ละ พื้นที่และประเภทการผลิต	3	2.1

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

n=146

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1.5 การกำหนดแนวทางพิจารณางานเงินกู้กับเกณฑ์ครุภัณฑ์ นอกจาก ธนาคารจะพิจารณาจากน้ำหนักที่ทำการเกณฑ์แล้วควรนำปัจจัย ความเสี่ยงในเรื่อง โอกาสการประสบภัยธรรมชาติ รายได้สูทธิ ภาระค่าใช้จ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร มาพิจารณาร่วมด้วย รวมทั้งควรส่งเสริมการลดความเสี่ยงดังกล่าว ด้วยการ สนับสนุนประกันสุขภาพและการประกันภัยเพื่อผลการเกษตร	3	2.1
1.6 ธนาคารควรให้ความสำคัญกับการตรวจสอบการใช้เงินกู้ ของเกษตรกรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน และ ควรสนับสนุนด้านการตลาด	9	6.2
1.7 ควรมีการบันทึกรายละเอียดการทำการทำเกษตร และบัญชีฟาร์ม เช่น รายได้ รายจ่าย การลงทุนของครัวเรือน เพื่อเป็นข้อมูล สถิติ และใช้เคราะห์กำหนดทางเลือกใหม่ๆ	4	2.7
1.8 ธนาคารควรให้ความช่วยเหลือเกษตรกรลูกค้าในการป้องกัน และแก้ไขหนี้ค้างชำระด้วยการเลื่อนกำหนดชำระหนี้ การผัด่อน เวลาชำระหนี้ โครงการนาทีทอง (ลดดอกเบี้ยค่าปรับ เมื่อชำระ หนี้ค้างได้หมด) การให้สินเชื่อฟื้นฟูการผลิตที่ได้รับความเสียหาย และการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เป็นต้น	3	15.8
1.9 ธนาคารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรลูกค้ามีอาชีพ เสริม โดยการให้ความรู้และศึกษาดูงาน เพื่อให้เกษตรกรลูกค้า มีรายได้เพิ่มขึ้นและนำเงินมาชำระหนี้ให้กับธนาคาร	21	14.4
1.10 ควรมีการลดดอกเบี้ยเงินกู้ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่มีฐานะ ยากจนให้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน ได้เพิ่มขึ้น	32	21.9
2. ด้านพนักงาน		
2.1 ควรเพิ่มเติมความรู้ให้กับพนักงานอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง เพื่อจะได้ให้คำแนะนำในการเลือกประกอบอาชีพที่เหมาะสม แก่เกษตรกรลูกค้า	51	34.9

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

n=146

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
2.2 ควรส่งเสริมการรวมกลุ่มในการขายผลผลิตของเกษตรกรลูกค้าเพื่อสร้างอำนาจต่อรองและเพิ่มรายได้ จะได้มีเงินเพียงพอในการชำระหนี้ได้ตามกำหนด	95	65.1
3. ด้านเกษตรกร		
3.1 ควรเลือกพื้นที่ทำการเกษตรให้มีความเสี่ยงจากการประสบภัยธรรมชาติให้ต่ำที่สุดหรือควรมีการประกันความเสี่ยงด้วยการจัดทำประกันภัยพื้นที่ผลการเกษตรที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุน	43	29.5
3.2 ควรเลือกขนาดพื้นที่ทำการผลิตให้เหมาะสมสมสอดคล้องกับขนาดของครัวเรือน เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการผลิต	9	6.2
3.3 ควรมีการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับรายได้ของครัวเรือนพร้อมทั้งมีการออมเงินไว้ส่วนหนึ่งเพื่อสำรองไว้เมื่อมีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินในครัวเรือน	45	30.8
3.4 ควรให้อำนาจหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้กำหนดวงเงินกู้ของสมาชิกในกลุ่มและดำเนินการอย่างเคร่งครัด	49	33.6

จากตารางที่ 4.18 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ ปรากฏผลดังนี้

ด้านองค์กร เกษตรกรมากกว่าหนึ่งในห้าเล็กน้อย (ร้อยละ 21.9) เสนอแนะว่า ควรมีการลดดอกเบี้ยเงินกู้ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่มีฐานะยากจนให้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้เพิ่มขึ้น เกษตรกรประมาณหนึ่งในห้า (ร้อยละ 18.5) เสนอแนะว่า ควรลดหย่อนหลักประกันในการขอภัยเงินเพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น และมีเกษตรกรส่วนน้อยในจำนวนที่เท่ากัน (ร้อยละ 2.1) เสนอแนะว่า ร.ก.ส. ควรกำหนดพื้นที่และประเภทการผลิตในการให้สินเชื่อโดยคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เพิ่มสูงขึ้นตามความเสี่ยงของแต่ละพื้นที่และประเภทการผลิต และการกำหนดแนวทางพิจารณาวงเงินกู้กับเกษตรกรลูกค้า นอกจากน้ำหาราชพิจารณาจากขนาดพื้นที่ทำการเกษตรแล้ว ควรนำปัจจัยความเสี่ยงในเรื่องโอกาสการประสบภัยธรรมชาติ รายได้สุทธิ ภาระค่าใช้จ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร มาพิจารณาร่วมด้วย รวมทั้งควรส่งเสริมการลดความเสี่ยงดังกล่าวด้วยการสนับสนุนประกันสุขภาพและการประกันภัยพื้นที่ผลการเกษตร

ค้านพนักงาน เกษตรกรเกื้อบสอยในสาม (ร้อยละ 65.1) เสนอแนะว่า ควรส่งเสริมการรวมกลุ่มในการขายผลผลิตของเกษตรกรลูกค้าเพื่อสร้างอำนาจต่อรองและเพิ่มรายได้ จะได้มีเงินเพียงพอในการซาระหนี้ได้ตามกำหนด และเกษตรกรมากกว่าหนึ่งในสามเล็กน้อย (ร้อยละ 34.9) เสนอแนะว่า ควรเพิ่มเติมความรู้ให้กับพนักงานอ่างเหมาะสมและต่อเนื่อง เพื่อจะได้ให้คำแนะนำในการเลือกประกอบอาชีพที่เหมาะสมแก่เกษตรกรลูกค้า

ค้านเกษตรกร เกษตรกรหนึ่งในสาม (ร้อยละ 33.6) เสนอแนะว่า ควรให้อำนาจหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้กำหนดគุนเงินกู้ของสมาชิกในกลุ่มและดำเนินการอย่างเคร่งครัด รองลงมา ร้อยละ 30.8 เสนอแนะว่า ควรมีการวางแผนการใช้เงินอ่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับรายได้ของครัวเรือนพร้อมทั้งควรมีการออมเงินไว้ส่วนหนึ่งเพื่อสำรองไว้เมื่อมีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินในครัวเรือน และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 6.2) เห็นควรเลือกขนาดพื้นที่ทำการผลิตให้เหมาะสมสอดคล้องกับขนาดของครัวเรือนเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการผลิต

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การชาระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร สาขาสมุทรสงคราม สามารถสรุปการวิจัย อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

จากการที่ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศไทย ประกอบอาชีพทางการเกษตร มีฐานะความเป็นอยู่ที่ค่อนข้างยากจน ไม่มีเงินทุนเป็นของตนเอง ในการประกอบอาชีพ เกษตรกรจึงต้องพึ่งพาแหล่งเงินทุนทั้งในระบบและนอกระบบสถาบันการเงิน ธ.ก.ส. นับได้ว่าเป็นแหล่งเงินทุนขนาดใหญ่ของเกษตรกร ที่มุ่งเน้นการให้สินเชื่อย่างมีคุณภาพ โดยมีการติดตาม กำกับและแนะนำอย่างสม่ำเสมอ แต่เกษตรกรลูกค้าก็ยังคงมีภาระหนี้สินที่เป็นหนึ้นค้างชาระอยู่เป็นจำนวนมากในหลายพื้นที่รวมทั้งที่จังหวัดสมุทรสงคราม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาการชาระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ทราบข้อมูลที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวทางการวางแผนและการปฏิบัติงาน การให้สินเชื่อยอย่างมีคุณภาพและเหมาะสมต่อไป ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัย โดยสรุปดังต่อไปนี้

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย มีดังนี้

- 1.1.1 เพื่อศึกษาสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม
- 1.1.2 เพื่อศึกษาการชาระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม
- 1.1.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการชาระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ เป็นเกษตรกรลูกค้า ช.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม จำนวน 2,109 ราย ซึ่งอยู่ในอำเภอเมืองสมุทรสงคราม จำนวน 11 ตำบล ประกอบด้วย ต.คลองโคน ต.บางขันแทก ต.บางจะเกรง ต.แม่กลอง ต.แหลมใหญ่ ต.บางแก้ว ต.ลาดใหญ่ ต.บ้านปะก ต.ท้ายหาด ต.นางตะเคียน และ ต.คลองเงิน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยมี ตัวย่อเป็นคำตามทั้งแบบปลายปีดและปลายเปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยมีการตรวจสอบแบบ สัมภาษณ์ เพื่อหาความถูกต้อง แล้วปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ด้วยตนเอง เก็บรวบรวมข้อมูลได้ทั้งหมด ร้อยละ 100.0

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 สภาพทางสังคมของเกษตรกร พนว่า เกษตรกรเกือบสองในสามเป็นเพศชาย อายุเฉลี่ยของเกษตรกร 54.5 ปี และมากกว่าสองในสามจบการศึกษาชั้นประถมศึกษา รวมทั้งนักจาก เป็นสมาชิก ช.ก.ส. แล้ว เกษตรกรมากกว่าสองในห้าเป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน เกษตรกรอาศัย อยู่ในพื้นที่นึ่งเดียวเฉลี่ย 49.6 ปี

1.3.2 สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร เกษตรกรมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ทั้งหมดเฉลี่ย 4.2 ราย เกษตรกรเกือบหนึ่งในสามมีอาชีพหลักในการเลี้ยงหอย เกษตรกรส่วนใหญ่ มีอาชีพเสริม โดยเกษตรกรเกินครึ่งมีอาชีพเสริมในการรับจ้างแรงงาน เกษตรกรสองในสาม ใช้แรงงานในครอบครัวในการประกอบอาชีพเกษตรและมีจำนวนแรงงานเฉลี่ย 3.3 ราย เกษตรกร มากกว่าสองในห้ามีที่ดินเป็นของตนเอง โดยมีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 9.7 ไร่ ในรอบปี บัญชี 2549 (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 ถึง 31 มีนาคม 2550) โดยภาพรวมเกษตรกรมีรายได้เฉลี่ย 255,595.90 บาท และมีรายจ่ายเฉลี่ย 188,774.00 บาท เกษตรกรเกือบทั้งหมดมีรายได้เพียงพอ ต่อค่าใช้จ่าย

1.3.3 การใช้สินเชื่อของเกษตรกร เกษตรกรเกินครึ่งใช้แหล่งเงินทุนจาก ช.ก.ส. และกองทุนหมู่บ้าน เกษตรกรเกือบสามในห้ากู้เงินอกรอบสถาบันการเงิน เกษตรกรเกินครึ่ง ไม่ได้ใช้เงินทุนของตนเองในการประกอบอาชีพ แรงงานใจที่กู้เงินจาก ช.ก.ส. เกษตรกรเกือบ สามในห้าต้องการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ เกษตรกรเกือบทั้งหมดกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบ อาชีพการเกษตร โดยมีจำนวนเงินกู้เฉลี่ย 93,333.30 บาท เกษตรกรส่วนใหญ่กู้เงินเพื่อเป็นค่าลงทุน

ในการประกอบอาชีพการเกษตร โดยมีจำนวนเงินกู้เฉลี่ย 130,270.30 บาท เกษตรกรส่วนใหญ่ระบุว่า จำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติในปีบัญชี 2549 เพียงพอ กับ การผลิต เกษตรกรเกือบทั้งหมดใช้เงินกู้ ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การขอ กู้ เกษตรกรรมมากกว่าสองในสามเข้าร่วมประชุมเป็นครั้งที่ 3 ครั้ง การรับรู้ และเข้าใจเรื่องราวของ ธ.ก.ส. ตามที่พนักงานชี้แจง เกษตรกรเกินครึ่งทราบและเข้าใจพอกสมควร เกษตรกรเกินครึ่ง ได้รับข้อมูล/ข่าวสารการประชาสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ของ ธ.ก.ส. จากพนักงาน ธ.ก.ส.

1.3.4 การชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. ของเกษตรกร

1) การดำเนินการก่อนการชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. ของเกษตรกร เกษตรกร เกือบทุกคนแจ้งว่า มีการตรวจสอบการใช้เงินกู้จากพนักงานพัฒนาธุรกิจ/หัวหน้ากลุ่ม เกษตรกร เกินครึ่ง ได้รับหนังสือเตือนให้ชำระหนี้เงินกู้จากหัวหน้ากลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส.

2) การชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. ของเกษตรกร เกษตรกรรมมากกว่าสองในห้าเล็กน้อย มีรายได้จากการประกอบอาชีพการเกษตรและรายได้อื่นๆ นอกภาคการเกษตร เกษตรกรเกือบครึ่งหนึ่ง ชำระหนี้ให้ ธ.ก.ส. ก่อนแหล่งเงินกู้อื่น แนวทางในการชำระหนี้ ธ.ก.ส. เกษตรกรประมาณสามในห้า ชำระหนี้ทุกสัญญาที่มีหนี้ถึงกำหนดชำระคืนเงินกู้ เกษตรกรส่วนใหญ่ชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. หากการ ติดตามทวงถามของพนักงาน แรงจูงใจสำคัญที่สุดในการชำระคืนเงินกู้ เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องการ รักษาประวัติในการชำระหนี้เงินกู้ เมื่อจากจะทำให้เสียค่าเบี้ยเงินกู้ในอัตราที่ถูกลงและกลัวเสีย ค่าเบี้ยค่าปรับในอัตราที่สูงขึ้นจากการเป็นหนี้ค้างชำระ

3) สถานะหนี้ของเกษตรกร เกษตรกรเกือบสองในสามเป็นหนี้ปกติ เกษตรกรประมาณสองในสามระบุว่าชำระหนี้ได้ตามกำหนดในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา

4) บัญหาด้านการผลิต เกษตรกรประมาณหนึ่งในสิบแต่เป็นเกษตรกร

ส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหาระบุว่าบัญหาด้านการผลิตและค่าจ้างแรงงานมีราคาสูงขึ้น รวมทั้งประสบปัญหารেื่องโรคระบาดต่างๆ ตามลำดับ

(1) ปัญหาด้านการตลาด เกษตรกรรมมากกว่าหนึ่งในห้าแต่เป็นเกษตรกร ส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหาระบุว่าบัญหาด้านการผลิตและค่าจ้างแรงงานมีราคาสูงขึ้น รวมทั้งประสบปัญหาระบุว่าบัญหาเรื่องโรคระบาดต่างๆ ตามลำดับ

(2) ปัญหาด้านการตลาด เกษตรกรรมมากกว่าหนึ่งในห้าแต่เป็นเกษตรกร

ส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหาระบุว่าบัญหาด้านการผลิตและค่าจ้างแรงงานมีราคาสูงขึ้น รวมทั้งประสบปัญหาระบุว่าบัญหาเรื่องโรคระบาดต่างๆ ตามลำดับ

(4) ปัญหาจากพนักงานพัฒนาธุรกิจ เกษตรกรประมาณหนึ่งในสิบแต่เป็นเกษตรกรส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหา ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่ชำรุดน้ำมีสาเหตุมาจากพนักงานพัฒนาธุรกิจให้บริการ โดยไม่มีข้อความแจ้งไว ผู้ขายไม่สุภาพเรียบร้อย และบริการล่าช้า ตามลำดับ

(5) ปัญหาจากพนักงานการเงิน เกษตรกรประมาณหนึ่งในห้าแต่เป็นเกษตรกรส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหา ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่ชำรุดน้ำมีสาเหตุมาจากพนักงานการเงิน ให้บริการโดยไม่มีข้อความแจ้งไว

(6) ปัญหาอื่นๆ เกษตรกรเกือบหนึ่งในสี่แต่เป็นเกษตรกรส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหา ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่ชำรุดน้ำมีสาเหตุมาจากการเข้าใจว่ารัฐบาลจะปลดหนี้ให้และเป็นสมาชิกกองทุนพื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

5) แนวทางแก้ไขกรณีไม่สามารถชำระหนี้ได้ เกษตรกรเกินหนึ่งในห้ารอนมาตรฐานแล้วแต่ละเกษตรกรเกินหนึ่งในสิบเจ็ดพนักงานของผู้ดัด/ผ่อนชำระหนี้เงินกู้ เกษตรกรส่วนน้อยที่ประสบปัญหา ระบุว่าเหตุผลที่ยังเงินจากแหล่งการเงินอื่นมาชำระหนี้เนื่องจากผลผลิตทางการเกษตรได้รับความเสียหายและยังไม่สามารถจำหน่ายผลผลิตได้เมื่อถึงวันชำระหนี้

1.3.5 ปัญหาเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ ผลการศึกษาพบว่า

1) การกู้เงินจาก ธ.ก.ส. เกษตรกรเกือบหนึ่งในห้า กู้ได้น้อยกว่าความต้องการขอ

2) ความหมายสมของวงเงินกู้/หลักประกัน/ประเภทของเงินกู้ เกษตรกรมากกว่าสองในสามเห็นว่ามีความหมายสมดี

3) การให้บริการของพนักงานพัฒนาธุรกิจ เกษตรกรมากกว่าหนึ่งในห้าเห็นว่าพนักงานพัฒนาธุรกิจไม่แนะนำลูกค้า

1.3.6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ ผลการศึกษาพบว่า

1) ด้านองค์กร เกษตรกรมากกว่าหนึ่งในห้าเล็กน้อยเสนอแนะว่า ควรมีการลดค่ากเบี้ยเงินกู้ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่มีฐานะยากจนให้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้เพิ่มขึ้น และเกษตรกรประมาณหนึ่งในห้าเสนอแนะว่า ควรลดหย่อนหลักประกันในการขอกู้เงิน เพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น

2) ด้านพนักงาน เกษตรกรเกือบสองในสามเสนอแนะว่า ธ.ก.ส. ควรส่งเสริมการรวมกลุ่มในการขยายผลผลิตของเกษตรกรลูกค้าเพื่อสร้างอำนาจต่อรองและเพิ่มรายได้ จะได้มีเงินเพียงพอในการชำระหนี้ได้ตามกำหนด และเกษตรกรมากกว่าหนึ่งในสามเล็กน้อยเสนอแนะว่า ควรเพิ่มเติมความรู้ให้กับพนักงานอ้างหน้าและต่อเนื่อง เพื่อจะได้ให้คำแนะนำในการเลือกประกอบอาชีพที่เหมาะสมแก่เกษตรกรลูกค้า

3) ด้านเกษตรกร เกษตรกรหนึ่งในสามเสนอแนะว่า ควรให้คำแนะนำหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้กำหนดวงเงินกู้ของสมาชิกในกลุ่มและดำเนินการอย่างเคร่งครัด เกษตรกรเกือบหนึ่งในสามเสนอแนะว่า ควรนิการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับรายได้ของครัวเรือน พร้อมทั้งควรมีการออมเงินไว้ส่วนหนึ่งเพื่อสำรองไว้เมื่อมีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินในครัวเรือน

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร และการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกร ซึ่งประกอบด้วย การใช้สินเชื่อของเกษตรกร การชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. ของเกษตรกร ตลอดจนปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับชำระคืนเงินกู้ มีสิ่งที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

2.1 สภาพทางสังคมของเกษตรกร

เกษตรกรมีอายุโดยเฉลี่ย 54.5 ปี และอยู่ในพื้นที่นึ่มاءเด็กเฉลี่ย 49.6 ปี ถือได้ว่าเกษตรกรมีประสบการณ์ในการทำการเกษตรมาเดือดอย่างเพียงพอ ประกอบกับเป็นคนในพื้นที่ทำให้การประกอบอาชีพของเกษตรกรมีความมั่นคง มีความรู้และความเข้าใจสภาพสังคมในชุมชนของตนเอง สามารถที่จะปรับตัวอยู่ในสังคมและชุมชนได้เป็นอย่างดี เมื่อมามีภาระงานในด้านการศึกษาพบว่าเกษตรกรมากกว่าสองในสามจบการศึกษาเพียงชั้นประถมศึกษา ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาองค์ความรู้ ความคิดเห็นสร้างสรรค์และการยอมรับเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการพัฒนาการเกษตรของตนเอง ดังนั้น จึงควรมีการกระตุ้นเกษตรกร โดยการจัดให้มีการอบรมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับระดับการศึกษาและสภาพการผลิตของเกษตรกร

2.2 สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ทำกินหรืออาชีวอยู่ในครัวเรือนเดียวกันเฉลี่ย 4.2 ราย แสดงให้เห็นว่าขนาดของครัวเรือนเกษตรกรเป็นครอบครัวเดียว ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนจะประกอบไปด้วย บิดา มารดา และบุตร ทำให้อาจจำเป็นต้องพึ่งพาแรงงานในการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในเรื่องนี้ที่พบว่า เกษตรกรหนึ่งในสามใช้แรงงานในครอบครัว แรงงานจ้างประจำ และแรงงานจ้างชั่วคราว ในกระบวนการเกษตร และมีจำนวนแรงงานเฉลี่ย 3.3 ราย ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.3

เกษตรกรประมาณสองในสามประกอบอาชีพประมง ได้แก่ เลี้ยงหอย เลี้ยงกุ้ง จับสัตว์น้ำ และเลี้ยงปลา เกษตรกรประมาณหนึ่งในสามประกอบอาชีพปลูกไม้ผล ได้แก่ สวนมะพร้าวเก็บลูก/น้ำตาลมะพร้าว และสวนผลไม้ชั้นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีชีวิตของเกษตรกร

จะเกี่ยวข้องกับอาชีพทางทะเบียนหลัก โดยอาชีพดังกล่าวเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงสูงทั้งในด้านการผลิตและการตลาด เกษตรกรจึงควรมีการผลิตมากกว่าหนึ่งอย่าง โดยเป็นการทำการเกษตรแบบผสมผสาน นำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต รู้จักประมาณตน ตั้งใจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ศึกษาเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา มีการรวมกลุ่มเครือข่าย ใช้ความรู้แก้ไขปัญหาและความมีอาชีพเสริมด้วย เพื่อลดความเสี่ยงในการผลิตทางการเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในเรื่องนี้ ที่พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีอาชีพเสริม โดยเกษตรกรเกินครึ่งมีอาชีพเสริมในการรับจ้างแรงงาน ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.2

เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้ในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรมีการบริหารจัดการที่ดีในการลดความเสี่ยงในการผลิต ส่งผลให้ลดความเสี่ยงในด้านรายได้ลง โดยไม่ต้องพึ่งพารายได้ด้านใดด้านหนึ่งแต่เพียงด้านเดียว ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.5 เกษตรกรเกือบทั้งหมดมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกร และกลไกทางการตลาด ส่งผลให้เกษตรกรเกินครึ่งมีเงินเหลือเก็บออม ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.7

2.3 การใช้สินเชื่อของเกษตรกร

แหล่งเงินทุนในระบบสถาบันการเงินถือได้ว่าเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญ ซึ่งเกษตรกรเกือบทั้งหมดใช้แหล่งเงินทุนจาก ธ.ก.ส. และกองทุนหมู่บ้าน แสดงให้เห็นว่าแหล่งเงินทุนดังกล่าว มีความสำคัญกับเกษตรกรมากที่สุดในการพัฒนาสังคมและชุมชนให้มีความมั่นคงและเข้มแข็ง ขณะเดียวกันเกษตรกรเกือบสามในห้าถูกเงินอกรอบสถาบันการเงิน แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรมีหนี้สินหลายทาง ส่งผลให้เกษตรกรอาจมีปัญหานี้สินในอนาคต หากรายได้ของเกษตรกรมีไม่เพียงพอในการชำระหนี้ จะต้องถูกฟ้องร้องบังคับคดีและยึดทรัพย์สิน ท้ายที่สุดจะเป็นปัญหาให้รัฐบาลเข้ามายกเว้นแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรเหล่านี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.8

เกษตรกรเกือบสามในห้าต้องการสินเชื่อคอกเนี้ยต่อ แสดงให้เห็นว่าอัตราคอกเนี้ยเงินกู้เป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการตัดสินใจเลือกที่จะขอรู้เงินจากสถาบันการเงินต่างๆ รวมทั้งยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจกู้เงินด้วย เช่น ต้องการเงินทุนที่เหมาะสมกับผลิตไปประกอบอาชีพการเกษตร ไม่สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินอื่นได้เนื่องจากขาดหลักประกัน หรือมีไม่เพียงพอ และเพื่อนแนะนำ ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.8

เกษตรกรเกือบทั้งหมดกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพทางการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่กู้เงินเพื่อเป็นค่าลงทุนในการประกอบอาชีพการเกษตร เกษตรกรเกือบทั้งในสามกู้เงินเพื่อใช้จ่ายในการศึกษาของคนในครัวเรือน และเกษตรกรน้อยกว่าหนึ่งในสิบกู้เงินเพื่อชำระหนี้สินอกรอบน แสดงให้เห็นถึงการให้บริการสินเชื่อของ ธ.ก.ส. ที่มีความหลากหลายตอบสนอง

ความต้องการพื้นฐานของเกษตรกรในทุกประเภทของกิจกรรมที่เกือบหนุนซึ่งกันและกัน โดยเงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการเกณฑ์จะเป็นเงินกู้เพื่อจัดหาปัจจัยการผลิตทางการเกษตรซึ่งเป็นของใช้สินเปลืองค่าจ้างแรงงาน และการเสริมสภาพคล่องในการดำเนินงาน ส่วนเงินกู้เพื่อการลงทุนจะเป็นเงินกู้เพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ การจัดหาเครื่องมือและเครื่องจักรกลการเกษตรซึ่งจะเป็นสินทรัพย์ถาวร โดยการดำเนินการดังกล่าวของ ธ.ก.ส. จะทำให้เกษตรกรได้รับการช่วยเหลือทางการเกษตรอย่างครบวงจร ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.9

เกษตรกรประมาณหนึ่งในสี่ได้รับอนุมัติงอกเงินกู้ไม่เพียงพอ กับการผลิต โดยมีสาเหตุมาจาก หลักประกันไม่เพียงพอ อนุมัติงอกเงินกู้ต่ำกว่าที่ขอ กู้ และมีค่าใช้จ่ายมาก เกษตรกรจึงแก้ปัญหาด้วยวิธีการดังนี้ กู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่นของระบบต่างๆ ลดขนาดการผลิตลง ทำการผลิตเท่าที่มีเงินกู้เงินจากสถาบันการเงินชุมชนเพิ่มเติม และใช้เงินทุนของตนเองเพิ่มเติม ซึ่งจะเห็นได้ว่าเมื่อเกษตรกรได้รับอนุมัติงอกเงินกู้ไม่เพียงพอ กับการผลิตแล้ว ส่วนใหญ่เกษตรกรต้องไปหาแหล่งเงินทุนอื่นเพิ่มเติม ทำให้เกษตรกรมีหนี้สินหลายทาง เมื่อถึงกำหนดชำระหนี้ เกษตรกรอาจตัดสินใจนำรายได้ที่มีอยู่ไปชำระหนี้แหล่งทุนอื่นก่อน โดยยังไม่ดำเนินมาชำระหนี้ ธ.ก.ส. ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.10

เกษตรกรเกือบหนึ่งในสิบไม่เข้าใจเรื่องราวของ ธ.ก.ส. ตามที่พนักงานชี้แจง แม้จะเป็นเกษตรกรส่วนน้อยแต่ถือได้ว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญอย่างมาก หากเกษตรกรเหล่านี้นำไปสู่สารเรื่องราวของ ธ.ก.ส. ที่คิดคาดเดือนไปจากความเป็นจริงแก่บุคคลภายนอกแล้ว อาจทำให้บุคคลภายนอกเชื่อตามที่เกษตรกรเหล่านี้ชี้แจง ฉะนั้น พนักงานจะต้องกลับมาทบทวนหาสาเหตุว่าเพราะเหตุใดเกษตรกรจึงไม่เข้าใจ ซึ่งจากการจำแนกข้อมูลแล้วพบว่า เกษตรกรเหล่านี้เกือบทั้งหมดเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 50-65 ปี และส่วนใหญ่จะทำการศึกษาขั้นประถมศึกษา แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรที่ไม่ค่อยเข้าใจอยู่ในวัยสูงอายุ ดังนั้น พนักงานจะต้องเข้าไปพูดคุยกับเกษตรกรเหล่านี้เป็นกุญแจอย่างละเอียดในการพูดคุยเป็นขั้นตอนง่ายๆ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย มีความเป็นกันเอง แสดงออกถึงความรู้สึกและความจริงใจ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เกษตรกรซักถามหากไม่เข้าใจหรือใช้การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ โดยจัดตั้งสภากาแฟเพื่อเป็นแหล่งที่ให้ความรู้แก่เกษตรกรและเป็นที่พูดคุยแลกเปลี่ยนกัน ติดต่อกันของเกษตรกรและเข้าหน้าที่ (สำนักส่งเสริมและบริการวิชาการ ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2550: 126) ซึ่งวิธีการดังกล่าวเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้ ธ.ก.ส. และเกษตรกรลูกค้ามีความใกล้ชิดกันช่วยลดช่องว่างระหว่างกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน ลดข้อสงสัยและความไม่เข้าใจที่เกิดขึ้นของเกษตรกร รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมการสร้างผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งด้วย

2.4 การชาระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. ของเกษตรกร

2.4.1 การดำเนินการก่อนการชาระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. ของเกษตรกร

เกษตรกรเกือบทุกคนได้รับการตรวจสอบการใช้เงินกู้ แสดงให้เห็นว่า มีการติดตามการใช้เงินกู้ของเกษตรกรอย่างเข้มข้น และเกษตรกรเกินครึ่งได้รับหนังสือเตือนจากหัวหน้ากลุ่มลูกค้า แสดงให้เห็นว่า ธ.ก.ส. ให้หัวหน้ากลุ่มเป็นเครือข่ายและเป็นตัวกลางในการติดต่อประสานงานกับเกษตรกรลูกค้า ซึ่งเป็นการลดช่องว่างระหว่าง ธ.ก.ส. และเกษตรกรลูกค้าให้มีความใกล้ชิดกัน รวมทั้งยังมีการวางแผนการอุดติดตามและเยี่ยมเชิญเกษตรกรลูกค้าอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตามโอกาสและความจำเป็น

2.4.2 การชาระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. ของเกษตรกร

เกษตรกรประมาณหนึ่งในสิมิเหล่ารายได้ในการชาระหนี้ ธ.ก.ส. จากรายได้การประกอบอาชีพการเกษตรแต่เพียงอย่างเดียว โดยไม่มีรายได้อื่นเสริม ทำให้มีความเสี่ยงในการชาระหนี้ หากการผลิตประสบความเสียหาย เกษตรกรเกือบครึ่งชาระหนี้ให้ ธ.ก.ส. ก่อนเหล่าเงินกู้อื่น เกษตรกรประมาณสามในห้ามีแนวทางในการชาระหนี้โดยชาระหนี้ทุกสัญญาที่มีหนี้ถึงกำหนดชาระคืนเงินกู้ เกษตรกรส่วนใหญ่ชาระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. จากการติดตามทางด้านของพนักงานและเกษตรกรส่วนใหญ่ต้องการรักษาประวัติในการชาระหนี้เงินกู้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการที่เกษตรกรได้รับหนังสือเตือนแล้วไม่ได้หมายความว่าเกษตรกรเหล่านี้จะชาระหนี้ได้ตามกำหนด การที่เกษตรกรจะชาระหนี้ได้ตามกำหนดมีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ การติดตามทางด้านของพนักงานและความต้องการรักษาประวัติในการชาระหนี้เงินกู้ เพราะว่าเกษตรกรกลัวที่จะเสียค่าเบี้ยค่าปรับในอัตราที่สูงขึ้นจากการเป็นหนี้ค้างชำระ

2.4.3 สถานะหนี้ของเกษตรกร

เกษตรกรเกือบสองในห้าเป็นหนี้โอนค่าในปีบัญชีและเป็นหนี้ค้างชำระ ซึ่งถือว่ามีหนี้ค้างชำระอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง ดังนั้น จึงควรมีการวางแผนในการติดตามหนี้ค้างชำระที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนี้โอนค่าในปีบัญชี ซึ่งเป็นหนี้ที่เพิ่งค้างชำระใหม่ๆ หากไม่มีการจำแนกมูลเหตุหนี้และมีวางแผนการติดตามหนี้ค้างชำระที่ดีแล้ว จะทำให้ ธ.ก.ส. มีโอกาสที่จะได้รับการชาระหนี้ค่อนข้างสูงมาก แต่ทั้งนี้จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและทันเหตุการณ์ หรือติดตามในช่วงเวลาที่เกษตรกรมีรายได้ทั้งจากการเกษตรและนอกภาคการเกษตร

2.4.4 มูลเหตุที่ไม่สามารถชาระหนี้ได้ตามกำหนด

1) ปัญหาด้านการผลิต เกษตรกรประมาณหนึ่งในสิบแต่เป็นเกษตรกรส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหา มีปัญหาจากปัจจัยการผลิตและค่าจ้างแรงงานที่มีราคาค่อนข้างสูงขึ้น รวมทั้งการเกิดโรคระบาด ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาพื้นฐานของเกษตรกรทั่วไปที่รุนแรงจะต้องเข้ามาดูแลอย่าง

ใกล้ชิด โดยผ่านหน่วยงานของรัฐบาลเอง เช่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น ขณะเดียวกันเกษตรกรก็ต้องช่วยเหลือตนเองด้วยการตั้งกลุ่มอาชีพ โดยเป็นการรวมตัวของผู้มีอาชีพเหมือนกันหรือมีปัญหาคล้ายๆ กัน เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งจะต้องมีการสร้างเครือข่ายในการเชื่อมโยงกับกลุ่มเกษตรกรอื่นๆ เพื่อจะได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น กลุ่มอาชีพต่างๆ จะต้องรวมกันซื้อปัจจัยการผลิตให้ได้ปริมาณมากๆ จะได้มีอำนาจต่อรองในเรื่องราคา หรือประสานกับสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ร.ก.ส. ในการจัดหารัสดุอุปกรณ์การเกษตรให้กับสมาชิกกลุ่มอาชีพ มีการลงแขกเพื่อเอาแรงกัน ซึ่งเป็นการช่วยเหลือกันด้านแรงงาน เนื่องจากครัวเรือนเกษตรกรเป็นครัวเรือนขนาดเล็ก มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ยเพียง 4.2 ราย และสนับสนุนให้สมาชิกกลุ่มใช้สารเคมีฟาร์มหรือสารจากธรรมชาติในการกำจัดโรคระบาด ซึ่งจะเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและลดค่าใช้จ่ายในการผลิตด้วย

2) ปัญหาด้านการตลาด เกษตรกรรมกว่าหนึ่งในห้าแต่เป็นเกษตรกรส่วนใหญ่ ประสบปัญหาจากราคาผลผลิตตกต่ำ ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศไทยมาเป็นเวลา ข้านานไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้กลับสู่ไปได้ โดยรัฐบาลมักจะแก้ไขปัญหาด้วยการรับจำนำผลผลิตทางการเกษตร เพื่อพยุงและแทรกแซงราคาผลผลิตให้สูงขึ้น โดยจะทยอยนำผลผลิตที่รับจำนำออกมารายในตลาดช่วงที่ปริมาณผลผลิตดังกล่าวมีไม่มากนัก ซึ่งก็จะทำให้ขายผลผลิตได้ในราคาก่อให้สูงขึ้น

ในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการดังกล่าวนี้ถือได้ว่าเป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ ซึ่งควรจะมีการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ เช่น การสำรวจและพยากรณ์ความต้องการของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ การกำหนดนโยบายการผลิตทางการเกษตรเป็นแผนระยะสั้น และระยะยาวที่ชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์ การตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรที่ง่ายต่อการเข้าถึงหรือคิดต่อสื่อสาร เป็นต้น เพื่อจะได้นำมากำหนดเป็นนโยบายให้แต่ละพื้นที่ดำเนินการตามแผนงานที่ได้วางไว้ ซึ่งจะช่วยทำให้สามารถควบคุมปริมาณและคุณภาพในการผลิตอย่างได้ผล แต่ในขณะเดียวกันจะต้องมีการสนับสนุนแหล่งเงินทุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ และการสนับสนุนความรู้ทางวิชาการควบคู่กันไป เพื่อชูงใจให้เกษตรกรเกิดความมั่นใจและเชื่อมั่นที่จะดำเนินการผลิตตามแผน จะได้ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ แต่หากเกษตรกรรายได้ไม่ให้ความร่วมมือดังกล่าว หากเกิดปัญหาด้านการผลิต เช่น ราคาผลผลิตตกต่ำหรือปัญหาเกิดโรคระบาด เป็นต้น รัฐบาลไม่ควรให้ความช่วยเหลือเกษตรกรเหล่านั้น ควรปล่อยให้เป็นไปตามกลไกทางการตลาดเป็นผู้กำหนดราคา โดยรัฐบาลไม่ต้องเข้าไปแทรกแซงราคาผลผลิต

3) ปัญหาจากตัวเกย์ตระกร เกย์ตระกรเกือบหนึ่งในห้าแต่เป็นเกย์ตระกรส่วนใหญ่ มีปัญหา ต้องนำเงินไปชำระหนี้แหล่งอื่นก่อนและมีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินในครัวเรือน จะเห็นได้ว่าการที่ เกย์ตระกรมีหนี้สินหลายทาง ได้ส่งผลถึงการชำระหนี้เงินกู้ของเกย์ตระกร โดยตรง ซึ่งปกติเกย์ตระกรมักจะ เลือกชำระหนี้จากแหล่งเงินกู้อื่นที่คิดดอกเบี้ยสูงกว่าก่อนอยู่แล้ว ดังนั้น การให้สินเชื่อของธนาคารจึงควร ให้เพียงพอ กับการผลิตของเกย์ตระกร เพื่อบรรดกันมิให้เกย์ตระกรไปก่อหนี้สินภายนอกอีก ซึ่งจะทำให้ เป็นหนี้หลายทาง

4) ปัญหาจากพนักงานพัฒนาธุรกิจ เกย์ตระกรประมาณหนึ่งในสิบแต่เป็น เกย์ตระกรส่วนใหญ่มีปัญหาจากพนักงานไม่เข้มแข็งเจ้มใส พูดจาไม่สุภาพเรียบร้อย และบริการล่าช้า ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาทางข้อมูลเรื่องความพึงพอใจที่ส่งผลให้เกย์ตระกรไม่ชำระหนี้ตามกำหนด จึงควรมีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างทันที เนื่องจากเป็นการแก้ไขปัญหาที่มีค่านุทุนไม่มากนัก โดยจะต้องใส่ใจในการให้บริการอย่างจริงใจ ด้วยการปลูกฝังค่านิยมการให้บริการให้อ่าย ในจิตวิญญาณ ของพนักงานทุกท่าน เนื่องจากพนักงานพัฒนาธุรกิจถือได้ว่าเป็นประตูค่าแรกที่เกย์ตระกรลูกค้า ได้พบปะตั้งแต่ขั้นตอนการขอเชื้อทะเบียนเป็นลูกค้าและการขอภูเงิน หากไม่สร้างความประทับใจ ให้แก่ผู้มาใช้บริการแล้ว ลูกค้าอาจไม่ใช้บริการที่อื่นที่สามารถให้บริการในธุรกรรมต่างๆ ที่คล้ายกับ ธ.ก.ส. ได้ ดังนั้น ผู้บริหารธนาคารและพนักงาน ธ.ก.ส. ทุกท่านจะต้องให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ในลำดับต้นๆ รวมทั้งมีการรื้อฟื้นวัฒนธรรมในการให้บริการกลับมาใช้ใหม่ โดยการปรับรูปแบบ ให้ทันสมัยขึ้น

5) ปัญหาจากพนักงานการเงิน เกย์ตระกรประมาณหนึ่งในห้าแต่เป็นเกย์ตระกร ส่วนใหญ่มีปัญหาจากพนักงานไม่เข้มแข็งเจ้มใส ซึ่งปัญหาดังกล่าวคล้ายกับปัญหาของพนักงาน พัฒนาธุรกิจ ซึ่งจะต้องเน้นการปลูกฝังค่านิยมในการให้บริการให้อ่าย ในจิตวิญญาณของพนักงาน ทุกท่าน เพื่อสร้างความพึงพอใจและความประทับใจให้กับเกย์ตระกรลูกค้าที่มาใช้บริการอีก ซึ่งพนักงานการเงินถือได้ว่าเป็นประตูค่าที่สองที่เกย์ตระกรลูกค้าได้พบปะในการรับเงินกู้ การชำระคืนเงินกู้ การฝากเงิน หรือการรับบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินอื่นๆ กับธนาคาร ซึ่งถือได้ว่าการให้บริการของพนักงานเป็นหน้าตาของธนาคาร

6) ปัญหาอื่นๆ เกย์ตระกรเกือบหนึ่งในสี่แต่เป็นเกย์ตระกรส่วนใหญ่ที่ประสบ ปัญหา ระบุว่ามูลเหตุที่ไม่ชำระหนี้มีสาเหตุมาจากการเข้าใจว่ารู้บาลจะปลดหนี้ให้และเป็นสามาชิก กองทุนพื้นฟูและพัฒนาเกย์ตระกร ดังนั้น เป็นหน้าที่ของพนักงาน ธ.ก.ส. ที่เกี่ยวข้องจะต้องทำความ เข้าใจและให้ความรู้ในสิ่งที่ลูกค้องแก่เกย์ตระกรลูกค้าเหล่านั้น เพื่อให้เกย์ตระกรใช้เป็นแนวทางในการ ตัดสินใจเลือกทางเดือกด้วยตนเอง โดยไม่มีการบังคับแต่อย่างใด

2.5 ปัญหาเกี่ยวกับการชำระบัญชีเงินกู้

เกณฑ์การเก็บหนี้ในห้ามปัญหาในการกู้เงินได้น้อยกว่าความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ระบุว่า เกณฑ์ประมาณหนี้ในสีได้รับอนุมัติงบไม่เพียงพอ กับการผลิตและเกณฑ์ประมาณหนี้ในห้ามน้ำว่า สาเหตุมาจากการกู้เงินที่หลักประกันไม่เพียงพอ ซึ่งทำให้เกณฑ์ประมาณมากกว่าหนี้ในสินแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกรอบบ้างๆ ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าหากต้องการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะต้องมีการร่วมกันแก้ปัญหาทั้งจากการและตัวเกณฑ์ลูกค้าเอง โดยพนักงานจะต้องชี้แจงให้เกณฑ์ลูกค้าเข้าใจว่าในการพิจารณาสินเชื่อ ธนาคารจำเป็นต้องมีเกณฑ์ในการพิจารณาให้กู้เงินเพื่อลดความเสี่ยงในการให้สินเชื่อของธนาคารเอง ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าวเป็นสากลที่ใช้ในการพิจารณาให้สินเชื่อโดยทั่วๆ ไป ได้แก่

- 2.5.1 พิจารณาจากตัวลูกหนี้ผู้ขอกู้ จะต้องมีความตั้งใจจริงและความน่าเชื่อถือ
- 2.5.2 มีความสามารถในการชำระหนี้ได้ตามกำหนด
- 2.5.3 มีเงินทุนของตนเองในการสมทบไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 (กรณีเป็นเงินกู้เพื่อเป็นค่าลงทุนในการผลิต)

2.5.4 มีหลักประกันที่มั่นคง ซึ่งหลักประกันถือได้ว่าเป็นแหล่งสำรองหากลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ โดยจะต้องพิจารณาถึงความเปลี่ยนแปลงของมูลค่าของหลักประกัน เป็นตัวประกอบด้วย

- 2.5.5 วัตถุประสงค์ของการนำเงินกู้ไปใช้
- 2.5.6 สภาพแวดล้อมในการผลิต โดยควรมีการผลิตที่มีความแตกต่าง มีความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงการพิจารณาปัจจัยที่มีผลกระทบทั้งด้านการผลิตและด้านการตลาด เป็นต้น

ดังนั้น หากเกณฑ์ลูกค้าได้เข้าใจหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการให้สินเชื่อดังกล่าว ข้างต้นแล้ว และสามารถดำเนินการได้ตามหลักเกณฑ์ ปัญหาที่เกณฑ์ต้องไปกู้ขึ้นแหล่งเงินทุนนอกระบบ เนื่องจากได้รับอนุมัติงบไม่เพียงพอ กับการผลิตน่าที่จะลดลงตามลำดับ ซึ่งการขอคดหย่อนหลักประกันของเกณฑ์ก็เป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ ต้นเหตุของปัญหาแท้จริงอยู่ที่ตัวของเกณฑ์เอง ที่จะต้องสร้างความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือให้ธนาคารเห็นว่าเกณฑ์ลูกค้า มีความสามารถในการดำเนินการ ได้ตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และ มีความสามารถชำระหนี้เงินกู้ได้มีอัตราดอกเบี้ยที่ต้องกำหนดเวลาชำระหนี้

3. ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยร่อง การชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสมุทรสงคราม มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ด้านองค์กร

1) แหล่งเงินทุนในระบบสถาบันการเงิน เกษตรกรเกือบทั้งหมดใช้แหล่งเงินทุนจาก ธ.ก.ส. และกองทุนหมู่บ้าน ขณะเดียวกันเกษตรกรเกือบสามในห้ากู้เงินจากระบบสถาบันการเงิน แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรมีหนี้หลายทาง ส่งผลถึงการชำระหนี้เงินกู้ของเกษตรกรโดยตรง ซึ่งปกติเกษตรกรมักจะเลือกชำระหนี้จากแหล่งเงินกู้อื่นที่คิดดอกเบี้ยสูงกว่าแหล่งเงินทุน ดังนั้น การให้สินเชื่อของธนาคารจึงควรให้เพียงพอ กับการผลิตของเกษตรกร เพื่อป้องกันมิให้เกษตรกรไปก่อหนี้สินภายนอกอีก ซึ่งจะทำให้เป็นหนี้หลายทาง

2) เกษตรกรเกือบสามในห้ามีแรงจูงใจที่ขอภัยเงินจาก ธ.ก.ส. เมื่อจากต้องการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ แสดงให้เห็นว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จาก ธ.ก.ส. อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าสถาบันการเงินอื่นๆ ดังนั้น ธนาคารควรที่จะรักษาระดับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและเน้นรูปแบบการให้บริการที่ตรงกับความต้องการและตอบสนองผู้ใช้บริการในทุกระดับ

3) ธนาคารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรลูกค้ามีอาชีพเสริม โดยการให้ความรู้ ศึกษาดูงาน และการกระตุ้นให้มีการอบรมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพการผลิตของเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรลูกค้ามีรายได้เพิ่มขึ้น

4) การที่เกษตรกรจะชำระหนี้ได้ตามกำหนดนัดมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ประการ คือ การติดตามทางด้านของพนักงาน และความต้องการรักษาประวัติในการชำระหนี้เงินกู้ เมื่อจากเกษตรกรกลัวเสียดอกเบี้ยค่าปรับในอัตราที่สูงขึ้นจากการเป็นหนี้ค้างชำระ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ลักษณะการให้สินเชื่อของธนาคารแก่เกษตรกรลูกค้าที่มีการกำกับและแนะนำเป็นสิ่งที่ดี ช่วยให้เกษตรกรลูกค้านำเงินกู้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ขอภัยเงินให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยพนักงานจะมีการออกไปตรวจสอบ ควบคุมการใช้เงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าให้เป็นไปตามแผนงาน ตามเวลาที่เหมาะสม และในกรณีที่เกษตรกรลูกค้าประกอบอาชีพเกษตรแล้วมีปัญหาอุปสรรคจะได้ให้คำแนะนำแก้ไขต่อไป ทำให้เกษตรกรลูกค้าและพนักงานมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น ส่งผลให้เกษตรกรลูกค้ามีความไว้วางใจในตัวพนักงานและพยาบาลชำระหนี้ให้ได้ตามกำหนด ดังนั้น ธนาคารจึงควรมีการให้สินเชื่อแบบกำกับและแนะนำต่อไป

3.1.2 ด้านพนักงาน

1) เกย์ตระกรเกือบหนึ่งในสิบไม่เข้าใจเรื่องราวของ ธ.ก.ส. ตามที่พนักงานชี้แจง แม้จะเห็นว่าเป็นเกษตรกรส่วนน้อยแต่มีความสำคัญมาก ดังนั้น พนักงานจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ทบทวนหาสาเหตุว่าเพราะเหตุใดเกษตรกรจึงไม่เข้าใจ โดยใช้วิธีการเข้าไปพูดคุยกับเกษตรกรเหล่านี้เป็นกลุ่มย่อยและลำดับการพูดคุยเป็นขั้นตอนง่ายๆ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายแสดงออกถึงความรู้สึกและความจริงใจ มีความเป็นกันเอง เปิดโอกาสให้ซักถามหากไม่เข้าใจ

(2) การใช้เครื่องข่ายเกษตรกรในการชี้แจงทำความเข้าใจเพิ่มเติม ในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้เกษตรกรที่ไม่เข้าใจคิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นจากการถือสาระห่วงกันเอง หรือการให้หัวหน้ากลุ่มลูกค้าเป็นเครื่องข่ายและเป็นตัวกลางในการติดต่อประสานงานระหว่างธนาคารกับเกษตรกรลูกค้า ซึ่งจะช่วยลดช่องว่างระหว่างธนาคารและเกษตรกรลูกค้าให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้น

2) เกย์ตระกรเกือบสองในห้าเป็นหนึ่งโอนค่าใบปั๊บสูชีและเป็นหนึ่งค้างชำระซึ่งถือว่าสาขาสมุทรสงครามมีหนึ่งค้างชำระอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง ดังนั้น จึงควรมีการวางแผนที่ดีในการติดตามหนี้ค้างดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนึ่งโอนค่าใบปั๊บสูชี ซึ่งเป็นหนึ่งที่เพิ่งค้างชำระใหม่ๆ หากได้มีการจำแนกภูมิภาคหนึ่งและมีวางแผนการติดตามหนี้ค้างชำระที่ดีแล้ว โอกาสที่จะได้รับการชำระหนี้คืนมีค่อนข้างสูงมาก แต่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและติดตามในช่วงเวลาที่เกษตรกรมีรายได้ ทั้งรายได้จากการเกษตรและนอกภาคการเกษตร

3) เกย์ตระกรเกือบหนึ่งในสี่แต่เป็นเกษตรกรส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหาไม่ชำระหนี้ เนื่องจากเข้าใจว่ารัฐบาลจะปลดหนี้ให้และเป็นมาตรการของทุนพื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของพนักงาน ธ.ก.ส. ที่เกี่ยวข้องจะต้องทำความเข้าใจและให้ความรู้ในสิ่งที่ถูกต้องแก่เกษตรกรลูกค้าและให้เกษตรกรลูกค้าเป็นผู้ตัดสินใจในการเลือกทางเดือกด้วยตัวเอง โดยไม่มีการบังคับแต่อย่างใด

4) สนับสนุนและส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรลูกค้าในการขายผลผลิตเพื่อสร้างอำนาจต่อรองในเรื่องราคาและรายได้ของเกษตรกร ซึ่งเป็นปัญหาพื้นฐานของเกษตรกรทั่วไปที่รัฐบาลจะต้องเข้ามาคุ้มครองอย่างใกล้ชิด โดยผ่านหน่วยงานของรัฐบาลเอง เช่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุดหนาทกรรม เป็นต้น ขณะเดียวกันเกษตรกรก็ต้องช่วยเหลือตนเอง ด้วยการตั้งกลุ่มอาชีพ โดยเป็นการรวมตัวของผู้มีอาชีพเหมือนกันหรือมีปัญหาคล้ายๆ กันเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งการสร้างเครือข่ายในการเชื่อมโยงกับกลุ่มเกษตรกรอื่นๆ เพื่อจะได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้นจะต้องมีการรวมกันซื้อให้ได้

ปริมาณมากๆ จะได้มีอำนาจในการต่อรองเรื่องราคา หรือประสานกับสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาด ลูกค้า ธ.ก.ส. (สกต.) เพื่อจัดหารัสดุดอกกรณ์การเกษตรให้กับสมาชิก มีการลงแขกเพื่อเอาแรงกัน ซึ่งเป็นการช่วยเหลือกันด้านแรงงาน เนื่องจากครัวเรือนเกษตรเป็นครัวเรือนขนาดเล็กมีสมาชิกเฉลี่ยเพียง 4.2 ราย และสนับสนุนให้สมาชิกกลุ่มใช้สารเคมีพิษหรือสารเคมีในกระบวนการกำจัดโรคระบาด ซึ่งจะเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและลดค่าใช้จ่ายในการผลิตด้วย

5) สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับพนักงานอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง เช่น ความรู้ในงานที่ปฏิบัติ ความรู้เกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่นที่ปฏิบัติงาน เพื่อสามารถให้คำแนะนำที่เหมาะสมในการเลือกประกอบอาชีพและการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดของเกษตรกร ซึ่งนับได้ว่ามีความสำคัญมาก โดยเฉพาะปัญหาด้านราคายอดผลิตตกต่ำ และความมีความรู้สึกไปถึงการแก้ไขปัญหาที่ตื้นเหตุ ได้แก่ การสำรวจและพยากรณ์ความต้องการของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ การกำหนดนโยบายการผลิตทางการเกษตรทั้งระยะสั้นและระยะยาว การตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรที่่ง่ายต่อการเข้าถึงและการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น เพื่อกำหนดนโยบายให้แต่ละพื้นที่ดำเนินการผลิตตามแผนงานที่ได้วางไว ซึ่งจะทำให้สามารถควบคุมปริมาณและคุณภาพในการผลิตอย่างได้ผล แต่ในขณะเดียวกันจะต้องมีการสนับสนุนแหล่งเงินทุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ และการสนับสนุนความรู้ทางด้านวิชาการควบคู่กันไป เพื่อจูงใจให้เกษตรกรเกิดความเชื่อมั่นที่จะดำเนินการตามนโยบายการผลิตทางการเกษตรที่กำหนดไว้ ซึ่งจะทำให้การดำเนินการประสบผลสำเร็จ หากเกษตรกรรายได้ไม่ให้ความร่วมมือดังกล่าว เมื่อเกิดปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ รัฐบาลไม่ควรเข้าไปช่วยเหลือเกษตรกรเหล่านี้ ควรปล่อยให้เป็นไปตามกลไกทางการตลาดเป็นผู้กำหนดราคา โดยที่รัฐบาลไม่ต้องเข้าไปแทรกแซงราคาผลผลิต

6) ปัญหาจากพนักงานพัฒนาธุรกิจและพนักงานการเงินที่ให้บริการโดยไม่ยึดแม้มั่นใส ควรมีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวทันที โดยต้องใส่ใจในการให้บริการอย่างจริงใจและต่อเนื่อง มีการอบรมให้ความรู้ด้านธรรมาภิบาลในการให้บริการ เช่น กล่าวสวัสดีเมื่อลูกค้ามาใช้บริการและกล่าวขอบคุณเมื่อให้บริการแก่ลูกค้าเสร็จแล้ว หรือให้คำแนะนำเมื่อลูกค้าที่ไม่ใช้บริการไม่เข้าใจและปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง การปลูกฝังค่านิยมในการให้บริการดังกล่าวควรให้อยู่ในจิตวิญญาณของพนักงานทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานพัฒนาธุรกิจถือได้ว่าเป็นประคุณด้านแรกที่เกษตรกรลูกค้าได้พบปะตั้งแต่ขั้นตอนการขอขั้นทะเบียนเป็นลูกค้าและการขอภาระ หากไม่สร้างความประทับใจและความพึงพอใจให้แก่เกษตรกรลูกค้าผู้มาใช้บริการแล้วลูกค้าอาจจะหนีหายไปใช้บริการที่อื่น และไม่กลับมาใช้บริการอีก ดังนั้น ผู้บริหารธนาคารควรให้ความสำคัญกับปัญหานี้ในลำดับต้นๆ

3.1.3 ด้านเกษตรกร

1) เปิดโอกาสให้เกษตรกรลูกค้าหรือหัวหน้ากลุ่มมีส่วนร่วมในการกำหนด วางแผนกิจกรรมในกลุ่ม ภายใต้หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของธนาคาร โดยพนักงานจะต้องชี้แจง ให้เกษตรกรลูกค้าเข้าใจว่า ในการพิจารณาให้สินเชื่อ ธนาคารจำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์ในการ พิจารณา เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงในการให้สินเชื่อของธนาคาร ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็น หลักเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อโดยทั่วไป หากเกษตรกรลูกค้าได้เข้าใจหลักเกณฑ์ ในการพิจารณาการให้สินเชื่อแล้ว ปัญหาที่เกษตรกรต้องไปกู้ยืมหนี้สินนอกระบบกรณีที่ได้รับอนุมัติ เงินกู้ไม่เพียงพอ กับการผลิตน้ำจะลดลงตามลำดับ และการที่เกษตรกรขอคืนหนี้อ่อนหลักประกัน ใน การกู้เงินเป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ ด้านเหตุของปัญหาอยู่ที่ตัวของเกษตรกรเอง ที่จะต้อง สร้างความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือให้ธนาคารเห็นว่า เกษตรกรสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์ การขอ กู้เงิน ได้อย่างเหมาะสมและสามารถชำระหนี้กู้ได้เมื่อถึงกำหนดเวลาชำระหนี้

2) มีการวางแผนการใช้เงินกู้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับรายได้ของ ครัวเรือน รวมทั้ง มีการออมเงินไว้ส่วนหนึ่งเพื่อสำรองไว้ใช้เมื่อมีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินในครัวเรือน

3) มีการเลือกพื้นที่ทำการเกษตรให้เหมาะสมกับการผลิต หรือมีการประกัน ความเสี่ยงด้วยการจัดทำประกันภัยเพื่อลดภาระทางการเกษตรที่ร้อนอบอ้าวนำไปโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสนับสนุน

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการวิจัยเชิงลึกในเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการชำระหนี้กู้ เพื่อนำ ผลการวิจัยที่ได้มาใช้ประกอบการพิจารณารับเกษตรกรเข้าทะเบียนเป็นลูกค้า ซึ่งจะเป็นอีกวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยให้ธนาคารลดปัญหานี้ค้างชำระ ยกเว้นเหตุอันเกิดจากภัยธรรมชาติหรือเหตุอันที่ไม่สามารถ ป้องกันและหลีกเลี่ยงได้

3.2.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมการวางแผนการใช้เงินกู้อย่างมีประสิทธิภาพ ของเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและมีเงินเหลือเก็บออมไว้เป็นค่าใช้จ่าย ในยามฉุกเฉิน ซึ่งจะทำให้เกษตรกรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร (2534) “การศึกษาปัญญาหนี้สินของเกษตรกรและสินเชื่อเกษตรและแนวทางแก้ไข” กรุงเทพมหานคร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตร และสหกรณ์
- กลุ่มพัฒนาสินเชื่อการเกษตร (2523) สินเชื่อการเกษตรในประเทศไทย กรุงเทพมหานคร สำนักผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย
- จรัญ ไทยานนท์และคนอื่น (ม.ป.ป.) “การศึกษาเฉพาะกรณี การให้สินเชื่อการเกษตรและเอกสารสิทธิ์ที่ดินในท้องที่จังหวัดบุรีรัมย์” ขอนแก่น ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- จิระศักดิ์ สารินเทศ (2546) “การประเมินผลการดำเนินงานโครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตร ศึกษาเฉพาะกรณีเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ” วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตร์บัณฑิต แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์
- จังหวัดสมุทรสงคราม (2542) “วัฒนธรรม พัฒนาการท้าวประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดสมุทรสงคราม” สมุทรสงคราม คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ คืนเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2550 จาก <http://www.samutsongkhram.go.th>
- คำรงชัย เเดชาธิคมและคณะ (2544) “ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกษตรกรลูกค้ามีหนี้ค้างชำระกับ ธ.ก.ส. กรณีศึกษาเกษตรกรลูกค้าชนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสุโขทัย” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาพาณิชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ทองโจน อ่อนจันทร์ (2526) เศรษฐศาสตร์การเกษตร กรุงเทพมหานคร ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ การเกษตร คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ชนพรรภี นานี (2540) “เอกสารประกอบการสอนวิชา แนวคิดและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม” ขอนแก่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (อัสดำเนา)
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (2540) “นโยบายธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร เรื่อง การดำเนินงานสินเชื่อให้เงินสนับสนุนกับศักยภาพ (เมษายน 2540)” กรุงเทพมหานคร ฝ่ายสินเชื่อบุคคล
-
- . (2547) “บันทึกที่ 1650/ว53 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2547 เรื่อง คู่มือการปฏิบัติงาน ด้านเกษตรกร (เล่ม 1-4) ตามข้อบังคับ ฉบับที่ 4

- . (2549 ก) นโยบายแผนงานและงบประมาณประจำปีบัญชี 2549 (มกราคม 2549)
กรุงเทพมหานคร กองแผนงานและงบประมาณ ฝ่ายนโยบายและกลยุทธ์
- . (2549 ข) ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร “รายงาน Branch Performance Analysis (BMIS)” ณ 31 มีนาคม 2549 กรุงเทพมหานคร ฝ่ายการบัญชี
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสมุทรสงคราม (2549) ข้อมูลการดำเนินงาน “รายงานผลการดำเนินงานจำนวนเกษตรกรลูกค้าและต้นเงินกู้คงเป็นปีนี้ด้านเกษตรกร ปีบัญชี 2548 (CIS)” ณ วันที่ 31 มีนาคม 2549 สมุทรสงคราม ท.ก.ส. สาขาสมุทรสงคราม
- ธีรพงษ์ มารัมย์ (2544) “สภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอหัวราช จังหวัดบุรีรัมย์” วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปี 2547 ชนิดการเกษตร กรุงเทพมหานคร ภาควิชาเศรษฐศาสตร์การเกษตร คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พิชิต ฐานี (2527) หลักเศรษฐศาสตร์การเกษตร เชียงใหม่ ที่พัฒนาการพิมพ์ ขุวดี พุตระกูล (2539) “การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สินเชื่อของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในจังหวัดบุรีรัมย์และร้อยเอ็ด” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิชูร วัชพันธ์ (2542) “การศึกษาการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกร ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี” ภาคบันทึกศึกษาศาสตร์บัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ศรัทธา อินทรพรหม (2542) “บทบาทของ ท.ก.ส. ด้านการให้สินเชื่อแก่เกษตรกรศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบางบัวทอง จังหวัดคันนายาว” ภาคบันทึกศึกษาศาสตร์บัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ศากาลาง จังหวัดสมุทรสงคราม (2546) เอกสารประกอบการประชุมประจำเดือน เรื่องยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม วันที่ 24 พฤศจิกายน 2546 สมุทรสงคราม สำนักงานศากาลาง จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม เศรษฐกิจ ศุภ โชค (2546) “ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการชำระหนี้คืนของเกษตรกรกรณีศึกษาเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบางระจัน” วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุณี ศักกรนันทน์ (2540) “ลักษณะและบทบาทของการบริหารสินเชื่อ” ใน เอกสารการสอน ชุดวิชาการบริหารสินเชื่อ หน่วยที่ 1 หน้า 1-15 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ

สุทธินันท์ บุญมี (2543) “แนวทางการลดหนี้ค้างของเกษตรกรลูกค้า ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2536) ทฤษฎีและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักส่งเสริมและบริการวิชาการพระจอมเกล้าลากองระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (2550) รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่องการติดตามผลและการศึกษา แนวทางการพัฒนาผู้เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรุงเทพมหานคร สำนักงาน บริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (องค์การมหาชน)

ภาคผนวก

ភាគធនវក ១

ផ្តូវទំនាក់ទំនងគុណវិធីទូទាត់សោរប្រើប្រាស់ (បញ្ជីសម្រាប់ប្រើប្រាស់)

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์)

1. นายศิริศักดิ์ หลงจิตร

ตำแหน่ง ผู้บริหารทีม (หัวหน้ากลุ่มงานสหกรณ์ออมทรัพย์และสหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน)
 กองอำนวยการงานสถาบัน ฝ่ายสินเชื่อสถาบัน
 ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

2. นายชัยสิทธิ์ เจริญผล

ตำแหน่ง ผู้บริหารทีม
 กองสนับสนุนการบริหาร ฝ่ายบริหารกลาง
 ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

3. นายยงยุทธ แสงสิริคุปต์

ตำแหน่ง พนักงานวิเคราะห์งานสินเชื่อ 9
 กองธุรกิจสินเชื่อนโยบายรัฐ ฝ่ายกิจการนโยบายรัฐ
 ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์

ภาคผนวก ข

เลขที่แบบสัมภาษณ์

วันที่สัมภาษณ์/...../.....

แบบสัมภาษณ์การวิจัย

การสำรวจคุณภาพของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

สาขาสมุทรสงคราม

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าข้อความหรือกรอกข้อความลงในช่องว่าง
ตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 : สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

1.1 เพศ

- 1 ชาย 2 หญิง

1.2 อายุ ปี (ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี)

1.3 ระดับการศึกษาของลูกค้า

☐ 1 ไม่ได้รับการศึกษา	☐ 2 ประถมศึกษา
☐ 3 มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	☐ 4 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
☐ 5 ปวส. หรือ อนุปริญญา	☐ 6 ปริญญาตรี
☐ 7 อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

1.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดที่ทำกินหรืออาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน คน

1.5 จำนวนแรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในการประกอบอาชีพเกษตร คน จำแนกได้ดังนี้

☐ ใช้แรงงานในครอบครัว	คน
☐ ใช้แรงงานในครอบครัวและแรงงานจ้างประจำ	คน
☐ ใช้แรงงานในครอบครัวและแรงงานจ้างชั่วคราว	คน

1.6 การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร (นอกจาก ธ.ก.ส.) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1 สหกรณ์การเกษตร	☐ 2 กองทุนพื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร
☐ 3 กลุ่มเกษตรกร	☐ 4 กองทุนหมู่บ้าน
☐ 5 อื่นๆ (โปรดระบุ)	

1.7 อาชีพหลัก

☐ 1 ประมง (จับสัตว์น้ำ)	☐ 2 เลี้ยงกุ้ง
☐ 3 เลี้ยงปลา	☐ 4 เลี้ยงหอย
☐ 5 นาเกลือ	☐ 6 สวนผลไม้/สวนต้น
☐ 7 สวนมะพร้าวเก็บลูก/น้ำตาลมะพร้าว	☐ 8 อื่นๆ (โปรดระบุ)

1.8 อาชีพเสริม

☐ 1 ไม่มี	☐ 2 มีอาชีพเสริม ได้แก่
	☐ 2.1 รับจ้างแรงงาน
	☐ 2.2 พื้นที่
	☐ 2.3 อื่นๆ (โปรดระบุ)

1.9 การอาชีข้อมูลในพื้นที่นี้มาแล้ว ปี

1.10 พื้นที่ทำการเกษตร ไร่

ลักษณะการถือครองที่ดิน :

☐ ของตนเอง ไร่
☐ เช่าผู้อื่น ไร่
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) ไร่

1.11 รายได้ในรอบปีบัญชี 2549 ของเกษตรกร (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 ถึง 31 มีนาคม 2550)

1.11.1 ในภาคการเกษตร บาท
1.11.2 นอกภาคการเกษตร บาท
1.11.3 รวม บาท

1.12 รายจ่ายในรอบปีบัญชี 2549 ของเกษตรกร (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 ถึง 31 มีนาคม 2550)

1.12.1 ในภาคการเกษตร บาท
1.12.2 นอกภาคการเกษตร บาท
1.12.3 ในครัวเรือน บาท
1.12.4 รวม บาท

1.13 ความเพียงพอของรายได้ต่อค่าใช้จ่ายของเกษตรกร

☐ 1 เพียงพอ (โปรดระบุรายละเอียดเพิ่มเติม)
☐ 1.1 ไม่มีเงินเก็บออม
☐ 1.2 มีเงินเหลือเก็บออม
☐ 2 ไม่เพียงพอ

ตอนที่ 2 : การชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกร

2.1 การใช้สินเชื่อของเกษตรกร

2.1.1 แหล่งเงินทุนของท่าน

2.1.1.1 ในระบบสถาบันการเงิน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1 ธ.ก.ส.	☐ 2 ธนาคารเพื่อเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
☐ 3 กองทุนหมู่บ้าน	☐ 4 ธนาคารพาณิชย์
☐ 5 อื่นๆ (โปรดระบุ)	

2.1.1.2 นอกระบบสถาบันการเงิน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1 นายทุนเงินกู้	☐ 2 ร้านพ้า/พ่อค้า
☐ 3 บิดา/มารดา หรือ เครือญาติ	☐ 4 เพื่อนบ้าน
☐ 5 อื่นๆ (โปรดระบุ)	

2.1.1.3 เงินทุนตนเอง

2.1.2 แรงจูงใจที่ขอรู้เงินจาก ธ.ก.ส.

☐ 1 ไม่สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินอื่นได้	☐ 2 ต้องการเงินทุนเพื่อหมายจะก้าว进一步การผลิต
เนื่องจากขาดหลักประกันหรือมีไม่เพียงพอ
☐ 3 ต้องการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ	☐ 4 อื่นๆ (โปรดระบุ)

2.1.3 วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน (สะสมในปีบัญชี 2549 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2549 ถึง 31 มีนาคม 2550)

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1 เป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพการเกษตร จำนวน	บาท
☐ 2 เป็นค่าลงทุนในการประกอบอาชีพการเกษตร จำนวน	บาท
☐ 3 เป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพนอกรากการเกษตร จำนวน	บาท
☐ 4 เป็นค่าลงทุนในการประกอบอาชีพนอกรากการเกษตร จำนวน	บาท
☐ 5 จำนำผลิตผลการเกษตร จำนวน	บาท
☐ 6 ชำระหนี้สินนอกระบบ จำนวน	บาท
☐ 7 ใช้ในการศึกษาของคนในครัวเรือน จำนวน	บาท
☐ 8 เป็นค่าวัสดุยา械ของคนในครัวเรือน จำนวน	บาท
☐ 9 เป็นค่าใช้จ่ายจำเป็นในชีวิตประจำวันของคนในครัวเรือน จำนวน	บาท
☐ 10 อื่นๆ (โปรดระบุ) จำนวน	บาท

2.1.4 ความเพียงพอของจำนวนเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติในปีบัญชี 2549 (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 ถึง 31 มีนาคม 2550)

☐ 1 เพียงพอ	☐ 2 ไม่เพียงพอ เนื่องจาก
	☐ 2.1 อนุมัติเงินกู้ค่อนข้างมากกว่าที่ขอ
	☐ 2.2 หลักประกันไม่เพียงพอ
	☐ 2.3 อื่นๆ (โปรดระบุ)

2.1.5 กรณีที่ไม่สามารถกู้เงินจาก ธ.ก.ส. หรือกู้ได้น้อยกว่าความต้องการมีแนวทางการเดี้ยงหอยอย่างไร

☐ 1 ยกเลิกโครงการที่จะทำ
☐ 2 ลดขนาดการผลิตลง
☐ 3 กู้เงินจากสถาบันการเงินอื่นเพิ่มเติม
☐ 4 กู้เงินจากสถาบันการเงินชุมชนเพิ่มเติม
☐ 5 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบต่างๆ
☐ 6 อื่นๆ (โปรดระบุ)

2.1.6 การใช้เงินกู้

☐ 1 ใช้เงินกู้สูกต้องตามวัตถุประสงค์การขอ กู้ คือ ตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไปของวงเงินกู้
☐ 2 ใช้เงินกู้ไม่สูกต้องตามวัตถุประสงค์การขอ กู้ คือ น้อยกว่าร้อยละ 70 ของวงเงินกู้

2.1.7 ในปีบัญชี 2549 (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 ถึง 31 มีนาคม 2550) ท่านเข้าร่วมประชุมกลุ่มลูกค้า เพื่อรับฟังคำชี้แจงเรื่องราวต่างๆ จาก ธ.ก.ส. จำนวน

2.1.8 การเข้าร่วมประชุมกลุ่มลูกค้าในปีบัญชี 2549 ท่านสามารถรับรู้และเข้าใจเรื่องราวของ ธ.ก.ส ตามที่พนักงานชี้แจงเป็นอย่างไร

☐ 1 ทราบและเข้าใจชัดเจน	☐ 2 ทราบและเข้าใจพอสมควร
☐ 3 ทราบแต่ไม่เข้าใจ	☐ 4 ไม่ทราบ

2.1.9 ท่านได้รับข้อมูล/ข่าวสารการประชาสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ของ ธ.ก.ส. จากแหล่งใด

☐ 1 โทรศัพท์	☐ 2 วิทยุ
☐ 3 หนังสือพิมพ์	☐ 4 แผ่นพับประชาสัมพันธ์
☐ 5 พนักงาน ธ.ก.ส.	☐ 6 หัวหน้ากลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส.
☐ 7 ลูกค้า ธ.ก.ส.	☐ 8 อื่นๆ (โปรดระบุ)

2.2 การชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. ของเกษตรกร

2.2.1 ภายหลังการรับเงินกู้แล้วพนักงานพัฒนาธุรกิจ/หัวหน้ากลุ่ม มีการตรวจสอบการใช้เงินกู้หรือไม่

☐ 1 ไม่	☐ 2 ไม่มี

2.2.2 ท่านได้รับหนังสือเดือนให้ชำระหนี้เงินกู้จากผู้ใด

☐ 1 พนักงาน ธ.ก.ส.	☐ 2 หัวหน้ากลุ่มลูกค้า
☐ 3 ลูกค้าในกลุ่ม	☐ 4 อื่นๆ (โปรดระบุ)

2.2.3 แหล่งรายได้ในการชำระหนี้ ธ.ก.ส. (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1 รายได้จากการประกอบอาชีพการเกษตร	☐ 2 รายได้อื่นๆ นอกภาคการเกษตร
☐ 3 เงินกู้จาก ธ.ก.ส.	☐ 4 เงินกู้จากสถาบันการเงินอื่น
☐ 5 เงินกู้จากสถาบันการเงินชุมชน	☐ 6 นาบทุนเงินกู้
☐ 7 ร้านค้า/พ่อค้า	☐ 8 บิ๊ก/มารดา หรือ เครือญาติ
☐ 9 เพื่อนบ้าน	☐ 10 รายได้จากบุตร
☐ 11 เงินออมของตนเอง	☐ 12 อื่นๆ (โปรดระบุ)

2.2.4 วิธีการในการชำระคืนเงินกู้ที่ถึงกำหนดของท่าน

☐ 1 ชำระหนี้จากแหล่งเงินกู้อื่นที่คิดอัตราดอกเบี้ยสูงกว่า
☐ 2 ชำระหนี้แก่พ่อค้าที่รับซื้อผลิตผลก่อน เพราะกู้เงินพ่อค้ามา
☐ 3 ชำระหนี้ให้กับ ธ.ก.ส. ก่อนแหล่งเงินกู้อื่น
☐ 4 มีเงินแต่ไม่ชำระ
☐ 5 อื่นๆ (โปรดระบุ)

2.2.5 แนวทางในการชำระหนี้ ธ.ก.ส.

☐ 1 ชำระหนี้บางส่วนในทุกสัญญา โดยทยอยชำระแต่ไม่ครบตามจำนวนที่เป็นหนี้
☐ 2 ชำระหนี้บางส่วนในบางสัญญา โดยทยอยชำระแต่ไม่ครบตามจำนวนที่เป็นหนี้
☐ 3 ชำระหนี้ทุกสัญญาที่มีหนี้ถึงกำหนดชำระคืนเงินกู้
☐ 4 อื่นๆ (โปรดระบุ)

2.2.6 เหตุผลในการชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1 สมชายในกลุ่มแนะนำ	☐ 2 คู่สมรสแนะนำ
☐ 3 การติดตามทวงถามของพนักงาน	☐ 4 เป็นความรับผิดชอบของตนเอง

2.2.7 สถานะหนี้

☐ 1 เป็นหนี้ปกติ (ชำระได้ตามกำหนดทุกสัญญา)	☐ 2 เป็นหนี้โอนค้างในปีบัญชี
☐ 3 เป็นหนี้ค้างชำระ (หนี้โอนค้างยกเว้นปีบัญชี)	☐ 4 เป็นหนี้ที่ปรับปรุงโครงสร้างหนี้
☐ 5 เป็นหนี้ดำเนินคดี	

2.2.8 แรงจูงใจสำคัญที่สุดในการชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส.

- 1 ต้องการรักษาประวัติในการชำระหนี้เงินกู้ เนื่องจากจะทำให้เสียดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราที่ถูกลงและกล่าวเสียดอกเบี้ยปรับในอัตราที่สูงขึ้นจากการเป็นหนี้ก้างชำระ
- 2 เกรงว่าจะไม่สามารถดูแลเงินได้ตามความประสงค์ที่ต้องการขอคืน
- 3 อื่นๆ (โปรดระบุ)

2.2.9 ในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา ท่านไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด ครั้ง

2.2.10 มูลเหตุที่เกยตระกร ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1 ประสบปัญหาด้านการผลิต ได้แก่
 - 1.1 ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น
 - 1.2 ค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น
 - 1.3 ขาดเครื่องทุนแรงในการผลิต
 - 1.4 ประสบอุทกภัย
 - 1.5 ประสบภัยไฟไหม้
 - 1.6 ประสบวาตภัย
 - 1.7 ประสบโรคระบาด
 - 1.8 พันธุ์พืชไม่มีคุณภาพ
 - 1.9 พันธุ์สัตว์ไม่มีคุณภาพ
 - 1.10 อื่นๆ (โปรดระบุ)
- 2 ประสบปัญหาด้านการตลาด ได้แก่
 - 2.1 ราคากลางลดลง
 - 2.2 ไม่มีตลาดรองรับผลผลิต
 - 2.3 ภูมิอากาศเปลี่ยนเรื่องราคา
 - 2.4 อื่นๆ (โปรดระบุ)
- 3 ปัญหาจากตัวเกษตรกร ได้แก่
 - 3.1 ขาดความรู้ความชำนาญอาชีพ
 - 3.2 ขาดความรู้เรื่องการจัดการผลผลิต
 - 3.3 ผู้อื่นยืมเงินแล้วไม่ส่งคืนตามกำหนด
 - 3.4 ต้องผ่อนไปห่างหนี้เหลือจ่ายก่อหนี้
 - 3.5 ไปทำงานรับจ้างอยู่ต่างจังหวัด
 - 3.6 มีค่าใช้จ่ายคุกคามในครัวเรือน
 - 3.7 เลิกประกอบอาชีพการเกษตร
 - 3.8 อื่นๆ (โปรดระบุ)
- 4 ปัญหาจากตัวพนักงาน ได้แก่
 - 4.1 พนักงานพัฒนาธุรกิจ
 - 1) พูดจาไม่สุภาพ เรียบร้อย
 - 2) ไม่ยิ้มแย้มแจ่มใส
 - 3) บริการล่าช้า
 - 4) ไม่ตรงต่อเวลา
 - 5) ไม่เต็มใจบริการ
 - 6) อื่นๆ (โปรดระบุ)
 - 4.2 พนักงานการเงิน
 - 1) พูดจาไม่สุภาพ เรียบร้อย
 - 2) ไม่ยิ้มแย้มแจ่มใส
 - 3) บริการล่าช้า
 - 4) ไม่ตรงต่อเวลา
 - 5) ไม่เต็มใจบริการ
 - 6) อื่นๆ (โปรดระบุ)

- 5 ปัญหาอื่นๆ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ 5.1 เข้าใจว่ารัฐบาลจะปลดหนี้ให้	☐ 5.2 เป็นสมบัติของทุกคนที่มีส่วน
☐ 5.3 กลัวว่าชำระหนี้แล้วจะไม่ได้คืนกลับคืน	☐ 5.4 ไม่ชำระหนี้ตามที่ตนมีอำนาจ
☐ 5.5 รอความช่วยเหลือจากรัฐบาล	☐ 5.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)

ตามแนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจน

2.2.11 กรณีที่เกณฑ์รายได้สามารถชำระหนี้ได้ ท่านมีแนวทางแก้ไขอย่างไร

☐ 1 แจ้งพนักงานขอผัด/ผ่อนชำระหนี้เงินกู้	☐ 2 ไม่ส่งคืน
☐ 3 ยืมเงินจากแหล่งการเงินอื่นไปส่งแล้วขอคืน	☐ 4 ขอความช่วยเหลือจากคนในกลุ่ม
☐ 5 รอนมาตรการช่วยเหลือของรัฐบาล	☐ 6 อื่นๆ (โปรดระบุ)

2.2.12 เหตุผลที่ยืมเงินจากแหล่งการเงินอื่นมาชำระหนี้ (ข้อนี้ตอบเฉพาะกรณีตอบข้อ 2.2.11 โดยเดียวกัน)

☐ 1 ยังไม่สามารถจ้างหนี้ผลผลิตได้ เมื่อถึงวันชำระหนี้	☐ 2 ผลผลิตได้รับความเสียหาย
☐ 3 อื่นๆ (โปรดระบุ)	

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกณฑ์รายได้เกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้

3.1 ปัญหาของเกณฑ์รายได้เกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้

3.1.1 การกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ท่านมีปัญหาในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1 กู้ได้น้อยกว่าความต้องการขอ	☐ 2 หลักเกณฑ์การกู้เงินประเภทต่างๆ มีความซุ่มมาก
☐ 3 ต้องหากลุ่มเข้าร่วมกู้เงินได้	☐ 4 มีหลายขั้นตอนมาก
☐ 5 ใช้เวลานานกว่าจะได้กู้เงิน	☐ 6 ความสะดวกในการติดต่อพนักงาน
☐ 7 อื่นๆ (โปรดระบุ)	

3.1.2 วงเงินกู้ / หลักประกันเงินกู้ / ประเภทของเงินกู้ มีความเหมาะสมหรือไม่เพียงได้

☐ 1 เหมาะสมดีมาก	☐ 2. เหมาะสม
☐ 3. ไม่แน่ใจ	☐ 4. สมควรปรับปรุงเป็นส่วนใหญ่
☐ 5. น่าจะปรับปรุงบ้างบางอย่าง (โปรดระบุ)	

3.1.3 การให้บริการของพนักงานพัฒนาธุรกิจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1 ไม่แนะนำลูกค้า
☐ 2 ไม่เอาใจใส่ลูกค้า
☐ 3 ไม่มีความเป็นกันเอง
☐ 4 มีการเรียกประชุมกลุ่มนบอยมากเกินไป
☐ 5 อื่นๆ (โปรดระบุ) |
|--|

3.2 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับการทำระดับเงินกู้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

3.2.1 ด้านองค์กร

☐ 1 ควรลดหย่อนหลักประกันในการขอสินเชื่อ เพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น
☐ 2 ควรเพิ่มจุดบริการในพื้นที่ให้มากขึ้น เพื่อความสะดวกของผู้รับบริการ
☐ 3 ควรลดขั้นตอนในการขอสินเชื่อประเภทต่างๆ จากธนาคารให้ง่ายและสะดวกมากยิ่งขึ้น
☐ 4 ธนาคารควรพิจารณาความต้องการใช้เงินกู้ที่แท้จริงและความจำเป็นในการใช้เงินทุน
☐ 5 ธ.ก.ส. ควรกำหนดพื้นที่และประเภทการผลิตในการให้สินเชื่อ โดยคิดยัตราชอกเบี้ยเงินกู้เพิ่มสูงขึ้นตามความเสี่ยงของแต่ละพื้นที่และประเภทการผลิต
☐ 6 การกำหนดแนวทางพิจารณาวงเงินกู้กับเกษตรกรลูกค้า นอกจากราคาจะพิจารณาจากขนาดพื้นที่ทำการแล้ว ควรนำปัจจัยความเสี่ยงในเรื่อง โอกาสการประสบภัยธรรมชาติ รายได้สูทธิ ภาระค่าใช้จ่ายในครัวเรือนของเกษตรกร มาพิจารณาร่วมด้วย รวมทั้ง ควรส่งเสริมการลดความเสี่ยงดังกล่าวด้วยการสนับสนุนประกันสุขภาพ และการประกันภัยพืชผลการเกษตร
☐ 7 ธนาคารควรให้ความสำคัญกับการตรวจสอบการใช้เงินกู้ของเกษตรกรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน และการสนับสนุนด้านการตลาด
☐ 8 ควรมีการบันทึกการดำเนินการทุกครั้งที่ทำการเกษตร และบัญชีฟาร์ม เช่น รายได้ รายจ่าย การลงทุนของครัวเรือน เพื่อเป็นข้อมูล สถิติ และใช้เคราะห์กำหนดทางเดือดใหม่ๆ
☐ 9 ธนาคารควรให้ความช่วยเหลือเกษตรกรลูกค้าในการป้องกันและแก้ไขหนี้ค้างชำระ ด้วยการเลื่อนกำหนดชำระหนี้ การผัดผ่อนเวลาชำระหนี้ โครงการนาทีทอง (ลดดอกเบี้ยค่าปรับเมื่อชำระหนี้ค้างได้หมด) การให้สินเชื่อเพิ่มฟุ่มผลิตที่ได้รับความเสียหายและการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เป็นต้น
☐ 10 ธนาคารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรลูกค้ามีอาชีพเสริม โดยการให้ความรู้และศึกษาดูงาน เพื่อให้เกษตรกรลูกค้ามีรายได้เพิ่มขึ้นและนำเงินมาชำระหนี้ให้กับธนาคาร
☐ 11 ควรมีการลดดอกเบี้ยเงินกู้ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่มีฐานะยากจนให้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้เพิ่มขึ้น
☐ 12. อื่นๆ (โปรดระบุ) |
|--|

3.2.2 ด้านพนักงาน

- 1 ควรเพิ่มเติมความรู้ให้กับพนักงานอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง เพื่อจะได้ให้คำแนะนำในการเลือกประกอบอาชีพที่เหมาะสมแก่เกษตรกรลูกค้า
- 2 ควรส่งเสริมการรวมกลุ่มในการขายผลผลิตของเกษตรกรลูกค้า เพื่อสร้างอำนาจต่อรองและเพิ่มรายได้ จะได้มีเงินเพียงพอในการสำรองน้ำได้ตามกำหนด
- 3 อื่นๆ (โปรดระบุ)

3.2.3 ด้านเกษตรกร

- 1 ควรเลือกพื้นที่ทำการเกษตรให้มีความเสี่ยงจากการประสบภัยธรรมชาติให้ต่ำที่สุด หรือการมีการประกันความเสี่ยงด้วยการจัดทำประกันภัยพืชผลการเกษตรที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุน
- 2 ควรเลือกขนาดพื้นที่ทำการผลิตให้เหมาะสมสมสอดคล้องกับขนาดของครัวเรือน เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการผลิต
- 3 ควรมีการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพลดคล้องกับรายได้ของครัวเรือน พร้อมทั้งควรมีการออมเงินไว้ส่วนหนึ่งเพื่อสำรองไว้เมื่อมีค่าใช้จ่ายฉุกเฉินในครัวเรือน
- 4 ควรให้ข้อมูลทั่วหน้าก่อนลุ่มในการกำหนดวงเงินกู้ของคนในกลุ่มและดำเนินการอย่างเคร่งครัด
- 5 อื่นๆ (โปรดระบุ)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางพุทธชาด สารินเทศ
วัน เดือน ปีเกิด	23 มีนาคม 2514
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาป्रิญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ปี 2536
สถานที่ทำงาน	กลุ่มงานงบประมาณสำนักงานจังหวัดและกิจการสาขา กองแผนงานและ งบประมาณ ฝ่ายนโยบายและกลยุทธ์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร
ตำแหน่ง	พนักงานงบประมาณ 7